

யாழ் பீராந்திய சிறியு மணி = 2008

இந்து கலானர் வமைத்தில் அகையலையட்டல்

யாழ் மாதகரனை சைவ சமய விவகாரக்கழுவில்

2 வது உலக இந்து மாநாகு

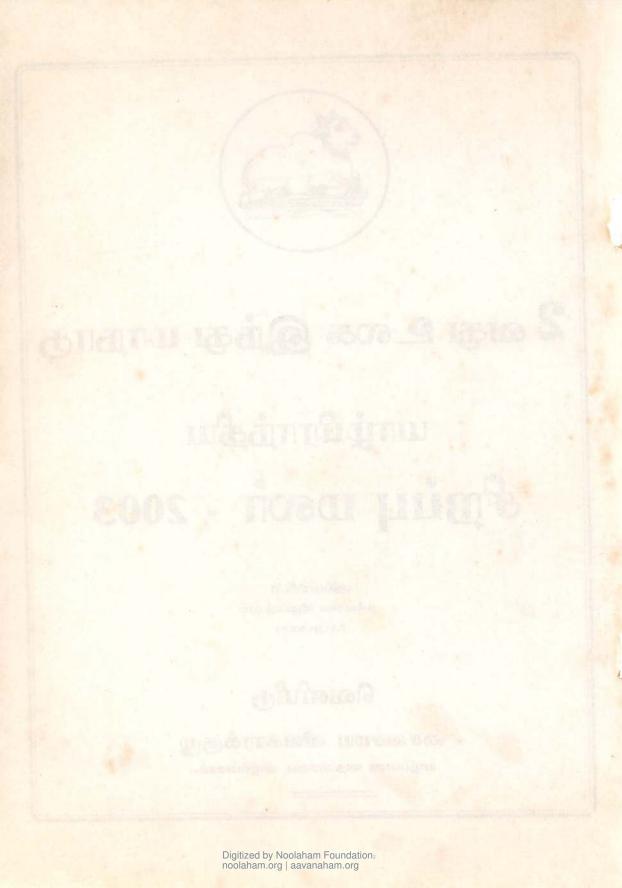
யாழ்பீராந்தீய சிறப்பு மலர் - 2003

பதிப்பாசிரியர்: நல்லையா விஜயசுந்தரம் B.A (Spe.in.Eco)

சைவசமய விவகாரக்குழு

யாழ்ப்பாண மாநகரசபை, யாழ்ப்பாணம்.

யாழ்ப்பாணம் மாநகராட்சீ மன்றத்தின் சைவசமய விவகாரக்குழு உறுப்பீனர்கள்

கலைவர்

கௌரவ செயலாளர்

கௌரவ பொருளாளர்

நீர்வாகசபை உறுப்பீனர்கள்

:-

•--

கௌரவ பதிப்பாசிரியர்

திரு. கி. தராமலிங்கம் :-மாநகர ஆணையாளர், யாம்ப்பாணம். :-திரு. 8. தெத்தினசிங்கம் நிர்வாக உத்தியோகத்தர், மாநகரசபை, யாழ்ப்பாணம். :-திரு. து. சோமசுந்தரம், சனசமூகநிலைய மேற்பார்வையாளர் மாநகரசபை, யாழ்ப்பாணம். திரு. க. கிருஷ்ணகுமார், பாதுகாப்பு மேற்பார்வையாளர். மாநகரசபை, யாழ்ப்பாணம்.

தீரு.நா. திரகுமார், பொது சுகாதாரப் பரிசோகுகர் மாநகரசபை, யாழ்ப்பாணம் திரு. வி. தனபாலசிங்கம், வேலை மேற்பார்வையாளர் மாநகரசபை, யாழ்ப்பாணம், திரு. ந. விஜயசுந்தாம்.

ஆசிரியா், யா/கொக்குவில் இந்துக்கல்லூரி.

வழ்யாணம் காகனட்ச வலத்தில் சைவசய்ய விவகாரக்குடு

fl. grifførfræsir

poposal Manya Grycush Manya Murentuch

Strana 1.226 anaizzi, wayadoona, unifian ary 40 ania 42010. oraego hilawaa ayaan, enter ayaanaa ayaanaa

> கிரு கூலிருக்காகுளன், மாதுதாப்பு மேற்பரி வையாளர் மாதுதையை, பாழ்போணம், மாதுதையன், பெர்து சன்தால் பரிசோதகா வருதைன், பாழ்ப்பாணம் திரு. எட்தனை எனின்,

> > urgespeen. urglaumob sta-a-algeneisarik

的现在不可能在自己的问题。 强度过多多效的

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org HEAD TO ADD THE ADDRESS

ஜகத்குரு ஸ்ரீசங்கராச்சாரிய சுவாமிகள் வழங்கிய ஆசிச்செய்தி

மதம் என்றால் ஜீவாத்மா தன்னிடமுள்ள ஜீவத்தன்மையை வில்க்கி பரமாத்மாவினிடம் போய் சேர்வதற்கு சாதகமாய் மனிதர்களின் கடமையான தர்மத்தைக் காட்டுவது எனப்பொருள். மதம் என்பதற்கு சாஸ்திரங்களால் சம்மதிக்கப்படுவது என்றும் பொருள் கொள்வதுண்டு. சரீரத்தினுள்ளிருக்கும் ஆத்மா எப்போதும் ஆனந்த வடிவானது. சூரியனை மேகம் மறைப்பதால் எங்ஙனம் சூரியனே கிடையாது என்று சொல்ல முடியாதது போல அஞ்ஞானத்தால் மறைக்கப்பட்டுள்ள ஆத்மாவே இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. இத்தகைய ஆனந்த வடிவமான ஆனந்தத்தை உணர்த்த வழிகாட்டுவதுதான் மதம். இந்துக்களால் பின்பற்றப்பட்ட மதம் இந்து மதம் என பெயர் பெற்றது.

ஸிந்து நதிக்கரையில் வசித்தவர்களை மேல் நாட்டவர் "ஹிண்டு" என்று அழைத்தது. காலக்கிரமத்தில் இந்துவாக மாறிவிட்டது. "ஹிடி" என்ற பகுதியைக் கொண்டு "ஹிண்டு" என்ற சொல்லையுண்டாக்க ஸம்ஸ்க்ருத இலக்கணம் இடமவிக்குமாதலால் ஹிந்து என்ற மதத்திற்கு "அறிவாளி" என்ற பொருள் உண்டு. ஆதலால் அறிவுறுத்துவது என்ற பொருள் கொண்ட வேதத்தை பிரமாணமாக ஏற்றவர்கள் யாவரும் இந்துக்களே.

"சித்தத்தின் உள்ளே சிறக்கின்ற நூல்களில் உத்தமமாகவே ஓதிய வேதத்தில்" என்று வேதத்தின் சிறப்பினை திருமந்திரத்தில் திருமூலா் சொல்லுவாா். திருவள்ளுவா் மாலையில் வெள்ளி வீதியாா் "செய்யா மொழிக்கும்" திருவள்ளுவா் மொழிந்த பொய்யா மொழிக்கும் பொருளொன்றே என்று வேதத்தினை செய்யா மொழி என்பா்.

ஒரு மனிதன் உயிர் வாழும் வரை எத்தகைய முயற்சியும் இன்றி எப்படி மூச்சுக் காற்று ஓடிக்கொண்டிருக்கிறதோ அவ்விதமாய் ஈசனுடைய முகத்தில் எப்போதும் ஒலித்துக் கொண்டிருப்பது வேதம் என்பதே இந்துமதத்தின் சித்தாந்தம். இறைவனை நக்கீரர் "வேத நான்காறங்கம் வேறுரைத்த மேனி விரி சடையன்" என வர்ணிப்பார்.

திவாகரம், பிங்களம், சூடாமணி என்பதான மூவகை தமிழ் நிகண்டுகளிலும் இ<mark>றைவனை</mark> 'வேதமுதல்வன்', 'மறைமுதல்' என்று குறிப்பிடுகின்றன. இந்த வேதத்தினை ஏற்று அதன்படி வாழ்ந்தவர்களையேதான் இந்துக்கள் என்று அழைத்தனர். இவர்கள் ஒரு காலத்தில் உலகம் முழுவதும் பரவிக்கிடந்தனர். கால ஓட்டத்தினால் பல இன்னல்களுக்கு ஆளாகி, தேய்ந்து தற்காலத்தில் இந்தியாவில் பெரும்பான்மையாக இருக்கின்றனர். இந்த இந்து மதத்தை "ஆஸ்திக மதம்", "வேதாந்த மதம்" என்று பெயரிட்டும் அழைத்தனர். கிறிஸ்தவ, முகம்மதிய மதத்தவர்களைத் தவிர இந்தியாவில் வாழும் மற்ற யாவரும் இந்துக்களே. இவர்களின் வம்சத்தவர் எங்கெல்லாம் இருக்கின்றனரோ அவர்களும் இந்துக்களே. நாடோ, மொழியோ இவர்களை வேறுபடுத்திவிட முடியாது. ஆகையால் தான் ஸ்ரீலங்காவில் நடக்க இருக்கும் இந்து மகாநாட்டில் பங்கேற்பதற்கென்று பல நாட்டிலிருந்தும் இந்துக்கள் வந்து கலந்து கொள்ள இருக்கின்றனர்.

தங்களது தனித்தன்மையை, உயர்வை, பெருமையை இளைய சமுதாய இந்துக்கள் உணர்ந்து கொள்ள இத்தகைய மகாநாடு பேருதவியாக இருக்கும். இந்த முயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ள அனைவருக்கும் இந்த மாகாநாட்டில் பங்கேற்க வருகின்ற அனைத்து இந்து மக்களுக்கும் இவர்கள் என்றென்றும் இந்துக்களாகவே இருந்து இந்து சமய வளர்ச்சியில் தங்களை ஈடுபடுத்திக் கொண்டு, இந்த மத குறிக்கோளை மறவாமல் வாழ பிரார்த்தித்து ஆசீர்வதிக்கிறோம்.

நாராயணஸ்மிருதி

1, சாலைதெரு, காஞ்சீபுரம் - 631502 ஜகத்குரு ஹீசங்கராச்சாரிய கவாமிகள் ஹீமடம் ஸமஸ்தானம்.

நல்லை ஆதீன முதல்வரின் அருளாசிச் செய்தி

அன்புடையீர்!

இலங்கையில் நடைபெறும் உலக இந்து மாநாட்டை சிறப்பித்து யாழ் மாநகராட்சி மன்ற சைவ சமய விவகாரகுழு மலர் வெளியிடுவதை இட்டு மகிழ்ச்சி அடைகின்றோம். பழமையும் பல வரலாற்று சிறப்புக்களையும் தன்னிடையே கொண்ட இந்து சமயம் பல நெருக்கங்களிற்கு மத்தியில் காலத்துக்கு காலம் வளர்ச்சி அடைந்து கொண்டே இருக்கின்றது. இதனுடைய பெருமை தனித்துவமானது. மனித வாழ்வை உயர்நிலை அடையச் செய்யும் பல தத்துவ கருத்துக்களை கொண்டுள்ளது.

"மேன்மைகெள் சைவநீதி விளங்குக உலகம் எல்லாம்"

என்ற வாசகத்துக்கு அமைய இன்று இந்து சமயம் உலகம் முழுதும் பரந்து பட்டு மனிதனை வாழ வைக்கின்றது. இந்நேரத்தில் உலகத்தில் வாழும் இந்துக்களை ஒன்றிணைத்து மகாநாட்டின் ஊடாக இந்து சமய மக்களை தலை நிமிர்ந்து வாழ வழி சமைக்கின்றது. இம்மகாநாட்டை ஒட்டி பிராந்திய மகாநாடாக யாழ்ப்பாணத்தில் நல்லூரில் நடைபெறுவது இன்னும் ஒருபடி உயர்த்தி நிற்பதாகும். ஏனைய மகாநாட்டுச் சிறப்பை அனைவரும் அறிந்து கொள்ளும் வகையில் யாழ்ப்பாண சைவ விவகார சமய குழுவினர் இகனை பெருமைப்படுத்துவது எல்லாவற்றிற்கும் உயர்வாகும். சைவ சமயமும் தமிழ் மொழியும் தலை நிமிர்ந்து நிற்கும் யாழ்ப்பாண பிரதேசத்தில் இம் மகா நாடு நடைபெறுவது மக்களிற்கு பெருவிருந்தாக அமைகின்றது. இதனை அனைவரும் அனுபவித்து பேரின்பம் அடைவோமாக.

என்றும் வேண்டும் இன்ப அன்பு

ஆதீன முதல்வர், நல்லை ஆதீனம்.

D

றீலறீ சோமசுந்தர தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகள், இரண்டாவது குருமஹாசந்நிதானம்.

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

III

மாவை ஆதீனகர்த்தாவின் ஆசிச்செய்தி

சச்சரவுகளும் பஞ்சமாபாதக செயல்களும், பரந்து நிற்கும் இக்காலத்தில் உள்ளொன்று வைத்து புறமொன்று கூறி பாமர மக்களை பகடைக்காய்களாக மாற்றி, தன்னலம் சுயவிளம்பரத்திற்காக அலைந்து திரியும் மனிதர்களும் மலிந்து, இந்நாட்டையே சீரழித்து வரும் காலகட்டத்தில்தான், உலக இந்து மானில மகாநாடும் யாழ்பாடியின் யாழ்ப்பாணத்தில் துணிந்து நடைபெறத் திருவருளும் கூடிற்று, இது சைவ மக்களது தவப்பயனேயாம்.

தமிழ்மொழி, வடமொழி பற்றிய விவாதங்கள் கூட மெல்ல மெல்ல அந்நிய சக வாழ்வினரால் ஆரம்பிக்கப்படுகிறது. இதற்கு உறுதுணையாக அந்நிய கலாசார ஆதாயிகளும் துணையாகின்றனர். "ஆரியத்தோடு செந்தமிழ் பயன் அறியவேண்டும்" எனவும் தமிழும் வட மொழியும் சிவன்தாணிழல் சேர்தற்குச் சாதனங்களென்றும், வேத சிவாகமங்களோடு திருமுறைகளும் சைவத்தை உயிர்ப்பிக்கும் சாதனங்களென்றும் நாயன்மார்களோடு பல சைவ அறிஞர்களும் உறுதியுடன் எமக்குக் கற்பித்து நிற்கின்றனர். இந்த ஞான எழுச்சி இம்மகாநாட்டில் தெளிவாக விளங்கப் போகிறது.

இவ் ஈழவளநாடு சிவபூமியேயாமென திருமூலா்கூட உறுதிபடக் கூறியுள்ளாா். இந்கச் சிவபுமி சைவத் தமிழர்களுக்கே சொந்தமானது. இந்தப் பூமியில் தான் தமிழும், வடமொழியும் சங்கமித்து இராவணன் முதல் எல்லாளன் வரை அரசோச்ச இடமளித்தது. எப்போ சைவர்கள் பாஷைகளையும் அந்நிய கலாசாரங்களையும் அந்நிய மகம் சார்ந்தோரது அன்னிய சகவாசத்தையும் கொண்டனரோ, அப்போதிருந்தே படிப்படியாக அருமையான சைவ அரசு. வீழ்ந்தது, சைவ கலாசாரம் வீழ்ந்தது, சைவ பண்பாடு வீழ்ந்தது. ஈற்றில் சைவனும் வீழ்வதற்கு சந்தாப்பத்தை எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கும் அன்னியர்களது ஆயத்தமாகிறான். இந்த காலத்தில்தான் இப்போ உலக இந்து மானில மாநாடு இங்கு இடம்பெற அருள் பெற்றமையை நினைந்து சைவ உலகும் பூரிப்படைகிறது. இவ்வளவு காலமாக எத்தனை எத்தனையோ அரசியல்காராகள் அரசியலை ஆக்கிரமித்து தம் வசப்படுத்தி சுயநலத்தோடு தம்மையே வளர்த்தனர். ஆனால் அமைச்சர் தியாகராசா மகேஸ்வரன் அவர்களது மனதினுள் சிவனே இத்தகையதோர் மாநாட்டை எழுச்சியோடு நிறைவுபடுத்த அவர்மூலம் சான்னிக்யமாகி நினைந்து சைவ உலகம் எழுச்சி கொள்கிறது. அமைச்சர் மகேஸ்வரனது ഗ്രധങ്നത്ഥയെ சைவ மகாசபை, வேதாகம சைவசித்தாந்த சபை. அகில இலங்கை கந்தையார்கூட என்பன போன்ற சைவசபைகளை வளர்த்தெடுத்து உதவியதைப் சபை வைானுஷ்டான

> Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

IV

போல் அமைச்சர் மகேஸ்வரன் அவர்கள் அவர் தந்தை வழிநின்று இந்த உலக இந்து மாநாட்டை நடாத்த முன் வந்தமையை நினைந்து உலகம் வாழ் சைவர்கள் கைகூப்பி வாழ்த்தி நிற்கின்றார்கள். சிவ தர்மம் உயிர் பெறுகிறது சிவபூமியும் யௌவனம் பெறுகிறது.

யாழ் மாநகராட்சி, மன்றம் கூட, சைவசமய முன்னேற்றும், வளர்ச்சி. சைவநீகி தளராது நிலைகொள்ளல் போன்றவற்றிற்கு அயராது உழைத்து வருவதை ஈழநாடு சைவர்கள் நன்கறிவர். இவர்களது நல்லை குமரன் மலர் இதற்கோர் சான்று கூறும் திருவள்ளுவரது வாழ்வாங்கு வாழ்தல் என்ற கருத்திற்கமைய உலகில் மனித இனமே உயர்ந்தது. மனிதன் கமவன கடிந்து போற்றுவன போற்றி அறவாழ்க்கை வாழ்வதே "வாழ்வாங்கு வாழ்தல் மக்களை அவ்வழியில் ஆற்றுப்படுத்தி நிற்கிறது. யாழ் மாநகராாட்சி மன்ற என்றவாறு சைவசமய விவகாரக்குழு. இக்குழுவினரது செய்கைகள் சேவைகள் இருவகையில் கொள்கையைப் பரப்பி நல்லுணர்வைத் தாண்டுவது ஒன்று; ஆற்றுப்படுக்கி நிற்கின்றன. பண்பாட்டை வளர்த்து பக்தியை ஓங்கச் செய்கிறது அடுத்தது, முன்னயதை மடாலயங்கள் மூலமும், பின்னயதை ஆலயங்கள் மூலமும் வளர்த்து விட மக்கள் காம் பெற்ற கடவுளுணர்ச்சியை பக்தியாக மாற்றி வழிபட ஆலயங்கள் பெரும்பங்கெடுத்து, அவர்களது வழிபாட்டில் இன்புறச் செய்யக்கூடிய தன்மைகளை யாழ் மாநகராட்சி மன்ற சைவ சமய விவகாரக் குழுவினரது தொண்டுகள் தொடர வேண்டும். யாழ் மாநகராட்சி மன்ற சைவ சமய விவகாரகுழு உலக இந்து மானில மாநாடு சார்பாக வெளியிடவிருக்கும் சிறப்பு மலருக்கு எல்லாம் வல்ல பார்வதி பரமேஸ்வரனது திருவருள் உறுதுணை நின்று அரிய பெரிய திருச் செல்வங்களை வழங்க வேண்டுமென சோழ இளவரசி மாருதப் புரவல்லியின் மாவிட்டபுரம் கந்தசுவாமியாரது பாதார விந்தங்களில் சுகந்த பஸ்பங்களால் யானும் அர்ச்சிக்கின்ளேன்.

உலக இந்து மாநாடும், இந்த மாநில மாநாடும் காலத்தின் தேவையை நன்குணர்ந்து செயற்படுத்தப்படுகிறது. இதில் எவரெவர் பங்கு கொண்டு தெய்வீக சிந்தனைகளோடு செயற்படுகிறார்களோ அவர்கள் யாபேருக்கும் பார்வதி பரமேஸ்வரனது திருவருள் அபரிமிதமாக கிடைக்க வேண்டுமெனவும் ஆசீர்வதிக்கின்றேன்.

மாவை ஆகீனம்.

0

மஹாராஜுறீ சுது. ஷண்முகநாதக் குருக்கள் மாவையாதீனகர்த்தா - பிரதமகுரு.

பருத்தித்துறை சாரதா சேவாச்சிரம சுவாமிகளின் ஆசிச்செய்தி

இந்து கலாச்சார அமைச்சினால் எதிர்வரும் 09-05-2003 அன்று நல்லை ஆதின மண்டபத்தில் இடம்பெற உள்ளதென அறிந்து மட்டற்ற மகிழ்ச்சி அடைந்தோம். யாழ்ப்பாண மாநகராட்சி மன்ற சைவசமய விவகாரக் குழுவினால் சிறப்புமலர் வெளியிடப்படும் என்பது மிகவும் உன்னதமான செயற்பாடாகும்.

இன்று நம்மக்களிடையே இந்து சமயக்கோட்பாடுகள் சிறந்த முறையில் அனுஷ்டிக்கப்படவில்லை. ஆகையால் இத்தகைய மாநாடுகளே நம் மக்களை மீண்டும் விழிப்படையச்செய்ய வேண்டும்.

கவாமி விவேகானந்தர் யாழ்ப்பாணம் வருகைதந்தபோது தானங்களில் சிறந்ததும் முதன்மையானதும் ஆத்மீகதானம் என்றார். ஒரு நாடும் மக்களும் உயர்வடைய ஆத்மீக வாழ்வும், ஆத்மீக சிந்தனையும் மிகமிக அவசியம். வெளிநாட்டுப் பணத்தைக்காட்டி அப்பாவி மக்களை தம் தாய் மதத்திலிருந்து பிரித்து மதம் மாற்றம் செய்யும் இக்காலகட்டத்தில் சிவபெருமானைப் போற்றி வழிபடும் நாம் மிகவும் அவதானமாகச் செயற்பட வேண்டிய காலம் இதுவாகும். கல்லுடன் பிணைக்கப்பட்ட திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் நமச்சிவாய திருமந்திரத்தைச் சொல்லி கரை ஏறினார். இதுதான் சமயம். ஆகவே இம்மகாநாட்டிற்குப் பின் ஆசார சீலர்கள் யாவரும் செய்யவேண்டிய சிவப்பணியை திறம்பட ஆற்றி எல்லாம்வல்ல பரம்பொருளையும், உமை அம்மையையும் மனதார சிரம் தாழ்த்தி வணங்குகின்றோம்.

அன்பே சிவம்

சாரதா சேவாச்சிரமம் பருத்தித்துறை. கவாமி சித்ருபானந்தா.

மாண்புமிகு இந்து கலாசார அமைச்சரின் வாழ்த்துச் செய்தி

உலகப் பெரும் மதங்களில் பழைமையும், பெருமையும் நிறைந்த சமயமாகவும் பல கோடிக்கணக்கான மக்களால் இன்றும் பின்பற்றப்பட்டு வரும் மதமாகவும் திகழ்வது இந்து சமயமே ஆகும். உலகில் 93 கோடி மக்கள் இந்துக்களாக வாழ்ந்து வருகிறார்கள். தொன்று தொட்டு வரும் வாழ்க்கை நெறி என்பதால் இந்து சமயத்திற்கு சனாதன தர்மம் என்ற பெயர் வழங்கப்பட்டு வருகின்றது. இந்து சமயம் பண்பாடு, கலை, தத்துவம், வாழ்க்கை ஆகியவற்றுடன் பின்னிப் பிணைந்துள்ளது. இலங்கையில் வாழும் தமிழ்மொழி பேசும் மக்களில் பெரும்பான்மையோர் இந்துக்களாகவே இருக்கிறார்கள். மற்றைய சமயங்கள் இலங்கைக்கு வருவதற்கு முன்பு இலங்கையர்கள் அனைவரும் இந்துக்களாக இருந்திருக்கிறார்கள் என்றே வரலாற்று நால்கள் கூறுகின்றன. இலங்கையைத் தவயோகி திருமூல நாயனார் சிவபூமி என அழைத்தார். சிவபூமியாகிய இலங்கையில் ஞான பூமியாகத் திகழ்வது யாழ்ப்பாணக் குடாநாடு ஆகும். இங்கு காணப்படும் ஆலயங்கள் தமிழர்தும் வரலாற்றை பறைசாற்றி நிற்கின்றன.

தொன்மையும் பெருமையும் வாய்ந்த இந்து சமயத்தின் பெரும் புகழைப்பாட இந்து சமய விவகார அலுவல்கள் அமைச்சினால் கொழும்பிலே இந்து மாநாடு சிரைப்பாக நடாத்தப்பட்டது. மலையகத் தமிழர்கள் செறிந்து வாழும் நுவரெலியாவில் தேசிய மாநாட்டின் இறுதிநாள் நிகழ்வுகள் நடைபெற்றன. இம் மாநாட்டின் தொடர் நிகழ்வுகளாக தமிழர்கள் எல்லாம் பிராந்திய மாநாடுகள் நடைபெறுகின்றன. உலக பிரதேசங்கள் வாழும் இந்து மாநாடு கொடர்பாக அமைக்கப்பட்ட யாம்ப்பாண மாநில பிராந்தியக் குழுவின் பெருமுயர்சியினால் CLD. 9.10ஆம் திகதிகளில் மாநில மாநாடு சிரைப்பாக ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டுள்ளது. உலக இந்து மாநாட்டை முன்னிட்டு யாழ்ப்பாணம் முழுவதும் விமாக்கோலம் கொண்டிருக்கும் சிறப்பினைப் பார்த்துப் பூரிப்படைகின்றேன். யாம்ப்பாண மாநகரசபையின் சைவ சமய விவகாரக் குழுவினர் மாநாடு தொடர்பாக வெளியிடும் மலருக்கு வாழ்த்துச் செய்தி அனுப்புவதில் மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

இந்துகலாசார அனுவல்கள் அமைச்சு. கொழும்பு, இலங்கை. தி. மகேஸ்வரன். இந்து சமய விவகார அலுவல்கள் அமைச்சர்.

VII

சிவத்தமிழ் அன்னையின் வாழ்த்துச் செய்தி

இந்து கலாச்சார அமைச்சினால் ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட உலக இந்து மாநில மகாநாடு <mark>மேமாதம் 2ம் தி</mark>கதி தொடக்கம் கொழும்பு மாநகரில் நடைபெற்றமை குறித்து நான் பெருமகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

நிகழ்ச்சித் தொடரில் யாழ்ப்பாணத்திலும் இம்மகாநாடு 9ம், 10ம் திகதிகளில் நடைபெற இருப்பது மேலும் மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது. உலக நாடுகள் எங்கும் செறிந்து வாழும் சைவமக்கள் இம்மகாநாட்டில் கலந்து கொள்ள வருகிறார்கள் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இந்து மக்களின் எழுச்சிக்கும், இந்துக் கலாசாரத்தின் வளர்ச்சிக்கும் இத்தகைய மகாநாடுகள் இன்றியமையாதவை ஆகும்.

அறிஞர்களின் ஆய்வுக் கட்டுரைகள் இம்மகாநாட்டில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. யாழ் மாநகராட்சி மன்றத்தின் சைவசம்ய விவகரிரக் குழுவின் சார்பில் நிகழ இருக்கும் மலர் வெளியீட்டுக்கு ஆசியுரை வழங்குவதில் நான் பெருமிதமடைகின்றேன். இறைவனின் ஆசியும் சைவ மக்களின் ஈடுபாடும் அனைத்தையும் நல்லபடி நடாத்தும் என்ற நம்பிக்கையோடு அமைகின்றேன்.

தெல்லிப்பழை.

கலாநிதி செல்வி தங்கேம்மா அப்பாக்குட்டி தலைவர், றி தர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்.

யாழ்ப்பாண மாநகர ஆணையாளரின் வாழ்த்துச் செய்தி

'தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி! எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி! என்று அனைத்துலக மக்களுக்காகவும் வழிபாடாற்றுகின்ற பாரம்பரியமும், பழைமையும், தொன்மையும், பெருமையும் மிக்க இந்து சமயத்தின் பேரால் உலக இந்து மாநாடு சிறப்பாக நடைபெறவும் அதன் மாநில மாநாடு யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெறும் சமயத்தில் அதனை வரவேற்று சிறப்பிக்கும் முகமாக யாழ்ப்பாண மாநகராட்சி மன்ற சைவசமய விவகாரக் குழுவினால் சிறப்பு மலர் ஒன்றினை வெளியிடவும் திருவருள் கைகூடியுள்ளமை தெற்றெனத் தெரிகிறது.

மதமாற்றம் நாளுக்கு நாள் அதிகரித்துவரும் சமயத்தில் அர்த்தமுள்ள இந்துசமயத்தின் அருமை பெருமைகளை உலகிற்குப் பறைசாற்றி பாமர மக்களை சிந்திக்க வைத்து மதம்மாறும் எண்ணம் அடியோடு அழிய இம்மாநில மாநாடு கால்கோளாக அமையவேண்டுமென வாழ்த்துகின்றேன்.

மதம் மாற்றப்படுவோரின் எண்ணிக்கை நாளுக்கு நாள் அதிகரித்து வருவதற்கு இந்து சமயத்தில் உதவிக்கரம் நீட்டுவதற்குகந்த கட்டுப்பாடானதொரு பலம்மிக்க அமைப்பு எதுவும் இதுவரை ஸ்தாபிக்கப்படாதிருப்பதே பிரதான காரணமாகும். இந்து சமயம் சார்ந்த பல்வேறு அமைப்புக்கள் எம்மத்தியில் இருந்தபோதிலும் மதமாற்றத்தைத் தடுப்பதற்கு உருப்படியான காத்திரமான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ள வேண்டிய நிலையே இன்றும் உள்ளது.

ை இந்துமாநில மாநாடு நடைபெறும் இத்தருணத்தில், மதமாற்றத்தைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்கு இந்து சமய நிறுவனங்கள் ஒவ்வொன்றும் தனித்தும் ஒருமித்தும் காத்திரமான, அர்த்தமுள்ள நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும் விதத்தில் பயன்மிக்க பணிகளைச் செய்வோமென உறுதிபூண்டு செயற்பட ஆரம்பிப்போமாக.

்டு பகள்க ரப்பியாத குருடு படன்குப்பகை கள்படற்பட கள்படற்படுகள் குறுக்கு கற்குடி இந்துமதம் இன்னல்களைக் கழையட்டும்; எமது பணி தொடரட்டும்; இந்துமதத்தின் ஆழமான அர்த்தங்கள் அனைவருக்கும் விளங்கவைக்க மிகுந்த அர்ப்பணிப்போடு எம்பணி தொடருவோமாக.

RETAILELES யாழ் மாநகர சபை, யாம்ப்பாணம்.

இ.இராமலிங்கம் மாநகர ஆணையாளர்.

IX

யாழ் அரச அதிபரின் வாழ்த்துச் செய்தி

யாழ் பிராந்திய இந்து மகாநாடு 2003 மே மாதம் 09ம், 10ம் திகதிகளில் பாழ் மாவட்டத்தில் நடைபெறுவதைபிட்டும். இது தொடர்பாக யாழ் மாநகர சபை ஒர் மலரை வெளியிடுவது தொடர்பாகவும் எனது மட்டற்ற மகிழ்ச்சியையும். ஆதரவையும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

02.05.2003 தொடக்கம் 06.05.2003 வரை கொழும்பு மாநகரில் இந்து மகாநாடு ச்றந்த முறையில் ஒழுங்கமைக்கப்பட்டு கேளரவ. அமைச்சர் தியாகராஜா மகேஸ்வரன் அவர்களது வழிகாட்டலின் கீழ் பண்டாரநாயக்கா சர்வதேச மகாநாட்டு மண்டபத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டு, வெள்ளவத்தை சரஸ்வதி மண்டபத்தில். சமாலகோட்ட விநாயகர் ஆலய மண்டபத்தில் புத்தக கண்காட்சியுடனும், வெள்ளவத்தை இராமகிருஷ்ண மண்டபத்தில் மலை நிகழ்ச்சிகளும், இறுதியாக காலிமுகத்திடலில் கலைபண்பாட்டு நிகழ்வுகளும் நடைபெற்றன.

முதலாவது இந்து மகாநாட்டின் செயற்பாட்டிற்கு மேலதிகமாக இந்த மகாநாட்டை இந்து மக்கள் பரந்து வாழுகின்ற மலையகம். யாழ்ப்பாணம், மட்டக்களப்பு, அம்பாறை மன்னார் மாவட்டங்களில் பிராந்திய மகாநாடுகளைச் செயற்படுத்தி இந்து மக்களிடையே ா தொடர்பான எழுச்சிகளை உருவாக்கக்கூடிய இந்து மகாநாடு பண்பாட்டில் பதியப்பட வேண்டிய ஒர் நிகழ்ச்சியாகும். இது இலங்கையில் வாழுகின்ற ஒவ்வொரு இந்து மகனுக்கும் தனது மதத்தின் சிறப்பையும் உணரக்கூடிய, பெருமைப்பட வேண்டிய ஓர் நிகழ்வாக மாறியுள்ளது.

நாமத்தில் வாழ்ந்து சமாதானம் கண்டுள்ளோம் என்ற கருப்பொருளுடன் உருவாக்கப்பட்ட இந்து மகாநாட்டிற்கு யாழ் மாநகர் சபையினுடைய இந்து ஊழியர் சங்கம் ஒர மலரை வெளியிடுவது பெருமைக்குரிய நிகழ்ச்சி. இந்நிகழ்வு திறம்பட செயற்படுவதற்கு ானது மனப்பூர்வமான வாழ்த்துக்கள்.

വസ്സ് ട്രോക്ഷ് ഷസ്സ് നന്ത്രിച്ചുമ്മം செயத்றநாதன். அரசாங்க அத்பர்.

FUİLUMİ

2வது உலக இந்து மாநாட்டைத் தொடர்ந்து, யாழ்பிராந்தியத்தில் மே 9, 10ஆகிய தீனங்களில் நடைபெறும் பிராந்திய இந்து மாநாட்டையொட்டி யாழ் மாநகர சபையின் சைவ சமய விவகாரக்குழு மலரொன்றை வெளியிடுவதைப் பெரும்பேறாகக் கருதுகிறது. சீவபூமியனப் போற்றப்பட்ட ஈழத்தில் சைவத்தையும், தமிழையும் கட்டிக்காத்த பெருமை யாழ்ப்பாண மண்ணுக்கு உண்டு.

ஒம் என்ற பிரணவ ஒலியைச் சாதாரண மொழிநடையில் இணைத்துக் கொண்டமையால் திருமூலர் ஈழத்திற்குச் சிவபூமியென்ற பட்டத்தை வழங்கினார்.

யுக் தசூழ் நிலையும், அவல வாழ் வும் மனித விழுமியங்களை சமய நெறிமுறைகளை தளம்பலடையச் செய்கின்ற நேரத்தில், அதனை எதிர்த்து எமது இந்து மதத்தின் வரலாற்றுப் பெருமைகளை நிலைநாட்டும் வகையில் 2வது உலக இந்து மாநாடு நடைபெற்றுள்ளது.

இந்து ஆலயங்கள் மீதான ஆக்கிரமிப்புகளும், மதமாற்றங்களும் மலிந்துபோயுள்ள இக்காலகட்டத்தில் இந்து மக்களை எழுச்சி கொள்ள வைக்கும் வகையில் இடம்பெற்ற 2வது உலக இந்து மாநாடு இந்துக்களின் ஒற்றுமையை உலகுக்கு எடுத்தியம்பியுள்ளதுடன், சமகாலத்தில் நிலவுகின்ற மதமாற்றங்களுக்கும் ஓர் அதிரடியான அதிர்ச்சியை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

இறைவன் மீது கொண்ட அசையாத நம்பிக்கையும், ஆலயங்களில் தீனந்தோழம் நடைபெறும் பூசைவழிபாடுகளுமே இருபது வருடகால யுக்தத்தின் கொகுரத்தில் இருந்து தமிழ் மக்களைக் காப்பாற்றியதெனில் அ. து எவ்வகையிலும் மிகையன்று . அத்துணை இறை நம்பிக்கையோடு சைவத்தமிழர்கள் வாழ்கின்ற இப்புண்ணிய பூமியில், உலக இந்து மாநாடு இரண்டாவது தடவையாக நடைபெறுவதென்பது, இறைவனின் திருவருள் தந்த கொடையென்றே கூற வேண்டும்.

அவ்வகையில் ஈழத்தில் வாழும் இந்து மக்களுக்கு பெரும் புகழைத் தேடித்தந்த 2வது உலக இந்து மாநாட்டிந்கு இம்மலரைச் சமர்ப்பித்து ஆனந்தமடைகின்றோம்.

பதிப்பாசிரியர்.

10 - 05 - 2003.

இந்துக் கோயிலின் அமைப்பு

பேராசீரியர் அ. சண்முகதாஸ் தலைவர், தமிழ்த்துறை, யாழ். பல்கலைக்கழகம், யாழ்ப்பாணம்.

வேதங்களிலே கூறப்பட்டுள்ள சமய நெறி உருவ வணக்கத்தை அறியாததாகும். வழிபாட்டு நிலையங்களாகப் பிரகிஷ்டை செய்து அமைக்கப்பட்ட அலயங்கள் இருந்தனவென்பதற்கு இருக்கு வேதத்திலே சான்றுகள் காணப்படவில்லை. ஆனால் சமய கிருத மொழியிலே ஆலயங்களிற் பூசை செய்யும் குருக்கள்மார் பற்றிய குறிப்பக் காணப்படுகின்றது. இந்து மதத்திலுள்ள ஆலய வழிபாடானது வேதங்கள், பிராமணங்கள், உபநிடதங்கள், ஸ்மிருதிகள், இதிகாசங்கள் என்பவற்றால் விளக்கப்படும். തഖക്ക நெறியிலிருந்து வளர்ச்சி பெற்ற சமய சாதனம் எனக் கொள்ளலாம். ஆதியில் கோயிலானது வழிபாட்டுக்குரிய சிறிய சிலையைக் கொண்ட ஒரு குடிலாகவே அமைந்தது. குப்கர் காலத்திலேதான் கோயில் வடிவமாக உருப்பெற்றது. இயற்கையழகு பொருந்திய இடங்களே பழம்பெரும் கோயிலாக விளங்கின. ஆற்றங்கரைகளிலும், மரத்தடியிலும் தெய்வங்களின் உருவங்களை அமைத்து மக்கள் வழிபட்டு வந்தனர். அதற்குச் சிறு கட்டடங்களை அமைத்தனர். மலைக்குகைகளிலும், ஆரம்ப காலத்தில் கோயில்கள் அமைக்கப்பட்டன.

கோயில்களது தோற்றம் பற்றி ஆராயும் பொழுது கோயிலைப் பற்றிய விளக்கங்களும் வேண்டப்படுகின்றன. கோயிலைக் குறிக்குஞ் சொற்கள், அவற்றிற்கு விளக்கங்கள், கோயிற் கட்டடக் கலையின் தோற்றம். வளர்ச்சி, கோயிலின் அமைப்பு, கோயில் கட்டுவதற்கு தேவையான பொருட்கள், கோயில் அமைப்பதற்கு வேண்டப்படும் நுண்ணறிவு, கோயிற் கோபுரங்கள், தூண்கள், தோண்களில் விளங்குஞ் சிற்பங்கள், சுவர்களிலும், மேற்கூரைகளிலும் வரையப்பெற்ற ஓவியங்கள், கொடிமரம், கருவறையின் உச்சியிலுள்ள விமானங்கள், பரிவார மூர்த்திகளுக்கான கருவறைகள், கோயிலுபகரணங்கள், வாகனங்கள், தேர், இசைக்கருவிகள், கோயிற் கல்வெட்டுக்கள், தலவிருட்சங்கள், தலபுராணங்கள் போன்ற பல்வேறு விடயங்கள் பற்றியும் நாமறிய வேண்டியதும் அவசியமாகின்றது. கோயிலோடு தொடர்புடைய விடயங்களை நாமறியும்போது, கோயில் தோற்றமும், அதன் தத்துவங்களும் வெளிப்படுகின்றன. இறைவனை மனம் இன்றி வழிபடும் இடமாகக் கோயில் விளங்குகின்றது. இக்கோயில்கள் பெரும்பாலும் இயற்கையழகு பொருந்திய இடங்களிலே அமைந்தமையால், அவற்றைச் சூழவுள்ள இடங்களின் சிறப்பும் ஆராயப்பட்டது. தலவிருட்சங்கள், தீர்த்தச் சிறப்புக்கள் எனப் பிரித்து நோக்கப்பட்டது.

கோயிலுக்கும் மனித வாழ்வுக்கும் நெருங்கிய தொடர்பினை நமது முன்னோர் கண்டு. கோயில் என்பது உடல் என்னும் கோயிலின் பாச்சின்னம் என விளக்கினர். பாச்சின்னக்கை உடலிலுள்ள தத்துவங்கள் ஒத்திருக்கும்படி கட்டவேண்டும் என்று ஆகமங்கள் கூறுகின்றன. சுற்றிலும் மதிலெடுத்து ஒருபுறம் பெரிய வாயில் அமைத்து அங்கு ஒரு கோபுரம் அமைக்கின்றனர். அக்கோபரத்துக்குத் தூலலிங்கம் என்று பெயர். தொலைவிலிருந்து இதனைக்கண்டு தெய்வ வடிவங்களென எண்ணி வணங்குவது முறை, கோபுரத்தைக் காணும் போதெல்லாம் மக்களுக்குத் தெய்வ நினைவு உண்டாகும் என்ற நோக்கத்துடன் இதனை அமைத்துள்ளனர். மனிதன் தனது வாழ்க்கையைப் பல்வேறு மாற்றங்களுக்கூடாக நடத்திச் செல்லும்போது தன் மனக்தை ஒருவழிப் படுத்தவேண்டிய தேவை ஏற்பட்டபோது இத்தகைய கோயில்களை நாடியிருக்க வேண்டும். பற்றிய கோட்பாடுகளையும், கருத்துக்களையும் நிலைபொச் இளைவன் செய்வதற்காகவே கோயில்கள் அமைக்கப்பட்டன. ஆன்மீக வளர்ச்சிக்குத் தீவிர சமயச் சடங்குகள் அடிப்படையாக அமைந்தன. மனிதன் கடவுளை ஒத்தவன். இதனை வேதங்கள், சைவக் கிருமுறைகள், வைணவப் பிரபந்தங்கள் போன்ற சமய நூல்கள் யாவும் உணர்த்துகின்றன. வழிபாடு அவசியம் என்பதை உணர்ந்து பல வழிபாடுகளையும் மக்களிடையே ஏற்படுத்தினர். கடவள் எங்கும் நிறைந்திருந்த போதிலும் அவரது உருவத்தை ஒரிடத்திலிருந்து வமிபடும்போது இடம் கடவுள் உறைகின்ற இடமாகின்றது. இத்தகைய இடங்களையே கோயில் அந்த என்றழைத்தனர். கடவுள் உறைகின்ற இடங்களைக் குறிக்கும் பல சொற்கள் சிற்ப நூல்களிலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன, தேவகிருகம், தேவாயுகனம், தேவாலயும், தேவகுலம், தேவமந்திரம், தேவபவனம், தேவஸ்தானம், தேவேஸ்மம், சைத்தயம், கேஷத்திரம், அர்ச்சாகிருதம், விமானம், பிரசாதம் போன்ற சொற்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை. சொல் பற்றி சிற்பரக்தினம் என்னும் நால் குறிப்பிடுகின்றது. தம் அழகினால் தேவர்களும், மக்களதும் உள்ளங்கவர்ந்து அகமகிழ்வினை எய்துவிப்பதினால் இப்பெயர் பெறுவதாக அந்நூல் கூறும் அரசர்களும், தெய்வங்களும் உறையும் இடம் பிரசாதம் என நிகண்டு குறிப்பிடுகின்றது. கோயில் என்னுந் தமிழ்ச் சொல் கருத்தளவில் பிரசாதக்தையே ஒத்து நிர்கின்றதென்பா. கோயில் பற்றிய விளக்கத்தைக் கூற வந்த பேராசிரியா கா. கைலாசநாதக்குருக்கள் (சைவத்திருக் கோயிற்கிரிகை நெறி, பக்கம் 68-69) வருமாறு விளக்குகின்றனர். "கோவில் என்னுஞ் சொல் கோயில் எனவும் வழங்குகிறது. கோவென்றால் அரசன். இல் என்பது வீடு. ஆகவே கோயில் என்பது அரசனது வீடு ஆயிற்று. முன்னா் கூறிய பிரசாதம் என்னுஞ் சொற்பொருள் இதே வகையாக அமைந்திருப்பது. நோக்கற்பாலது. இதனால் அரசனது வீடும், தெய்வத்தின் வீடும் ஒரே நிலையில் வைத்து மதிக்கப்படுவதை காண்கிறோம்". இதேபோன்று குடி என்ற தமிழ்ச்சொல்லும் இறைவன் இருப்பிடத்தைக் குறிப்பிடுவதாகும். 🎴 ஆந்திர தேசத்தில் குடி என்ற சொல்லே வழங்கப்படுகின்றது. கேரளத்தில் பெருங்கோயில்கள் அம்பலம் என்றழைக்கப்படுகின்றன.

பசுவினுடைய உடம்பெங்கனும் பரந்தோடுகின்ற குருதி பக்குவமடைந்து பாலாகப் பரிணமிக்கும் பொழுது அதை வெளியேற்றுவதற்காக முலைகள் அமைந்திருப்பது

> Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

உலகெங்கனும் பரந்து விளங்கும் பரமன் ஆன்ம ஈடேற்றம் கருதிக் கருணை மேலீட்டினால் உருவந்தாங்கி எழுந்தருளியிருக்கின்ற இடமே கோயில் என்பர். கோயிலை அமைக்கும்போது நாற்புறமும் மதிலமைத்து ஒருபுறம் ஒரு பெரிய வாயில் அமைக்கின்றனா். அங்கு பெரிய கோபுரம் அமைக்கப்படுகின்றது. இராஜகோபுரம் என்றே அழைத்தனா். தாழ்ந்ததிலிருந்து உயர்ந்தது வரையுள்ள எல்லாவற்றையும் கோபுரத்திலே அமைத்து விடுவதன் மூலம் உலகிலுள்ள பொருட்கள் யாவற்றையும் நினைவுக்குக் கொணரும் உலகக் காட்சியாகவும் கோபுரத்தை விளங்க வைத்தனர். கோபுரத்தின் வாயில்கள் ஒன்றன்மேல் ஒன்றாக அடுக்கி அமைக்கப்படும். வாயில்கள் மூன்றாக இருந்தால் நனவு, கனவு, சுழுத்தி என்னும் மூன்று அவத்தைகளையும், ஐந்தாக இருந்தால் ஐம்பொறிகளையும், ஏழாக இருந்தால் ஐம்பொறிகளுடன் மனம், புத்தி என்னும் இரண்டையும் சேர்த்துக் குறிப்பனவாகவும் கூறுவர். எத்தனை வாயில்கள் ஒரு கோயிலுக்கு இருந்த போதிலும் தரைமட்டமாக உள்ள வாயில் வழியாகவே நாம் கோயிலுக்குட் செல்லமுடியும். இவ்வாறே கடவுள் நாட்டம் ஏற்படும்போது மனம் என்னும் ஒரு வாயிலே எமக்குப் பயன்படும் எனக் கருதினர். கோபுரத்தைக் கடந்து உள்ளே செல்லும்போது முதலில் அமைந்துள்ளது பலிபீடமாகும். அதன் அருகிற் சென்று வீழ்ந்து வணங்கும்போது நமது மனதிலுள்ள கீழ்த்தரமான எண்ணங்களையெல்லாம் பலிகொடுத்து மேலான இயல்புடன் எழுந்தருளுகிறோம். அந்த மேலான இயல்புடனேயே இறைவனை வணங்கச் செல்கிறோம். பின்பு இறைவனைச் சுற்றி வருதல் பிராணாயாம முறையைக் காட்டுகின்றது. பலிபீடத்தைச் சார அமைந்திருப்பது கொடித்தம்பம் அதன் முகம் உள்முகமாக அமைக்கப்பட்டிருக்கும். கொடித்தம்பத்தையடுத்து உள்ளிருக்கும் தெய்வத்துக்குரிய வாகனம் அமைக்கப்பட்டிருக்கும். அது ஆன்மாவைக் குறிக்கின்றது. ஆன்மா உள்முகமாக இறைவனை வணங்குகின்றது. இறைவனை அடைவதே ஆன்மாவின் குறிக்கோள் என்பதை வாகனம் இறைவனை நோக்கியிருக்கும் நிலை எமக்கு உணர்த்துகின்றது. இத்தத்துவ வழக்கங்கள் கோயில் அழைப்போடும், மக்கள் வாழ்க்கையோடும் தொடர்பு படுத்தப்பட்டிருப்பதாலே இன்றுவரை கோயில்கள் \ நிலைத்திருக்க வழியுண்டாயிற்று. இதனால் ஆகம முறைப்படி அமைந்த கோயில்களில் சுற்றுமதில், பெருங்கோபுர வாயில், பலிபீடம், கொடித்தம்பம், வாகனம், கர்ப்பக்கிருகம் போன்ற அமைப்புக்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

கோயிலுக்குப் பெரும்பாலும் ஒரு கேணியாயிலும் அல்லது நீர்நிலையாயிலும் இருப்பது வழக்கம். சமய ஆசாரங்களுக்கு நீராடல் முக்கியமானதாக இருந்தமையால் இதுவும் கோயில் அமைப்பிலுள் ஒன்றாகவே கருதப்பட்டது. கோயில்களிலே காவியங்கள், புராணங்கள், திருப்பனுவல்கள் படிப்பதற்காகவும் மண்டபங்கள் கட்டப்பட்டன. யாத்திரிகள் தங்குவதற்காகவும் மடங்கள் அமைக்கப்பட்டன. கல்வெட்டுக்களிலும், இலக்கியங்களிலும் இம்மடங்கள் பற்றிய குறிப்புக்கள் காணப்படுகின்றன. பாடல் பெற்ற கோயில்கள் ஈஸ்வரம், பெருங்கோயில், ஆலக்கோயில், கரகக்கோயில், இளங்கோயில், மணிக்கோயில், துங்கானை மாடம் எனப்பல பெயர்களைக் கொண்டிருந்தன.

தீருமந்தீரம் காட்டும் மனித நேயச் சீந்தனைகள்

சீத்தாந்த இரத்தீனம் டாக்டர் மா. வேதநாதன், பீ.ஏ.(ஆனர்சு),எம்.ஏ,பீஎச்.டி. இந்துநாகரிகத்துறை, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

அறிமுகம்

மனிதநேயச் சிந்தனைகளைப் புலப்படுத்தும் சைவத்தமிழ் நூல்களுள் திருமூலரின் தனிச் சிறப்புண்டு. தமிழாகமம் எனப்படும் திருமந்திரம் மூவாயிரத்து திருமந்திரத்திற்குத் நாற்பத்தேழு பாடல்களைக் கொண்டு விளங்குகின்றது. இப்பாடல்கள் ஒன்பது தந்திரங்களாகப் திருமந்திரப் பாடல்களையும், மூவாயிரம் முந்நாறு கிருமூலர் பகுக்கப்பட்டுள்ளன. மந்திரங்களையும், முப்பது உபதேசங்களையும் இயற்றினார் எனக் கூறும் திருமந்திரக் குறிப்பும் உண்டு. பத்தாம் திருமுறையாக விளங்கும் திருமந்திரமானது சைவசமய - தத்துவக் மனித சமத்துவத்தையும், மனித சகோதரத்துவத்தையும், மட்டுமன்றி கருக்துக்களுக்கு மனிதகுல மேம்பாட்டையும் வளர்த்தெடுக்கக்கூடிய சைவத்தின் மனிதநேயச் சிந்தனைகளையும் முக்கியமான மூலமாக விளங்குகின்றது. இக்கட்டுரையானது அந்நூல் கூறும் மனிதநேயச் சிந்தனைகளை ஆராய்வதாக அமைகின்றது.

திருமந்திரக்காலம்

திருமந்திரக்காலம் குறித்து அறிஞர்களிடையே இன்றும் கருத்து வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. அந்நூல் கி.பி ஆறாம் நூற்றாண்டுக்குரியதென நாராயணஐயர் ஆராய்ந்துள்ளார். (1974:224) வெள்ளைவாரணன் என்பவர் அந்நூல் ஏழாம் நூற்றாண்டிற்கு முற்பட்டதென்பர். (1969:416) இவற்றை நோக்கும்போது, திருமந்திரத்தைப் பல்லவர் காலத் தொடக்கத்தில் தோன்றியதாகக் கருதலாம். கி.பி ஒன்பதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் வாழ்ந்த சுந்தரரின் (NARAYANA AYYAR : 1969 : 445) திருத்தொண்டர் தொகையில் "திருமூலன்" என்ற பெயர் (சுந்தரர் தேவாரம், பா.7632) இடம் பெற்றிருப்பதால் திருமந்திரத்தின் காலம் கி.பி. ஒன்பதாம் நூற்றாண்டிற்குப் பிற்பட்டதல்ல என்பது நன்கு தெளியப்படும்.

மனிததேயம்

C

0

மனிகநேயம் என்பது மனிதனோடு தொடர்புடைய ஒரு தத்துவக் கோட்பாடாகும், மனிதநேயக் கோட்பாட்டினை மனித இன நலக் கோட்பாடு என்றும், மக்கள் நலக்கொள்கை என்றும் வழங்குவர். மனிதநேயம் என்பது ஆங்கிலத்தில் ''ஹியுமானிஸம்'' (HUMANISM) என அழைக்கப்படும். இதனை மானுடம், மானிடம், மானுஷிகம் எனவும் வழங்குவா். தெறுென்ஸ் (Terence) என்னும் இலத்தீன் புலவர், "நான் மனிதன். மனிதனுக்கு இயல்பான எதனையும் நான் வெறுப்பதில்லை" எனக்கூறிய கூற்று மனிதநேயக் குறிக்கோளைச் சுட்டி நிற்பதாக மேல்நாட்டார் போற்றுவர். (தனிநாயகம் அடிகள் சொற்பொழிவுகள் 1999:34) மனிகனை அல்லகு நலத்தைப் பேண வேண்டும் என்பதை மக்கள் மையமாகக் கொண்ட எந்த நோக்கினையும் மனித நேயம் (ஹியுமானிஸம்) எனக் கொள்வது மேனாட்டு மரபாக இன்று விளங்குகின்றது. "மனிதனுக்கு மேலொரு தெய்வமும் இல்லை - இந்த மானுடம் போலொரு மெய்ம்மையும் இல்லை" என்ற உலோகாயதச் சித்தரின் (பாடல்எண்-7) வரிகள் பாடல் மனிக நேயத்தின் மாண்பினை நன்கு புலப்படுத்துகின்றன. மனிதநேய வாழ்வு என்பது முழுக்க முழுக்க மனிகனை மையமாகக் கொண்ட வாம்வியல் கக்குவும் ரை என்பர். "ക്ഥഖുണെ LDM. மனிதனை நினை" என்ற மனித நேயக் கோட்பாடு கடவுள் மாய்பை அடிப்படையாகக் கொண்டது. கடவுள் மறுப்பு இந்திய மெய்யியல் வரலாற்றில் மிகவும் தொன்மை வாய்ந்தது. இதனை மறுப்பு வாதம் (HETERODOXY) என அழைப்பா. சைவக்கின் மனிதநேயம் கடவுட் கோட்பாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டது. இந்த வகையில் திருமந்திரம் கூறும் மனிதநேயம் "கடவுளை நினை. மனிகனை நினை" என்ற மாண்பினைக் கொண்டு விளங்குகின்றது."

ஒருவர் மற்றவருக்குச் சமமானவர் என எண்ணும் உயரிய மனப்பான்மையே மனித நேயத்தின் உன்னத வெளிப்பாடாகும். ஒரு மனிதன் மற்ற மனிதனுக்கு மதிப்பளிப்பதும், உதவுவதும், மனிதநேய நேயத்தின் புலப்பாடெனலாம். இவ்வகையில் மனித நல மேம்பாட்டிற்கு உதவக்கூடிய அறவாழ்வியற் கருத்துக்களையும் மனிதநேயச் சிந்தனைகளாகக் கருதலாம். பரந்த நோக்கில் நோக்கும்போது மனித நேயத்தின் உன்னத வெளிப்பாடு ஆன்ம நேயத்தில் மிளிர்வதைக் காணமுடியும். திருமந்திரம் மனிதநேயத்தை மட்டுமன்றி ஆன்ம நேயத்தில் மிளிர்வதைக் காணமுடியும். திருமந்திரம் மனிதநேயத்தை மட்டுமன்றி ஆன்ம நேயத்தையும் சிறப்பாகச் சித்திரிக்கும் சைவத் தமிழ் இலக்கியமாக விளங்குகின்றது. மனிதனை மனிதன் மதிக்க வேண்டுமானால் முதலில் மற்றவர்கள் பால் அன்பு செலுத்த வேண்டும். அன்பின் அடிப்படையில் தோன்றிய இக்கோட்பாட்டினை, ∴பிரோலோவ் (Frolov) "மனித நேயம் என்பது மனிதனது பெருமையையும், உரிமையையும் மதிக்கும் வகையில் அமைந்ததொரு கோட்பாடு. மனிதனின் ஆளுமைப் பண்டிகளை மதிக்கவும், அவனது நலன்களைப் பேணிவரவும்,

சமூக வாழ்வின் அனைத்துத் துறைகளிலும் மனிதன் முழுமையான வளர்ச்சியைப் பெறவும் துணைபுரிவது இக்கோட்பாடு. சமயம் மற்றும் இன வெறிக் கொடுமை, சமயக் காழ்ப்பு, மாற்றுக் கோட்பாட்டை வெறுத்தல் ஆகிய அனைத்து இயல்புகளையும் களைவது இதன் நோக்கம்." (Frolov (Editor), Dictionary of Philosophy, P.178) என்று குறிப்பிடுவர்.

சமுத சமத்துவம்

உலகில் தோன்றிய அனைவரையும் சாதி, சமய, மொழி வேறுபாடின்றி சகலரையும் சமமாகக் கருதுவது மனிதநேயக் கோட்பாட்டின் அடிப்படை அம்சமாகும். புறநானூற்றில் "யாதும் ஊரே, யாவரும் கேளிர்" என்ற வரி மனிதநேயத்தின் அடிவேராகும். காணப்படும் இச்சமூக சமத்துவ நோக்கு சைவத்தின் சிறப்பு அம்சமாகும். இதனையே திருமூலா் ''ஒன்றே குலம்" (திருமந்திரம், பா.2104) என இரத்தினச் சுருக்கமாக மொழிகின்றனர். சைவநெறியில் என்ற குல வேறுபாடு இல்லையென்பதனை உயர்ந்தோர், தாழ்ந்தோர் "குலமில்லை" பா.2957) என்ற திருமந்திரக் குறிப்பு மேலும் சுட்டி நிற்கின்றது. இம்மரபு (திருமந்திரம், சித்தாந்தத்திலும் இடம் பெற்றிருப்பதை சிவஞானசித்தியார் "குலமில்லை" (சிவஞானசித்தியார், சுபக்கம், பா.284) என்று குறிப்பிடுகின்றது. மறைஞானசம்பந்தர் நெசவாளர் வீட்டில் கஞ்சி பெற்றுக் குடித்ததாகவும், அது அவரது முழங்கை வழியாக ஒழுகியபோது அதனைத் தில்லைவாழ் அந்தணா்களுள் ஒருவராகிய உமாபதிச் சிவாச்சாரியாா் பருகியதாகவும், பெத்தான்சாம்பனுக்கும், முள்ளிச்செடிக்கும் உமாபதிச்சிவாச்சாரியார் முத்தி கொடுத்ததாகவும் கூறப்படும் செய்தியானது சைவ சித்தாந்த வாழ்வியற் தத்துவத்தில் திருமந்திரத்தின் சமூக ஏற்கப்பட்டதை எடுத்துக் காட்டுவதாகவுள்ளது. மேலும் சமக்குவும் திருமந்திரம் Jamilio என்ற மனித நேயச் சிந்தனையை விளக்க எழுந்ததே சேக்கிழாரின் பெரிய "ஒன்றே குலம்" புராணம் என்றும் கூறலாம். ''குலம் ஒன்று'' என்ற மனிதநேயச் சிந்தனை திருமூலா் வழிவந்த சித்தர் பாடல்களில் நன்கு வற்புறுத்தப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடற்பாலதாகும். இத்தகைய சமூக சமத்துவநோக்குடைய மனித நேயச் சிந்தனை தமிழ் மரபில் இடம்பெற்று வந்துள்ள போதும், நடைமுறை வாழ்க்கையில் இது கடைப்பிடிக்கவில்லை. என்பது குறிப்பிடத்தக்கதோர் அம்சமாகும்.

சகலருக்கும் ஒரு தெய்வம்

"சமூக சமத்துவம்" என்ற மனிதநேய உணர்வின் வெளிப்பாடாகவே சைவ நெறியில் "சகலருக்கும் ஒரு தெய்வம்" என்ற ஒரு கடவுட்கோட்பாடு தோன்றிற்றெனலாம். இந்திய கடவுட் சிந்தனை வரலாற்றில் "மெய்யறிவாளர் பல பெயரிட்டழைத்தாலும் "மெய்ப்பொருள் ஒன்றே" (இருக்குவேதம், 1:164:46) என்ற கடவுட்கொள்கை காணப்படுகின்றபோதும் திருமூலர்

சகலருக்கும் ஒரு தெய்வம் <mark>இருந்தால் போதும் என்ற நோக்கில் ''உலகுக்கொரு தெ</mark>ய்வம்'' என்ற ஒரு கடவட் கோட்பாட்டினைக் குறிப்பிடுகின்றமை தனிச் சிறப்புடையதாகவள்ளது. இதனைத் திருமந்திரம் "ஒன்று கண்டீர் உலகுக் கொரு தெய்வம்" (திருமந்திரம், பா.2962) எனக் குறிப்பிடுவதாலறியலாம். உலகம் தழுவிய ஒரு கடவுட் கோட்பாட்டினைக் கூறுவதன் கடவுட் கோட்பாட்டினூடாகவும் மூலம் திருமூலர் மனிதநேயத்தையே வர்புறுத்துவது குறிப்பிடற்பாலதாகும். "தெய்வம் ஒன்று" என்ற மனிதநேய உணர்வின் வெளிப்பாட்டினை "ஒருவனே தேவன்" (திருமந்திரம், பா.2104), "ஒன்றெனக் கண்டே பெம் ஈசன் ஒருவனை" (திருமந்திரம், பா.1775) என்ற திருமந்திர வரிகளும் விளக்கி நிற்கின்றன. சமயங்களின் பெயரால், கடவுளாகளின் பெயரால், சண்டைகள் நிகழ்கின்ற இன்றைய கால கட்டத்தில், "உலகுக்கொரு தெய்வம்" என்ற திருமூலரின் மனிதநேயக் கோட்பாட்டினை நடைமுறைப்படுத்த முடியுமா என்பது இன்று கேள்விக்குரிய ஒன்றாகும். வழிபாட்டு முறைகளிலும் கூடத் திருமந்திரம் மனிதநேயத்தை வெளிப்படுத்துகின்றது. எந்த மனிதனும் இலை அல்லது மலர் அல்லது தண்ணீர் கொடுத்து இறைவனை வழிபட முடியும். இவ்வழிபாட்டு மனித நேயத்தையே திருமந்திரம், "யாவா்க்குமாம் இறைவற்கொரு பச்சிலை" (திருமந்திரம், பா:252) என்றும், "பண்ணியஞ் செய்வார்க்குப் பூவுண்டு நீருண்டு" (திருமந்திரம், பா:1828) என்றும் குறிப்பிடுவதாகக் கொள்ளலாம்.

அன்பு வநறி

மனிதநேய உணர்வுகள் அனைத்திற்கும் அன்பு நெறியே அடிப்படையாகும். நாம் கடவுளிடத்தில் காட்டும் பக்திக்கு மட்டுமன்றி ஏழைகள் மேல் செலுத்துகின்ற இரக்கத்திற்கும், உயிரினங்களிடத்துக் காட்டும் ஜீவகாரண்யத்திற்கும் அன்பே ஆதாரமாக விளங்குகின்றது. சைவத்தமிழ் நால்களுள் திருமந்திரமே கடவுளை முதன்முதலில் அன்புவடிவமாக வர்ணிக்கின்றது. இதனை "அன்பே சிவம்" (திருமந்திரம், பா.270) என்ற திருமூலர் வாக்காலறியலாம். சிவனை மட்டுமன்றி சீவனையும் அன்பு வடிவமாகக் கண்டு சிவனைப் போன்று சீவனும் அன்புக்குரியதெனக் காட்டுவதே திருமந்திரத்தின் உட்கிடை எனலாம். இதன் காரணமாக "அன்பே சிவம்" எனக் கூறும் திருமந்திரம் "சீவன் சிவன்" எனவும், "சீவன் சிவலிங்கம்" எனவும் குறிப்பிடுகின்றது. சீவனையும் சிவனையும் ஒன்றாகக் காணும் நோக்கு மனித நேயத்தின் சிறந்த வெளிப்பாடாகும். இந்த நோக்கில் நோக்கும்போது சிவனிடத்து மட்டுமன்றி சீவனிடத்து அன்பு செய்தவரைச் ீசிவன் அறிவன் என்பதையே திருமந்திரம்,

> "கொழுந்தன்பு செய்தருள் கூரவல்லார்க்கு மகிழ்ந்தன்பு செய்யுமருளதுவாமே"

(திருமந்திரம், பா:280)

என மொழிந்து நிற்கின்றதெனலாம்.

எல்லோரும் கின்பம் பெறுதல்

"எல்லோரும் இன்பம் பெறுதல்" என்ற எண்ணம் தோன்றுவதற்கு, எல்லோருக்கும் எல்லாம் கிடைக்க வேண்டும் என்ற மனிதநேய உணர்வுவே" அடிப்படை எனலாம். இம்மனிதநேய உணர்வின் வெளிப்பாடாகவே திருமந்திரம், "யான்பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்" (திருமந்திரம், பா:85) எனக் குறிப்பிடுகின்றது. இச் சிந்தனையும் உலக நோக்குடையதாக் கூறப்பட்டிருப்பது திருமந்திரம் கூறும் மனிதநேயத்தின் தனிச்சிறப்பாகும். உலகில் உயர்நிலையிலிருந்து கொண்டு இன்பம் அனுபவிப்பவர்கள் தாம் பெற்றது போன்ற இன்பத்தினை மற்றவர்களும் பெற வழிகாட்டுகின்றபோதே திருமந்திரம் காட்டும் மனிதநேயம் சைவத்தில் வாழ்கின்றதெனலாம்.

அடியவர்களுக்குக் கொடுப்பதே ஆண்டவலுக்குச் சேரும்

மாலுக் அடியவர்களுக்குக் கொடுப்பதே ஆண்டவனுக்குச் சேரும் என்பது திருமூலரின் திடமான கருத்தாகும். இதன் காரணமாகவே ஆண்டவனுக்குக் கொடுப்பது ஆண்டவனுக்குப் போய்ச் சேராதென்றும், அடியவர்களுக்குக் கொடுப்பதே ஆண்டவனுக்குச் சேருமென்றும் திருமந்திரம் குறிப்பிடுகின்றது. இதனை,

"படமாடக்	கோயிற்	பகவற்	கொன்றீயில்
நடமாடக்	கோயில் நம்பாக்கங்காக		
நடமாடக்	கோயில்	நம்பர்க்	க கொன்றீயில்
படமாடக்	கோயிற்	பகவற்கதாமே"	

(திருமந்திரம், பா:1857

என்ற திருமந்திரப்பாடல் தெளிவாக விளக்கி நிற்கின்றது. மனிதனுக்கு மேலொரு தெய்வமும் இல்லை என்ற மனிதநேயச் சிந்தனையின் உட்பொருளை மேற்படி திருமந்திரப்பாடல் நன்கு புலப்படுத்துகின்றது. கடவுட்கோட்பாட்டினையும், திருக்கோயில் வழிபாட்டையும் சிறப்பாகச் சித்திரிக்கும் திருமந்திரத்தில் கோயிற் தெய்வத்தைவிட மனிதன் என்ற தெய்வமே மேலானவுர் என்ற மனிதநேயச் சிந்தனை வற்புறுத்தப்பெற்றிருப்பது. திருமந்திரத்திற்கே உரிய தனிச்சிறப்பாகும்.

அனைவருக்கும் அன்னமிடுதல்

அனைவருக்கும் அன்னமளிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணமானது பொருளாதார சமத்துவம் எல்லோரிடத்திலும் இருக்கவேண்டுமென்ற மனிதநேய உணர்வினைப் பிரதிபலிக்கின்றது. சாதி, சமயம், இனம், மொழி என்ற வேறுபாடோ அல்லது உயர்ந்தவர், தாழ்ந்தவர், பணக்காரர், ஏழை என்ற வேற்றுமையோ பாராது அனைவருக்கும் உணவளிப்பது மனிதநேய உணர்வின் மிகவுயர் வெளிப்பாடாகும். இதனைத் திருமந்திரம் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றது.

"ஆர்க்கும் இடுமின் அவரிவர் என்னன்மின் பார்த்திருந் துண்மின்பழம் பொருள் போற்றுமின் வேட்கையுடையீர் விரைந்தொல்லை உண்ணன்மின் காக்கை கரைந்துண்ணுங் காலம் அறிமினே"

(திருமந்திரம், பா:250)

காகமானது தனக்குக் கிடைத்த உணவைத் தான் மட்டும் உண்ணாது தன் இனத்தவரையம் அழைத்து பகிர்ந்து உண்பது போல, மனிதனும் தன் குலத்திற்கும் பகிர்ந்து கொடுத்துண்ண வேண்டுமென்பது திருமந்திரம் காட்டும் சிறந்த மனித நேயமாகும். இச்சிந்தனை பின்வரும் திருக்குறள் பாக்களிலும் எதிரொலிக்கின்றது.

> "காக்கை கரலாகரைந்துண்ணும் ஆக்கமும் அன்னநீ ராக்கே உள"

(திருக்குறள், 118)

"பகுத்துண்டு பல்உயிர் ஒம்புதல் நூலோர் தொகுத்தவற்றுள் எல்லாம் தலை"

(திருக்குறள்,76)

"வயிற்றுக்குச் சோறிடல் வேண்டும். இங்கு வாழும் மனிதருக்கெல்லாம்" என்ற பாரதியாரின் சிந்தனையும் இங்கு ஒப்புநோக்கற்பாலாதாகும். மேலும், நாம் உண்ணும்போது அதில் ஒரு கைப்பிடியளவு உணவினை அல்லது ஓர் அகப்பை அன்னத்தை ஏழைகளுக்கும் கொடுத்துண்ணுதல் எல்லோராலும் முடிந்த ஒன்றாகும். இம்மனிதநேய உணர்வினை "யாவர்க்குமாம் உண்ணும்போதொரு கைப்பிடி" (திருமந்திரம், பா:252) என்றும், "உண்ணும்போதொரு தவ்விக் கொடுண்மின்" (திருமந்திரம், பா.196) எனவும் திருமந்திரம் குறிக்கப்படுகின்றது. அத்துடன் மனிதர்களுக்கு மட்டுமல்லாது உயிரினங்களுக்கும் எல்லோராலும் இயலக்கூடிய உணவளிக்கும் ஜீவகாருண்ணியத்தை திருமந்திரம் "யாவர்க்குமாம் பசுவுக்கொருவாயுறை" (திருமந்திரம்,252) எனக் கூறுவது குறிப்பிடற்பாலதாகும். இவ்வகையில் மனிதநேயமும் ஆன்மநேயமும் ஒன்றென உணர்த்துவதே திருமந்திரத்தின் உட்கிடை எனலாம்.

சமய சமரசம்

C

மனிதநேயத்தின் ஒரு வெளிப்பாடாகவே சமயசமரச உணர்வு ஏற்படுகின்றது. இறைவனை எவ்வண்ணம் ஏத்தினாலும் அவ்வண்ணத்தில் அவன் அருள்புரிவான் என்ன சைவத்தின்

சமயசமரச மனிதநேயத்தைத் திருமந்திரம்.

"எப்பரிசாயினும் ஏத்துமின் ஏத்தினால் அப்பரிசீசன் அருள் பெறலாமே" (திருமந்திரம், 36)

<mark>எனக்</mark> குறிப்பிடுவதாலறியலாம். இம்மனிதநேயம் சைவசித்தாந்தத்தில் எதி<mark>ரொ</mark>லிப்பது குறிப்பிடற்பாலதாகும்.

தருமம் செய்தல்

மனிதநேய உணர்வின் ஓர் உன்னதமான வெளிப்பாடு தருமம் செய்தலாம். தருமம் செய்வதால் ஏற்படுகின்ற இன்பத்தையும், தருமம் செய்யாதவருக்கு ஏற்படுகின்ற துன்பத்தையும் திருமந்திரம் சிறப்பாகச் சித்திரிக்கின்றது. இதனைத்

"இருமலுஞ் சோகையும் ஈளையும் வெப்புந் தருமஞ் செய்யாதவர் தம்பாலதாகும் உருமிடி நாகமு ரோணி கழலை தருமஞ்செய் வார்பக்கல் தாழகிலாவே"

(திருமந்திரம், பா:263)

என்ற திருமந்திரப் பாடல் நன்கு விளக்கி நிற்கின்றது. மனிதநேயத்தின் ஓர் அடையாளமாக நாளாந்தம் நாம் தர்மம் செய்ய வேண்டும். மனிதநேயச் சிந்தனைகளை மேன்மேலும் வளர்த்தெடுப்பதற்கு ஏதுவாக சமய ஸ்தாபனங்களிலும், கல்விநிலையங்களிலும் அறநிலையங்களை ஏற்படுத்துவது காலத்தின் தேவை எனலாம்.

நடுவுநிலை நிற்றல்

ஒரு தலைச் சார்பின்றி எல்லோரிடத்திலும் நடுநிலைநிற்றல் மனிதநேய உணர்வின் வெளிப்பாடாகும். மனித நேயத்தை நேசிப்பவர்கள் எப்போழுதும் நடுவுநிலை நிற்பவராக விளங்குவர். இம்மனித நேய உணர்வினைத் திருமந்திரம்.

"நடுவுநின்றார் நல்ல தேவருமாவர் நடுநின்றார்வழி யானும் நின்றேனே " (திருமந்திரம், பா:320)

"நடுவுநின்றார் சிலர் நம்பனு மாவர் நடுவுநின் நாரொடு யானும் நின்றேனே" (திருமந்திரம், பா:322)

என மொழிதலாலறியலாம் நடுநிலை நிற்றலாகிய மனிதநேயக் கோட்பாட்டில் எல்லோரும் நமக்குச் சமநிலையிலுள்ளவர்களென்ற சம நீதிக் கோட்பாடும் உள்ளுறையாக மிளிர்வது குறிப்பிடற்பாலதாகும். இம்மனிதநேயச் சிந்தனையைத் திருக்குறள்,

"ஓர்ந்துகண் ணோடாது இறைபுரிந்து யார்மாட்டுந் தேர்ந்து செய்வ.்.தே முறை"

(திருக்குறள்,122)

எனக் குறிப்பிடுவது ஒப்புநோக்கற்பாலதாகும்.

வாரியோரைப் பிழையாமை

பெரியோரைப் பேணுவது மனிதநேய உணர்வின் வெளிப்பாடாகும் பெரியோர்களது மனம் கலங்குவதைக் கூட மனிதநேய உணர்வுடைய எவரும் அனுமதிப்பதில்லை. பெரியோர்களின் மனம் கலங்கினால் பொருளும், உயிரும் போவது மட்டுமல்லாது, தேசமும், நாடும், அரசும் அல்லற்படும் என்பதைத் திருமூலர்,

"பத்தினி பக்தா்கள் தத்துவஞானிகள் சித்தங்கலங்கச் சிதைவுகள் செய்தவா் அத்தமும் ஆவியும் ஆண்டொன்றில் மாண்டிடுஞ் சத்தியம் ஈது சதாநந்தி ஆணையே"

(திருமந்திரம் பா.532)

"ஈசனடியாா் இதயங் கலங்கிடத் தேசமும் நாடுஞ் சிறப்பும் அழிந்திடும் வாசவன் பீடமும் மாமன்னா்பீடமும் நாசமதாகுமே நம்நந்தி யாணையே"

(திருமந்திரம், 534)

எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.

0

குருவைத் தெய்வமாகப் போற்றுதல்

மாதா, பிதா, குரு என்போரைத் தெய்வமாகப் போற்றுவது சைவப் பண்பாட்டின் தனிச் சிறப்பாகும். திருமூலர் குருவைத் தெய்வமாகப் போற்றும் மனிதநேய உணர்வினரென்பதைத் ''குருவே சிவம்''(திருமந்திரம், பா:1581) என்ற திருமூலரின் வாக்கிலறியலாம். குருவினுடைய திருமேனியைக் காண்பதும், அவருடைய பெயரைக் கூறுவதும், அவரது வார்த்தைகளைக் கேட்பதும், அவருருவத்தைச் சிந்திப்பதும் சிறப்பளிக்குமென்பது திருமூலா் கருத்தாகும். இதனை,

"தெளிவு குருவின் திருமேனி காண்டல் தெளிவு குருவின் திருநாமஞ்செப்பல் தெளிவு குருவின் திருவார்த்தை கேட்டல் தெளிவு குருவுரு சிந்தித்தல் தானே,

(திருமந்திரம், பா:139)

என்ற திருமந்திரத்தாலறியலாம். குருவை நிந்தை செய்வோர் துன்பப்படுவார் என்பதை பின்வரும் திருமந்திரப்பாடல் விளக்கி நிற்கின்றது.

"ஒரெழுத் தொருபொருள் உணரக்கூறிய சீரெழுத் தாளரைச் சிதையச் செப்பினோர் ஊரிடைச் சுணங்களாயப் பிறந்தங் கோருகம் வாரிடைக் கிருமியாய் மாய்வர் மண்ணிலே"

(திருமந்திரம், பா:531)

0

எனவே, ''மனிதரில் மனிதனாக'' நாம் வருவதற்கு காரணமாக விளங்கும், குருவுக்கு <mark>மதிப்ப</mark>ளிக்கின்ற மனிதநேயப்பண்பாட்டை வளர்த்தெடுப்பது சமுதாய ஆரோக்கியத்திற்கு <mark>மிகவும் நல்லதெனலாம்.</mark>

வெற்றோரைப் பேனுதல்

பெற்றோரைப் பேணுதல் எம் எல்லோரதும் தலையாய கடனாகும். சமுதாயத்தில் மனித நேயத்தை வளர்த்தெடுப்பதற்கு இது உதவும். இது எல்லோரிடத்திலும் இருக்க வேண்டிய மனித நேயப் பண்பாகும். தம்மைப்பெற்ற தாய் தந்தையரைப் பேணாதவர்களைக் "கயவர்கள்" எனத் திருமூலர் குறிப்பிடுகின்றார். இதனை,

"பெ<mark>ற்றிருந்தாரையும் போணாா் கயவா்கள்"</mark> (திருமந்திரம், பா.530)

என்ற திருமந்திரவரி சுட்டி நிற்கிறது. திருமூலர் காலத்தில் இப்பண்பு குறைந்து காணப்பட்டதாலேயே பெற்றோரைப் பேணாதவர்கள் கயவர்கள் என்று குறிப்பிடுகின்றார் எனலாம். இன்றும் இந்த நிலை காணப்படுகின்றது.

பிறன்மனை நோக்காப் பேராண்மை

இல்வாழ்வுக்குரிய மனிதநேயம் பிறன்மனை நயவாமையாகும். சைவ வாழ்வியற் கோட்பாட்டில் பிறன்மனை நோக்காப் பேராண்மை. உயர்ந்ததோர் மனித நேயப் பண்பாகக் கருதப்படுகின்றது. "ஒருவனுக்கு ஒருத்தி" என்ற சைவ ஒழுக்க நெறியினை மறந்து பிறன்மனை நயக்கின்றவர்களைத் திருமூலர் மிகவும் குறைவாக இழித்துரைக்கின்றார். இதனை,

"ஆத்தமனையாள் அகத்தில் இருக்கவே காத்தமனை யானைக் காமுறுங் காளையர் காய்ச்ச பலாவின் கனியுண்ண மாட்டாமல் ஈச்சம் பழத்துக் கிடருற்ற வாறே"

(திருமந்திரம், பா:201)

என்ற திருமந்திரப் பாடல் விளக்கி நிற்கின்றது. பிறன்மனை நோக்கப் பேராண்மையி<mark>னைத்</mark> திருக்குறளும்,

"பிறன்மனை நோக்காப் பேராண்மை சான்றோர்க்கு அறன் ஒன் றோ ஆன்ற ஒழுக்கு" (திருக்குறள், 148)

எனக் குறிப்பிடுவது ஒப்புநோக்கற்பாலதாகும்.

எனவே பிறன்மனை நயத்தல் என்பது அவளுடைய கணவனுக்கு மட்டுமன்றி<mark>, அவன்</mark> வாழ்கின்ற சமுதாயத்தின் மனித நேயத்தையே மாசுபடுத்தும் ஒரு சமூகக் குற்றச் <mark>செயல்</mark> எனக்கொள்ளலாம்.

பஞ்ச மாபாதகங்களை புரியாமை

பஞ்ச மாபாதகங்கள் என கொலை செய்தல். களவெடுத்தல், கள்குடித்தல், காமத்தில் ஈடுபடுதல், பொய்யுரைத்தல் என்ற ஐந்தும்_குறிப்பிடப்படுகின்றன. இப்பஞ்சமா பாதகங்கள் மனிதநேயத்தை மாசுபடுத்தும் பாவச் செயல்களெனலாம் இதைத் திருமந்திரம்

"கொலையே களவுகட்காமம் பொருட்கூறல் மலைவானபாதகமாம்"

(திருமந்திரம், பா.200)

என விளக்கி நிற்கின்றது. மனித நேயத்தை வளர்த்தெடுக்க விரும்புகின்றவர்கள் ''உன்னைத்திருத்து உலகம் திருந்தும்'' என்பதற்கேற்ப இப் பஞ்சமாபாதகங்களை புரியாதிருத்தல் இன்றியமையாததாகும்.

முடிவுரை

மனிதநேயச் சிந்தனைகளைக் கூறும் சைவத் தமிழ் இலக்கியங்களுள் திருமந்திரம் தொண்மைச் சிறப்புடையதாக விளங்குகின்றது. மனிதனுக்கு மேலொரு தெய்வமுமில்லை என்ற மனிதநேயக் கோட்டினைத் திருமந்திரம் சிறப்பாகச் சித்திரிக்கின்றது. மனித நேயத்தின் உயிர்நாடி அன்பே என்பது திருமூலரின் கருத்தாகும். எல்லோரும் எல்லாமும் பெறவேண்டும் என்ற மனிதநேயம் திருமந்திரத்தின் உட்பொருளாக காணப்படுகின்றது. திருமந்திரம் காட்டும் மனிதநேயச் சிந்தனைகள் உலக நோக்குடையதாகவிருப்பது குறிப்பிடற்பாலதாகவுள்ளது. மேலும் திருமூலர் கூறும் சமய சமரசம், தருமம் செய்வதன் அவசியம், நடுநிலை நிற்கும் மனநிலை, மாதா, பிதா, குரு, பெரியோர் முதலானவர்களைப் போற்றுதல், எல்லோரிடத்திலும் இனிமையாகப் பேசுதல், பிறன்மனை நோக்காமை, பஞ்சமாபாதகங்கள் புரியாமை போன்ற அறவாழ்வியற் சிந்தனைகளும் மனித நேயத்தை வளர்த்தெடுப்பதற்குப் பெரிதும் உதவுமெனக் கொள்ளலாம். ஒட்டுமொத்தமாக நோக்கும்போது, மனிதநேயச் சிந்தனைகளை நேரடியாகவும், மறைமுகமாகவும் வெளிப்படுத்தும் தொன்மையான சைவத் தமிழ் நூல் திருமந்திரம் என்பதும் அந்நூல் கூறும் மனித நேயச் சிந்தனைகளை வளர்த்தெடுப்பதன் மூலம் சமூக பொருளாதார சமத்துவத்தையும், உலக சகோதரத்துவத்தையும் உருவாக்க முடியுமென்றும் கூறலாம்.

துணை நூல்கள்

கலைவாணி இராமநாதன்,

சைவசித்தாந்த ஒழுக்கவியல் அடிப்படைகள், கார்த்திகேயன் பிறைவேட் லிமிடெட், கொழும்பு, 1997.

குமரகுருபரன்பிள்ளை, டி.எம்.,(ப.ஆ.),

திருமூலநாயனார் அருளிய திருமந்திரமாலை எனப்பெயர் பெற்ற திருமந்திரம், றீகுமரகுருபன் சங்கம், றீ வைகுண்டம், 1968.

Narayana Ayyar, C.V.,

Origin and Early HIstory of Saivism in South India, University of Mardras, Madras.1936.

16

மறு ஒழித்த இளம்பீறை

கலாநிதி. மனோன்மணி சண்முகதாஸ் இல்லத்திட்டப் பணிப்பாளர், சைவ வித்தியா விருத்திச் சாங்கம்.

வழிபாட்டுமரபு பேணிய திருத்தொண்டர்களில் அறநெறி காட்டியவர் அப்பர். பெரிய புராணம் இவர் வரலாற்றினை 428 பாடல்களில் அடக்கியுள்ளது. 81 ஆண்டுகள் உலகில் வாழ்ந்து 4090 பதிகம் பாடிய பெருமகன் என்பர். வாழ்வின் நீட்டத்தில் 49000 பாடல் பாடிய பெருமை பெற்றவர். ஆனால் இன்று கிடைப்பவை 321 பதிகங்களே. அடங்கன் முறையுள் அவை நான்கு, ஐந்து, ஆறாம் திருமுறைகளாக வகுக்கப்பட்டுள்ளன. சம்பந்தர் பாடல் திருக்கடைக்காப்பு என்றும் சுந்தரர் பாடல் திருப்பாட்டு எனவும் திருநாவுக்கரசர் பாடல் தேவாரம் எனவும் வழங்கியது. எனவே வழிபாட்டில் தேவன் ஆடும் கூத்தினுக்கு வாரப்பாடலாக அப்பர் பாடல் கருதப்பட்டது. அவர் வரலாறும் வாழ்வியலும் மனிதர் அறியப்படவேண்டியவை.

·** · · ·

திருமுனைப்பாடி நாடு இவர் பிறந்தநாடு பெண்ணை மாநதி பாயும் வளம் படைத்தது. தெய்வநெறி பெருகிய திருவாமூர் அறம் வளர்க்கும் திரு ஊர். இவ்வூரிலே குறுக்கையர் குடியில் அறம்புரிந்து விருந்தளிக்கும் பெரும் சிறப்புடைய புகழனார் மாதினியாரை மணம் புரிந்து வாழ்ந்து வந்தார். அவர்கள் முதற்குழந்தை திலகவதி. பின்னர் வந்து பிறந்தவர் மருணீக்கியார். இவர் பிறப்பைச் சேக்கிழார் வருமாறு பாடியுள்ளார்.

> "திலகவதியார் பிறந்து சிலமுறை ஆண்டு அகன்றதன் பின் அலகில் கலைத்துறை தழைப்ப அருந்தவத்தோர் நெறிவாழ உலகில் வரும் இருள் நீக்கி ஒளிவிளங்கு கதிர் போல் பின் மலரும் மருணீக்கியார் வந்து அவதாரம் செய்தார்"

குழந்தைகளைப் பெற்றோர் பள்ளி சேர்த்துக் கல்வி பயில்விக்கின்றனர். தாயும் தந்தையும் பேணி வளர்க்க குழந்தைகள் அன்பு நிலையில் வளர்கிறார்கள். திலவதிக்கு பன்னிரண்டு வயதாயிற்று. அக்கால மரபுக்கு ஏற்ப திருமணம் பேசி கலிப்பகை என்னும் மணமகனை உறுதி செய்கின்றனர். வழிபாட்டு மரபு பேணும் வாழ்வியல் என்பதால் உரிய வயதில் உற்றார் சூழ மணம் செய்ய எண்ணியிருந்தனர். இந்த குடும்ப நெறியில் கலிப்பகையார் போர்த்தொழில் முடிய மணம் என இருந்தபோது புகழனார் திடீரென நோயுற்று விண்ணுலகு எய்தினார்.

மாதினியாரும் சிலநாளில் உலக வாழ்வை நீத்தார். பெற்றோரின் இழப்பு உடன்பிறப்புகளைப் பெரும் கவலைக்கு ஆளாக்கிற்று. சுற்றத்தவர் தேற்ற திலகவதி தம்பியை வளர்க்கும் பணியில் முனைகிறார். இந்த வேளையில் போர் முனையில் கலிப்பகையார் மாண்ட செய்தி வந்தது. உடன் உயிர் துறக்கத் துணிந்த திலகவதியின் இணையடியில் மருணீக்கியார் வீழ்ந்து புலம்பினார். "உம்மையும் இழப்பின் உமக்கு முன்னே உயிர் துறப்பேன்" என வருந்துகிறார். தம்பியாரை வாழ்விக்க கைம்மை பூண்டு திலகவதி வாழ்வு நடத்துகிறார். அவரைத் தாய் போலப் பேணுகிறார். உயிர் வாழ்க்கை என்பது தனக்காக அன்றிப் பிறர்க்காக வாழுதலே என்ற அறநெறியில் நிற்கிறார். அவர் வளர்ப்பில் மருணீக்கியாரும் அருந்தொண்டுகள் செய்கிறார்.

மனத்திலே துயர் ஒழியப் பிறர்க்கு அருளும் பேராளர் ஆகிறார். வெயில் வெம்மை தீர்க்கச் சோலைகள் அமைக்கிறார். நிலையாமை கண்டமையால் அறம் செய்ய அவாக்கொண்டார். நீர்நிறை குளங்கள் தோண்டுகிறார். தண்ணீர்ப் பந்தர் அமைக்கிறார். வறுமையுற்றவருக்குப் பொருள் வழங்குகிறார். இரவலர்க்கு இல்லையென்னாது ஈந்து இன்பம் காண்கிறார். நாவலர்க்கு பெரும் பொருள் நல்குகிறார். அருளாளராய் அன்பு வாழ்க்கை நடத்துகிறார். வாழ்வில் இழப்புகளை அனுபவித்தமையால் இல்லாதாரை மகிழ்விக்க எண்ணிப் பணி செய்கிறார். தந்தை செய்த விருந்து மைந்தன் மனதிலும் ஊன்றியிருந்தது.

இக்காலத்தில் பிறநெறி பேணுவோர் பலர் தமிழகத்திற்கு வந்தனர். பாடலி புத்திரம் என்னும் ஊரில் சமண் பள்ளிகளும் பாழிகளும் அமைத்து வாழ்ந்தனர். கல்வி நிலையிலே புதிய நூல்களை அறிமுகம் செய்து பிறநெறியின் நல்லாறை அறியும் அவாவில் தனது வழிபாட்டுச் சூழலை விட்டுப் பாடலி புத்திரம் சென்று சமண்பள்ளி சேர்ந்தார். புதிய கல்வியே வீடுபற்றி அறியும் நெறியெனத் துணிந்தார். அமண் சமய தருக்க நூல்களையெல்லாம் கற்றார். சமணர் அறிவுரையில் உள்ளம் பறிகொடுத்தார். மருணீக்கியார் மனம் மாறி சமணம் தழுவினார். அரிய நூல்கள் கற்று வித்தகரானார் 'தருமசேனர்' என்று சமணர் சிறப்புப் பெயர் வழங்க மருணீக்கியார் என்ற பெயர் மறையப் பெற்றார். நின்றுணும் பழக்கமுடைய சமண நெறியால் முன்னைய விருந்தோம்பல் வாழ்விலிருந்து முற்றாக விலகி நின்றார். சமணர் குண்டர், அமணர் என பிரிவினராய் இருந்ததைத் தேவாரங்கள் மூலம் அறிய முடிகிறது. மருணீக்கியார் குண்டர் பிரிவிலை சார்ந்திருந்ததை அவரே தேவாரத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

"அறம் தெரியா ஊத்தை வாய் அறிவில் சிந்தை ஆரம்பக் குண்டரோடு அயர்த்து நாளும் மறந்தும் அரன் திருவடிகள் நினையமாட்டா மதியிலியேன்"

(6:91:8)

வாதத்திறமையினால் தேரரையும் வென்று புகழோடு வாழ்கிறார். தம்பியை நல்வழிபாட்டு நெறியிலே வளர்த்த திலகவதியாருக்கு புறச்சூழலால் கவரப்பட்ட இளவலை மீண்டும் சிவநெறி சாரச் செய்ய வேண்டுமென்பதே முழுப்பணி ஆயிற்று. கோயில் வழிபாட்டு மரபை மீண்டும் பரப்ப திருவீரட்டானம் வந்து பணி செய்கிறார். நீறணிந்து நாள்தோறும் புலாவதற்கு முன்னே கோயில் செல்கிறார். அலகிடுதல், மெழுகுதல், மலாகொய்தல், மாலை தொடுத்தல் முதலிய முன்னோர் வழிபாட்டு மரபு பேணுகிறார். தம்பியைப் புறநெறியிலிருந்து மீட்டு எடுக்க எந்நாளும் கோயில் வந்து வழிபடுகிறார். அவர் பணியைச் சேக்கிழார்.

> "சென்று வீரட்டானத்து இருந்த செம்பவள குன்றை அடிபணிந்து கோதில் சிவசின்னம் அன்றுமுதல் தாங்கி ஆர்வம் உறத் தங்கையால் துன்று திருப்பணிகள் செய்யத் தொடங்கினார்"

எனச் சொல்லோவியமாகக் காட்டுகிறார். திலவதியார் வேண்டுதல் நிறைவேற தருமசேனரைச் குலைநோய் பெரிதும் வருத்துகிறது. சமண சமய மருத்துவ முறையால் நோயை ஆற்ற முடியவில்லை. குண்டிகை நீரும் மயிற்பீலியும் நோயை மேலும் வளரச் செய்தன. சமணர் நோயற்ற தருமசேனரைக் கைவிட்டுச் சென்றனர். இந்நிலையில் தருமசேனருக்கு உறவு நினைவுக்கு வருகிறது. தம்மைப் பேணி வளர்த்த தமக்கையாரை எண்ணுகிறார். அவருக்குத் தாம் நோயற்ற செய்தியை அனுப்புகிறார். "சமணர் வாழிடம் நான் வருவதற்கில்லை" பென்ற மறுமொழி கேட்ட தருமசேனர் தனது சமணக்கோலத்தை விடுத்து வெள்ளாடை பூண்டு நள்ளிரவில் தமக்கையாரிடம் வந்து அடைக்கலமானார். தருமசேனர் மருணீக்கியாராக மீண்டு வந்தமை தன் வழிபாட்டின் பயனே என எண்ணித் திலகவதியார் அவரை ஏற்றுக் கொள்கிறார். திருநீற்றை அஞ்செழுத்து ஓதிக் கொடுத்தார். மருணீக்கியார் தமக்கையாளின் வழிபாட்டு மரபைப் பேண பொழுது புலர்கையில் திருவலகும் திருமெழுக்கும் தோண்டியும் கைக்கொண்டு திருவீரட்டானம் சென்றார். தொழுது பணி செய்து தாய தமிழ்ப் பாமாலை உள்ளக்திலே போன்பு சாக்கப் பாடுகிளார். "கூற்றாயினவாறு விலக்கிலா கொடுமைபல செய்தன நானறியேன் ஏற்றாயடிக்கே இரவும் பகலும் பிரியாது வணங்குவன் எப்பொழுதும் தோற்றாது என் வயிற்றின் அகம்படியே குடரோடு துடக்கி முடக்கியிட ஆற்றேன் அடியேன் அதிகைக்கெடில வீரட்டானத்துறை அம்மானே"

நெஞ்சத்தை இறைவனுக்கு இடமாக்கி எப்போதும் அவனை நினைத்து வாழும் வாழ்வியலை மேற்கொள்கிறார். அவர் முதற்பாமாலை தன்னுடைய பழைய வழிபாட்டு மரபுகளையெல்லாம் மறக்காமல் வாழ உறுதி பூண்கிறார். சலம், பூ, தாபம், தமிழிசை என்ற வழிபாட்டுக்குரியவற்றை எல்லோருக்கும் உணர்த்துகிறார். துன்பம், பிணி, கவலையணுகாமல் காப்பது வழிபாடே என வாழ்வியல் அனுபவத்தால் உணர்ந்தார். வாழ்க்கையில் சலிப்படையாதிருக்க, பயத்தை என வாழ்வியல் அனுபவத்தால் உணர்ந்தார். வாழ்க்கையில் சலிப்படையாதிருக்க, பயத்தை அகற்ற, அறியாமை அகல வழிபாடே துணை என்கிறார். அவரின் அனுபவமும் தெளிந்த அறிவும் சொல் மாலைகளாகப் புனைவு பெற்றன. அதனால் 'நாவுக்கரசன்' என்ற பெயர் பெற்றார். மக்களுக்கு அவர் வரவு மகிழ்ச்சி தருகிறது. புறநெறியின் புன்மை உணர்த்திற்று. உழவாரப்படையாளியாக அவர் நின்ற கோலம் பரசமயம் பயனற்றது என்பதைக் காட்டியது.

நாவுக்கரசர் வழிபாட்டு நிலை கேட்டுச் சமணர் ஒன்று கூடினர். மன்னனும் நம்மைப் புறக்கணிப்பானே என வருந்தினர். வஞ்சனைகள் செய்ய முனைந்து நாவுக்கரசர், 'சூலைநோய் வந்தது' எனப்பொய் கூறினார் என மன்னனிடம் மாறி உரைத்தனர். மன்னன் அவரை அழைத்து வரும்படி ஏவினான். நாவுக்கரசர் மன்னன் அழைப்பை மறுத்து வழிபாட்டு நிலையைத் தொடர்ந்து பதிகம் பாடினார். இப்பதிகம் 'மறுமாற்றத் திருத்தாண்டகம்' என வழங்கப்படுகிறது. வழிபாடு தந்த துணிவு பாமாலை ஆகிற்று. செந்தமிழிலே செழுந்திருத்தாண்டகம் பாடினார்.

> "நாமார்க்கும் குடியல்லோம் நமனை அஞ்சோம் நரகத்தில் இடர்ப்படோம் நடலை இல்லோம் ஏமாப்போம் பிணியறியோம் பணிவோம் அல்லோம் இன்பமே எந்நாளும் துன்பம் இல்லை தாமார்க்கும் குடியல்லாத் தன்மையான சங்கரன் நற்சங்க வெண் குழையோர் காதில் கோமாற்கே நாம் என்றும் மீளா ஆளாய்க் கொய்மலர்ச் சேவடி இணையே குறுகினோமே"

> > 20

நாட்டு மன்னனே அழைத்தாலும் நாம் வருவதற்கில்லை என்ற நாவுக்கரசர் கூற்று வந்தவர்களை திகைக்க வைத்தது. எனினும் மன்னனைக் காண்பதே நல்லதென விளக்கி அவரை மன்னனிடம் அழைத்துச் சென்றனர். அவர் வருகை மன்னன் கோபத்தைக் கிளறிற்று. நாவுக்கரசரை நீற்றறையிலே இடுவதே தக்கது எனச் சமணா் பரிந்துரைக்கின்றனா். மன்னன் ஆணையால் <mark>நீற்றறையிலே இட்டுப் பூட்டுகின்றனர்.</mark> நாவுக்கரசர் சூலை நோய் தீர்த்தானை வழிபட்டுப் பாமாலை சாற்றுகிறார். நீற்றறை அவருக்கு ஈசன் இணையடி நீழலாய் இருந்தது. ஏழுநாள் இருந்தும் ஊனும் இன்றி வெளியே வருகிறார். அவரை நஞ்சூட்டிக்கொல்ல நினைத்து நஞ்சு கலந்த பாலடிசிலை உண்ணச் செய்கின்றனர். அவருக்கு நஞ்சும் அமுதாயிற்று. யானையால் இடறச் செய்தனர். அவரை அது ஒன்றும் செய்யவில்லை. வழிபாடு துணையென இருப்பார்க்கு இடையூறு இல்லை. கல்லிலே கட்டிக் கடலிலே விட்டபோதும் கல்லிலே மிதந்து கடலூரில் கரையேறிய நாவுக்கரசரைத் தொண்டா் மகிழ்ந்து எதிா்கொள்கின்றனா். அஞ்செழுத்தைச் சிந்தையால் ஒதி வழிபட்ட நாவுக்கரசா் புதிய வழிபாட்டு மரபு ஒன்றையும் தொடக்கியவராகிறாா். 'கோயில் தொண்டு' செய்யும் முறைமையை மக்களிடையே பரவச் செய்தார். தி<mark>லகவதியார்</mark> காட்டிய நல்வழியை உலகத்தவாக்கெல்லாம் அறிவித்தாா். ஒவ்வொரு கோயிலுக்கும் சென்று சூழலைத் தூய்மையாக்கினார். பிற சமயப் பரம்பலால் மக்கள் கவனியாது விட்ட வழிபாட்டுத் தலங்களை மீண்டும் பொலிவு பெறச் செய்வதில் முன்னின்று உழைத்தார். திருப்பாதிரிப் புலியூர்த் திருக்கோயில் அழைந்திருந்த இடம் பாடலிபுரம் என்ற பெயரில் தமிழ் நாட்டுச் சமணரின் குருபீட இடமாக நிலவியது. சமணப் பெரும் பள்ளிகள், கல்வி நிலையங்கள், மடங்கள் என்பன நிரம்பியிருந்தனா். நாவுக்கரசா் அங்குள்ள கோவிலை மீண்டும் வழிபாட்டுச் சிறப்புத் தலமாக்கினார். அங்கு தன் விருப்பை வெளிப்படுத்துகிறார்.

> "புழுவாய் பிறக்கினும் புண்ணியா உன்னடி என் மனத்தே வழுவாது இருக்க வரந்தர வேண்டும் இவ்வையகத்தே தொழுவார்க்கு இரங்கி இருந்தருள்செய் பாதிரிப் புலியூர்ச் செழுநீர் புனல் கங்கை செஞ்சடைமேல் வைத்த தீ வண்ணனே"

அவருடைய உள்ளத்திலே வழிபாட்டு மரபு துறந்து சமணர் நெறி நின்றமை பெரிதும் உறுத்துகின்றது. எனவே எப்பிறவியிலும் வழிபாட்டை மறவாதிருக்க வேண்டுகிறார். மறந்தமையால் பெற்ற நோயும் மீண்டும் நினைந்தமையால் பெற்ற பேறுகளும் அவர் நினைவை விட்டு அகலவில்லை. தாய் தந்தையாகி நின்று தன்னைக் காத்தவரை பெற்றோரை இழந்த அவர் நன்குணர்ந்திருந்தார். கருவாய்க் கிடந்துன் கழலே நினையும் கருத்துடையேன் என உறுதி கூறுகிறார். அமணர் தீ நெறிப்பட்டு திகைத்ததை நினைந்து வழிபடுகிறார். உள்ளத்திலே ஒன்றி வழிபாடு செய்வதால் யமபயம் இல்லையென்கிறார். அவர் பலமுறை அதை நினைக்கிறார். தோன்றாத்துணையாக இருந்த இறை வழிபாட்டை எல்லோரும் உணரச் செய்யவே பாமாலை பாடுகிறார். அவர் பாடல்களில் அவருடைய வாழ்வியல் அனுபவமே சொற்களில் புனையப்பட்டுள்ளது. சேக்கிழார் இவரை இன்தமிழ் ஈசர் என்று புகழ்கிறார்.

.

"வெஞ்சமண் குண்டர்கள் செய்வித்த தீயமிறைகளெல்லாம் எஞ்ச வென்று ஏறிய இன்தமிழ் ஈசர் எழுந்தருள மஞ்சு இவர் மாடத்து திருவதிகைப் பதிவாணர் எல்லாம் தம் செயல் பொங்கத் தழங்கு ஒலி மங்கலஞ் சாற்றலுற்றார்"

எனத் தொண்டர்கள் வரவேற்றதைக் காட்டுகிறார். சமணர்கள் செய்த கொடுமைகளையெல்லாம் வழிபாட்டால் வென்ற நாவுக்கரசரை பிறநெறி தழுவியவர் என்று எவரும் புறம் தள்ளிவிடவில்லை. அதற்கு மாறாகச் 'சிவனருள் பெற்றவர்' எனப்போற்றினர். அவருடைய தூய வெண்ணீறு அணிந்த கோலமும் பொன்னிற மேனியும் தாழ்வடமும் நீர்பொழிகண்ணும் வாய்ச்சொல் மாலையும் அனைவரையும் அவர்பால் ஈர்ந்தன. அப்பரைச் சமணர் சொல் கேட்டு துன்புறுத்திய மன்னனும் மனம் மாறினான். தான் இழைத்த துன்பங்கள் யாவற்றையும் வழிபாட்டால் வென்ற நாவுக்கரசனின் மனவுரம் மன்னனையும் நல்ல தொண்டு செய்யத் தூண்டுகிறது. பாடலிபுத்திரத்து பள்ளிகளையும் பாழிகளையும் இடித்து 'குணதரவீச்சரம்' எனத் திருவதிகையிலே திருக்கோயில் கட்டுவிக்கிறான்.

திருவதிகை மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் என்ற மூன்றினாலும் சிறப்புடைய வழிபாட்டுத் தலமாகும். திலகவதியார் இத்தலத்திலே திருத்தொண்டு செய்து வாழ்ந்தார். பொழுது புலர்வதன் முன் வைகறையிலே கோவிலின் முன் திருவலகிடும் பணி செய்தார். ஈன்று பத்துநாள் கழிந்ததும் மலடு, சினை முதலிய குறையற்ற பசுவின் சாணத்தால் இடைவெளியோ புள்ளியோ தென்படாமல் மெழுகிடுதல், மலர்களைக் கொய்து மாலையாக்கல், திருவிளக்கிடுதல், திருநாமம் ஏத்தல் போன்ற இவர் தொண்டு கோயிலை அனைவரும் வழிபட வகை செய்தது. சமணசமயம் திருவதிகையில் கல்வியால் பரவி மக்களையும் மனம் மாற்றியிருந்தது. ஆனால் நாவுக்கரசர் மீண்டும் கோவில் வழிபாட்டிலே இணையப் பெருந்துணையாய் நின்ற திலகவதியின் தொண்டு சிறப்பானது. இத்தலத்தை நாவுக்கரசர் 16 செந்தமிழ்ப் பதிகங்களால் பாடியுள்ளார்.

வழிபாட்டினாலே வந்த துன்பங்கள் யாவும் தொலைந்தமையால் நாவுக்கரசர் சோழ நாட்டுத் திருத்தலங்களையும் சென்று வழிபட அவாவுறுகிறார். 190 தலங்களையும் மூன்று சுற்றுகளில் அவர் வழிபட்டார். 'தூங்கானை மாடம்' என்னும் தலத்தில் சூலமும் இடபமும் இலச்சினையாக வேண்டுமென விண்ணப்பித்தார்.

> "பொன்னார் திருவடிக்கு ஒன்று உண்டு விண்ணப்பம் போற்றி செய்யும் என் ஆவி காப்பதற்கு இச்சை உண்டேல் இரும் கூற்று அகல மின்னாரும் மூவிலைச் சூலம் என் மேல் பொறி மேவு கொண்டல் துன்னார் இடந்தையுள் தூங்கானை மாடச் சுடர்க் கொழுந்தே"

அவர் நினைப்பு நிறைவேறியது. அடுத்து, தில்லைக் கோயிலுக்குச் செல்கிறார். பொன் மாளிகையை வலம் வந்து வழிபட்டுப் பாமாலை புனைந்து ஏத்தி வழிபடுகிறார். காலனைக் காலால் கடிந்து தில்லையிலே நடம்புரியும் கூத்தனைச் சென்று தொழுமின் என மக்களை வழிபாட்டில் இணையப் பணி செய்கிறார். தில்லை முன்றில்களிலும் திருவீதிகளிலும் உழவாரப் பணியைத் தொடர்ந்து செய்கிறார். மக்களுக்கு அன்னம் இடும் வழிபாட்டு நடைமுறையைச் சிறப்பித்து குறுந்தொகை வடிவிலே பாடல்கள் பாடினார்.

> "அன்னம் பாலிக்கும் தில்லைச் சிற்றம்பலம் பொன்னம் பாலிக்கும் மேலும் இப் பூமிசை என்னம் பாலிக்கும் ஆறு கண்டு இன்புற இன்னம் பாலிக்குமோ இப் பிறவியே"

தன் வாழ்வியலில் வழிபாடு செய்த நன்மைகளை நாவுக்கரசர் எல்லோருக்கும் எடுத்துக் கூறுகிறார். கோயில் தோறும் அவர் வழிபட்டுப் பாடிய சொல்மாலைகளிலே தன் அனுபவத்தையே சான்றாக எடுத்து உரைத்தார்.

"பத்தனாய்ப் பணிந்து அடியேன் தன்னைப் பன்னாள் பாமாலை பாடப் பயில்வித்தானை..."

"மண்ணாய மாயக் குரம்பை நீங்க வழி வைத்தார்க்கு அவ்வழியே போதும் நாமே"

23

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org "பெரும் பற்றப் புலியூரானைப் பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே" "நலந்தீங்கினும் உன்னை மறந்தறியேன் உன் நாமம் என் நாவில் மறந்தறியேன்"

இக்கால கட்டத்தில் ஞான சம்பந்தரைச் சந்திக்க எண்ணிய அப்பர் சீகாழி செல்கிறார். மூன்று வயதிலே வழிபாட்டினால் பாமாலை புனையும் அற்புதம் பற்றித் தொண்டர் கூறக் கேட்டிருந்த அப்பருக்கு அவரை நேரிலே காண அவா ஏற்பட்டது. கடல் நஞ்சுண்ட கண்டனை அம்மையின் பாலமுது உண்டு பாடிய பாலறாவாயன் புகழ் அப்போது எங்கும் பரந்திருந்தது. ஆளுடைய பிள்ளையும் அப்பர் பற்றி அறிந்து நேரில் காணும் விருப்புடன் இருந்தார். அருட்கடலும் அன்புக்கடலும் என இருவரும் விளங்கியமையால் இவர்கள் சந்திப்பை நாட்டு மக்களும் ஆவலுடன் காத்திருந்தனர். அப்பர் வருகிறார் என்ற செய்தி ஆளுடைய பிள்ளையாருக்கு எட்டியது. அறிவில் சிறந்த முதுபெரும் தொண்டராகிய நாவுக்கரசரை தொண்டர் குழாத்துடன் எதிர் கொண்டழைக்கச் சம்பந்தர் செல்கிறார். அப்பர் சம்பந்தரைக் கண்டு அளவிலா ஆர்வத்துடன் அவர் திருவடியில் வீழ்ந்து வணங்குகிறார். சம்பந்தர் அவரைக் கைப்பற்றி இறைஞ்சி 'அப்பரே' என அன்பினால் அழைக்கிறார். 'அப்பரும் அடியேன்' என்கிறார். வழிபாட்டு மரபு பேணும் இரு பெரும் தொண்டர்களின் சந்திப்பை சேக்கிழார் அற்புதமாக 3 பாடல்களிலே காட்டியுள்ளார்.

> "அம்பிகை செம் பொன் கிண்ணத்து அமுத ஞானம் கொடுப்ப அழுகை தீர்ந்த செம்பவளவாய்ப் பிள்ளை திருநாவுக்கு அரசரெனச் சிறந்த சீர்த்தி எம்பெருமக்களும் இயைந்த கூட்டத்தில் அரன் அடியார் இன்பம் எய்தி உம்பர்களும் போற்றி இசைப்பச் சிவம் பெருகும் ஒலி நிறைந்தார் உலகம் எல்லாம்."

"பிள்ளையார் கழல் வணங்கப்பெற்றேன் என்று அரசு உவப்பப் பெருகு ஞான வள்ளலால் வாகீசர் தமை வணங்கப் பெற்றதற்கு மகிழ்ச்சி பொங்க உள்ளநிறை காதலினால் ஒருவரொரு வரில் கலந்த உண்மையோடும் வெள்ளநீரத் திருத்தோணி வீற்றிருந்தார் கழல் வணங்கும் விருப்பம் மிக்கார்."

"அருள்பெருகு தனிக்கடலும் உலகுக்கு எல்லாம் அன்புசெறி கடலுமாம் எனவும் ஓங்கும் பொருள் சமய முதல்சைவ நெறி தான் பெற்ற புண்ணியக் கண் இரண்டு எனவும் புவனம் உய்ய இருள் கடு உண்டவர் அருளும் எனவும் புவனம் உய்ய இருள் கடு உண்டவர் அருளும் உலகம் எல்லாம் ஈன்றாள்தன் திருவருளும் எனவும் கூடித் தெருள்கலை ஞானக் கன்றும் அரசும் சென்று செஞ்சடை வானவர் கோயில் சேர்ந்தார் அன்றே"

இருபெரும் தொண்டர்களும் மக்களை வழிநடத்தத் தோன்றியவர்கள். புன்னெறி வழிச்செல்லாமல் நன்னெறியில் சென்றவர்கள். இருவருமாகப் பல தலங்களை வழிட்டவர்கள்.

பிறநேறி சென்ற அப்பர் மீண்டும் நன்னெறி வந்து மிக ஆர்வமாய் வழிபாட்டு மரபு பேணுகிறார். சம்பந்தருடைய திருக்கோவில் வலம்வரும் தொண்டு அப்பருக்கு வழிகாட்டிற்று. நாடெங்கிலும் சென்று மனம் திரிந்த மக்களை மீண்டும் வழிபாட்டில் புலன் செலுத்தப் பணி செய்ய உறுதி பூண்டார். தன்னுடைய பழி நீக்க உடல் வருத்திப் பணி செய்தார். சம்பந்தரைப் பிரிந்து தனியாகத் தலங்களுக்குச் சென்றார். தனது சொல் மாலையிலே திருத்தாண்டகம், திருக்குறுந்தொகை, திருவிருத்தம் எனப்பல செய்யுள் வடிவங்களைப் பாடினார். பாவலர் செந்தமிழால் பல பாமாலைகளை ஆக்கினார். நறுமலர் கொண்டு பூமாலை செய்த கரங்களுக்கு இணையாக நற்சொற்கள் கொண்டு பாமாலை செய்த நாவும் துணை நின்றது. வழிபாட்டு மரபிலே உடலால் செய்யும் தொண்டின் பெருமையை உலகு அறிய வைத்தவர் அப்பர். முதுமை நிலையிலும் கோவில் தொண்டு செய்தவர். இளவயதிலே சமணர் செல்வாக்கால் வழிமாறிச் சென்றதை வாழ்வின் இறுதிவரை அவர் மறக்கவே இல்லை. கல்வியறிவை மக்களுக்கு நல்வழி காட்டும் கருவியாக்கினார். தமிழால் பாவுறு செந்தமிழ் மாலை பாடி வணங்கும் முறைமை பேணினார். ஏறக்குறைய 50 ஆண்டுகள் இப்பணி செய்து வாழ்ந்தவர். மக்களுக்கும் வழிகாட்டப் பாடல் புனைந்தவர். அவர் பாடின் திருக்குறுந்தொகைப் பதிகங்கள் அதற்குச் சான்றாயுள்ளன.

> "நன்று நாள்தொறும் நம்வினை போயறும் என்றும் இன்பம் தழைக்க இருக்கலாம் சென்று நீரதிருவேட்களத்து உள்உறை துன்று பொன்சடை யானைத் தொழுமினே"

> > Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

இந்து அறிவியல் வளர்ச்சியில் வானியலும் சோதிடமும் சில சிந்தனைகள்

பேராசிரியர் ப. கோபாலகிருஷ்ண ஐயர் இந்து நாகரிகப் பேராசியர், யாழிப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

இந்துப் பண்பாட்டில் மக்களது வாழ்வு வளம்பெற துணை புரிவனவற்றை சாஸ்திர ரீதியாக நோக்கும் மரபு இருந்து வருகின்றது. இந்து அறிவியல் வளர்ச்சிக்கு இம்மரபு பெரிதும் உதவியுள்ளது. "ஸர்வஸ்ய லோசனம் சாஸ்திரம்" - 'அனைத்திற்கும் சாஸ்திரமே கண் போன்றது' என்ற வாசகம் இந்துப் பண்பாட்டில் அறிவியலின் முக்கியத்துவத்தை உணர்த்துகின்றது. இந்து சாஸ்திரங்களுக்கு அடிப்படையாக வேதாங்கங்கள் என்ற ஆறு அறிவியல் துறைகள் மரபு ரீதியாகப் போற்றப்படுகின்றன. அவையாவன:

சிட்சை:	கல்வி; கல்வி புகட்டுதல்; சாதனை செய்தல்;
கல்பம்:	நாளாந்த வாழ்க்கை நடைமுறைகள்; கிரியைகள்.
வியாகரணம்:	இலக்கணம்
நிருக்தம் :	சொல்லிலக்கணம்; சொற்பகுப்பாய்வு
சந்தஸ்:	கவிதைக்குரியவை
ஜோதிடம்:	வானியல்; சோதிடம்

இத்தகைய சாஸ்திரங்களின் முக்கிய நோக்கம் அறிவியலை வளம்படுத்துவதாகும். காண்டல், கேட்டல், சிந்தித்தல், தெளிதல் மனித சிந்தனை வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாக அமைவன. அத்துடன் மனிதன் தனது வாழ்வில் அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்ற நால்வகைப் புருஷார்த்தங்களை அடைவதற்கும் இவை துணை செய்கின்றன. மனுவும் சுக்கிராச்சாரியார் போன்றோரும் அறிவியல் தொடர்பானவற்றைப் போதித்தனர். சாணக்கியன் அர்த்தசாஸ் திரத்தை ஆக்கியளித்தான். வாத்ஸ்யாயனர் காம சாஸ்த்திரத்தைத் தெளிவுபடுத்தினர்; பரதர் பரத சாஸ்திரத்தைத் தந்துதவினார். இந்து அறிவியல் துறை வளர்ச்சிக்கு இவை யாவும் நிரந்தரமான அறிவுப் பொக்கிஷங்கள் எனில் மிகையில்லை.

வாழ்க்கையை முழுமையாகக் காண முயல்வதே வாழ்க்கை பற்றிய இந்துக்களின் <mark>நோக்கமாகும். ஆகவே அறிவியலு</mark>ம் சாதனையும் ஒ**ரே** செயற்பாட்டின் அம்சங்களாக அமைந்தன.

''செயலிற் திறமை பெற்று விளங்குதே யோகம்'' எனப் பகவத்கீதை கூறும். அறிவியல் -சாஸ்திரம் பற்றி தாகூர் தரும் விளக்கம் சிந்தனைக்குரியது.

"Science as Tagore once defined it, must either the breaking up of something which existed as a single entity, and finding out its component parts, or how they formed entity a seqience in building up this finished entity. On the one hand Science means Anaylsis. On the other hand Science consists in building up disjointed fragmints of an object or idea or a process into a co-ordinated whole by finding out their con nexions and their order. Science is thus also Synthesis."

முழுமையாக அமையும் ஒன்றைப்பற்றி பகுத்து ஆராய்வது அறிவியலாகும். அல்லது முழுமையான ஒரு பொருளாக அமையும் வரை படிமுறையாக உருவாகும் தன்மை பற்றி அறிவதே என்றும் அமையும். இவ்வாறு பார்த்தால் சாஸ்திரம் என்பது பகுப்பாய்வு செய்வதாகும். மற்றொரு வகையில் பார்த்தால் ஒரு பொருளினதோ அல்லது கருத்தினதோ தொடர்பு பற்றி காணப்படுவனவற்றின் தொடர்பினைக் கண்டறிந்து படிமுறையாக அமைக்கும் முயற்சியும் அறிவியலின் பாற்படும். ஒன்றின் படிமுறையான தொடர்பையும் ஒழுங்கையும் ஆராய்தலும் அறிவியலில் அடங்கும்.

வரலாற்றிலே இந்துப் பண்பாட்டு காலத்துக்கு காலம் பல அறிஞர்கள் அறிவியற்துறையின் வளர்ச்சிக்கு அளப்பரிய பங்களிப்பு நல்கியுள்ளனர். சாஸ்திரங்களைத் கெய்வீக மரபின் அடிப்படையில் நோக்கும் நிலையும் இந்துப்பண்பாட்டில் உள்ளது. சாஸ்திரங்களுக்கு மூலமாக விளங்கும் வேதம், ஆகமம் ஆகியவற்றை இறைவன் நூல்கள் எனக் கொள்ளும் மரபு உள்ளது. அறிவியலும் ஆன்மீகமும் இந்துப்பண்பாட்டில் காலம்தோறும் வளர்ச்சி கண்டன. அறிவியலும் நம்பிக்கையும் ஒன்றிணையும் துறையாக சோதிடம் வளர்ச்சி கண்டது. அறிவியற்துறை ஒவ்வொன்றும் இந்துக்களைப் பொறுத்தமட்டில் வாழ்வியலோடு தொடர்புபட்டதாகவே அமைந்தது. அக்கினி வழிபாட்டிற்குக் குண்டங்களை அமைக்கும் முறைக்கு அடிப்படையாகக் கேத்திர கணிதம் அமைந்தது. சமயத் தேவையின் அடிப்படையில் <u>இத்துறை</u> வளர்ச்சி கண்டது. கோயில்களைக் கொண்டு கட்டடக்கலை வளமடைந்<mark>தது.</mark> சங்கீத சாஸ்திரம், நாட்டிய சாஸ்திரம் இறைவனை வழிபடுவதற்கு உரிய சாதனங்களாக பெருவளர்ச்சி கண்டன. மக்கள் வாழ்வியலுக்கு இவை உதவுவன போன்று சமய வாழ்வுக்கும் சமய இலட்சியங்களை அடைவதற்கும் உரிய சாஸ்த்திரங்களாக வானியலும் சோதி<mark>டக்</mark> கலையும் அமைந்தன.

பண்டைய இந்தியர்கள் வானியற்துறை சார்ந்த விடயங்களில் நிரம்பிய அறிவுடையோராய் இருந்தனர். இந்திய வானியல் வரலாறு மிகவும் பரந்தது. மராட்டிய

ஆசிரியர் S.B.தீக்ஷீத் என்பவர் இவ்விடயம் பற்றி விரிவான நூல் ஒன்றினை எழுதியுள்ளார். <mark>வானியல்</mark> தொடர்பான அறிவியற் சிந்தனைகளை இந்தியாவைப் பொறுத்தவரை பின்வரும் <mark>தலைப்புக</mark>ளில் ஆராயலாம்.

1. வேதகாலம் : மண், விண், இடைவெளி பற்றி ஆராய்கின்றது. சூரியன், சந்திரன் பற்றியும் கூறப்படுகின்றது. நாள், சந்திரமாதம், சூரியவருடம் பற்றியும் குறிப்புக்கள் உள்ளன. பிராமணங்களல் சூரியனது போக்குப் பற்றி குறிப்பிடப்படுகின்றது. ஐந்து முதல் ஆறு காலங்கள் பற்றியும் 12மாதங்கள் பற்றியும் 27நட்சத்திரங்கள் பற்றியும் சில கிரகங்கள் பற்றியும் குறிப்புக்கள் உள்ளன.

2. வேதாங்கங்கள் : சந்திரமாதம் பற்றிக் கூறப்படுகின்றது. சூரியவருடம் பற்றிய விவரம் கூறப்படுகின்றது. அதர்வ வேதம் சோதிடத்தின் தொடக்கத்தைக் காட்டுகின்றது. மகாபாரதத்தின் யுகங்கள் பற்றிய குறிப்புக்கள் உள்ளன. மாதங்கள் பற்றியும் ருதுக்கள் பற்றியும் கூறும்.

3. பண்டைய வானியல் கோட்பாகுகள் (கி.மு.500-கி.பி.500)

அ) பிதாமஹ கோட்பாடு - வருடம் 365 நாட்கள் கொண்டது.

ஆ) புளிஷ கோட்பாடு :- நீள்வட்டப் பாதை பற்றிய விபரம் (Oblique path). நட்சத்திரங்களின் தோற்றம் மறைவு நாட்கணிப்பு

இ) சூரிய கோட்பாடு :- கிரகங்களின் அசைவு - கணிப்பு:

4. வராகமிகிரர் முதல் கணேஷ் தைவஞ்ஞன் வரை (கி.பி.500 - கி.பி.1500)

இந்து வானியல் பற்றி ஆராய்ந்த ஆரம்பகால ஐரோப்பிய அறிஞர்கள் பிற்கால நூல்களுக்கே அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்தார்களேயன்றி ஆரம்பகால நூல்களை புறக்கணித்தமை ஒரு வகையில் துரதிர்ஷ்டமாகும். எனினும் 1889இல் பஞ்ச சித்தாந்திகை வெளியிடப்பட்டது. இந்நூலின் அமைப்பைப் பொறுத்தவரையிலும் அதில் விடயங்கள் கூறப்பட்டுள்ள வகையிலும் சாதாரண வாசகருக்கு அரிதான ஒரு நூலாகவே அமைந்தது எனலாம். பிற்காலத்தில் எழுந்த நூல்கள் இதிலிருந்து பல்வேறு நிலைகளில் வேறுபட்டன. விடயங்களை சரியாகவும் நுட்பமாகவும் கூறுவதில்

:

பிற்கால நூல்கள் சிறப்படைந்தன. அல்பீறாணீயின் (Albiruni's India - 1031 - A.D.) குறிப்புக்களிலிருந்து பல விடயங்களை நாம் அறியலாம்.

வானியலில் துறைபோன அறிஞர்களில் வராகமிகிரர், புளிசர், ஆரியபட்டர், பிரம்மகுப்தர், லாடதேவர் போன்றோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். வராகமிகிரர் ஐந்து சிந்தனைகளைக் குறிப்பிடுகின்றார். பௌலீசர், ரோமகர், வாசிஷ்டர், சௌகர், பைதாமகர் போன்றோரையும், மேலும் சிம்ஹாசாரியர், ஆரியபட்டர், யவனர் ஆகியோரையும் ஆசிரியர்களாகக் குறிப்பிடுகின்றார். லடாசாரியர் யவனபுரத்தில் சூரியாஸ்தமனத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு நேரக்கணிப்பை மேற்கொண்டாரென்றும், சிம்ஹாசாரியர் இலங்கையின் சூரிய உதயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு அதனை மேற்கொண்டார் என்றும் குறிப்பிடுகின்றார்.

பிரம்மகுப்தர் சித்தாந்திகளைக் குறிப்பிட்டு அவர்களது சித்தாந்தம் பற்றிப் பின்வருமாறு கூறுகின்றார். ''சித்தாந்தங்கள் பலவாயினும் அவை வார்த்தைகளில் மட்டுமே வேறுபடுகின்றனவேயொழிய விடயங்களில் அல்ல" எனக் கூறுகின்றார். ''இவற்றைச் சரிவர ஆராயும் ஒருவர் அவை ஒன்றோடொன்று உடன்படுவதை அறிவார்.'' எனவும் குறிப்பிடுகின்றார். அவர் குறிப்பிடும் ஆசிரியர்களுள் கார்கா, புளீசர், ஸ்ரீசேனன், விஷ்ணு, சந்திரன், பிரத்யும்னன், லாடர், சிம்மர் ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். அல்பீறாணி, வராகமிகிரர் குறிப்பிடுவது போன்று ஐந்து சித்தாந்திகளைக் குறிப்பிடுகின்றார். சூரிய சித்தாந்தத்தின் ஆசிரியராக லாடரைக் குறிப்பிடுகின்றார். ஸ்ரீசேனர் ரோமக சித்தாந்தத்தைத் தொகுத்ததாகக் கூறுகின்றார். பௌலீச சித்தாந்தம் பற்றிக் குறிப்பிடப்படுகின்றது. ஆரியப்பட்டர், பிரம்மகுப்தர் ஆகியோரது நூல்களிலிருந்து பல விடயங்களையும் மேற்கோள்களையும் இவர் தருகின்றார்.

மகரிஷியாகிய கார்கா பிருது மன்னனது சோதிடராவார். மகாபாரதத்திலிருந்து நாம் பின்வரும் விடயங்களை அறியலாம். காலஞானம், காலம் பற்றிய அறிவியல் நூல் இவருடையதாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றது. மேலும் இவர் காலம் பற்றிய சிறந்த அறிவைப் பெற்றிருந்தார் என்றும் நட்சத்திரங்கள் பற்றி சாஸ்திரத்தில் சிறந்த புலமை பெற்றிருந்தார் என்றும் குறிப்பிடப்படுகின்றது. விஷ்ணு புராணத்தின்படி மாமுனிவராகிய கார்கஷேச என்பவரிடமிருந்து வானவியல் பற்றிய அறிவையும் கிரகங்கள் பற்றிய விடயங்களையும் அறிந்து கொண்டார் என்றும் குறிப்பிடப்படுகின்றது. கார்கி சம்ஹிதை கிறிஸ்து சகாப்தத்தின் ஆரம்ப காலத்தில் தொகுக்கப்பட்டிருக்கலாம் எனவும் சோதிடத்தைப் பற்றிய ஒரு நூலாக இது அமைவதாகவும் கூறப்படுகின்றது. இது புராண அமைப்பைக் கொண்டது. வராகமிகிரரது பிருஹசம்ஹிதை கார்க என்பவரது நூலை அடிப்படையாகக் கொண்டதென்பர். வராகமிகிரரது மேற்கோள்களில் பின்வருவன சில.

பகவான் காா்க கூறுகின்றாா்: ''சோதிடனை ஆதாிக்காத ஓா் இளவரசன் அழி<mark>வைச்</mark> சந்திப்பான். தேவா்களது இருப்பிடமாகிய மேருமலையைச் சாா்ந்த இடத்தில் நாரதா்

பிருஹஸ்பதிக்கு ரோகிணி யோகத்தைக் கூறினார். அதே சாஸ்திரம்தான் கார்க, பராசரர், காசியபர், மயன் ஆகியோரால் பல்வேறு சீடர்களுக்கு அறிவுறுத்தப்பட்டது. இந்த உண்மைகளை ஆராய்ந்தே நானும் ஒரு சுருக்கமான நூலை எழுத முற்படுகின்றேன்."

அல்பீறாணீ புளிசரையும் ஆரியபட்டரையும் இணைத்துப் பல தடவைகளில் கூறுகின்றார். பல விடயங்களில் இவ்விருவருக்கும் உடன்பாடு உண்டு. இவ்விருவரும் சிலவேளைகளில் பிரம்ம குப்தரின் கண்டனத்திற்கு ஆளாகின்றார். அல்பீறாணியால் பின்வரும் விடயங்கள் கூறப்படுகின்றது; "ஆரியப்பட்டர், புளிசர், வாசிஷ்டர், லாடர் ஆகியோர் இவ்விடயத்தில் உடன்படுகின்றனர். யமகோடியில் நடுப்பகலாக இருக்கும்போது 'ரூம்' (Rum) என்ற இடத்தில் நடு இரவு. இலங்கையில் நாளின் தொடக்கமாகும். சித்தபுரத்தில் இரவின் தொடக்கமாகும். உலகம் உருண்டையாக இல்லாவிட்டால் இந்நிலை சாத்தியமாகாது." மூத்த ஆரியபட்டரும் புளிசரும் 72 சதுர்புகங்களிலிருந்து மன்வந்திரத்தைத் தொகுத்தனர். இவ்விருவரது கருத்துப்படி கல்பம், சதுர்புகம் நடு இரவிலிருந்து தொடங்குகின்றன. என அல்பீறாணியால் குறிப்பிடப்படுகின்றது.

இந்து வானியல் பற்றிய நூல்களின் வரிசையில் புளிசர் என்பவரால் புளிச சித்தாந்தம் தொகுக்கப்பட்டது. என அல்பீறூணீ குறிப்பிடுகின்றார்.

Bunili

இந்திய வானியல் பற்றிய நூல்களில் ஆரியபட்டர் பற்றிய குறிப்புக்கள் காணப்படுவதோடு வராகமிகிரர் தொடக்கம் இன்றுவரை அவரது பல விடயங்கள் மேற்கோளாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றன. துருதிர்ஷ்டவசமாக இம்மேற்கோள்களில் பெரும்பாலானவை இரண்டாந்தரமானவை. இதிலிருந்து மூல நூல் பல நூற்றாண்டுகளாக அழிந்து போயிருக்கலாமென ஊகிக்க இடமுண்டு. 11ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் அல்பீறாணீ பின்வருமாறு எழுதியுள்ளார்: "ஆரியபட்டரின் நூல் எதனையும் என்னால் காண முடியவில்லை. பிரம்மகுப்தர் அவரது மேற்கோள்களை எடுத்துக் காட்டும் வகையில் மட்டுமே அவரைப்பற்றி அறிய முடிந்தது" எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.

19ஆம் நூற்றாண்டு தொடக்கத்தில் கோல்புறூக் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார். இந்தியாவின் பல பாகங்களிலும் நடைபெற்ற பரந்த ஆழமான ஆய்வுகள் ஆரியபட்டரின் நூல்களைக் கண்டுபிடிக்கத் தவறிவிட்டனர். மகா ஆரிய சித்தாந்த என்ற நூல் வழியாகவும். ஆரியப்பட்டரின் நூல்கள் அழிந்து போயிருக்கலாம். என்பது தெரிய வருகின்றது. ஆரியப்பட்டரது சித்தாந்தம் பின்வருமாறு வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. (I) கீதிகா - வானவியல் அட்டவணைகளைக் கொண்டது. (II) கணிதம் (III) காலக்கிரியா கால அளவைக் கூறுவது. (IV) கோளம், ஆரியபட்டர் கலியுகம் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றார்.

வராகமிகிரர் :

இவர் கி.பி.6ம் நூற்றாண்டில் உஜ்ஜயினியில் வாழ்ந்தவராகக் கருதப்படுபவர், கி.பி.587ல் மறைந்தார். வராகமிகிரர் வானவியல் சாஸ்திரத்தைவிட சோதிடத்தில் சிறந்தவராக விளங்குகிறார். 'பிருகத்சம்ஹிதை' என்ற நூல் இவரது சிறந்த படைப்பு. இதில் சோதிடம் பற்றிய பரந்த விடயங்கள் உண்டு. சோதிட நூல்களாக பிரகத்ஜாதக, யோகயாத்திரா போன்றவற்றையும் எழுதியுள்ளார். இவரது பிருகத்ஜாதகம் என்ற நூலுக்கு ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பும் சிறந்த குறிப்புரைகளையும் பேராசிரியா் B. சூரியநாராயணராவ் எழுதியுள்ளாா். இந்நால் சோதிட வரிசையில் சிறந்தது. நால்களின் பேராசியர் இதுபற்றிக் குறிப்பிடுமிடக்கு சோகிட அறிவுக்கடலைக் கடப்பதற்கு ஒடம்போன்று விளங்குகின்றது எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். பட்டோத் பலர் எழுதிய விமரிசனமும் இதற்குண்டு. சோதிட கலைச்சொற்கள் பற்றிய விளக்கம் இதில் உள்ளது. பல்வேறு கிரகங்கள் பற்றிய விளக்கம், பல்வேறுபட்ட பி<mark>றப்புக்கள் பற்றிய</mark> விளக்கம், பாலரிஷ்டம் என்று கூறப்படும். இளமையில் இறப்பு, நீண்ட ஆயுளைத் தீரமானித்தல், கால ஒழுங்கு, கிரகபலன், வாழ்க்கை முறை, ராஜயோகம், இரு கிரக சேர்க்கைப்பலன், வீடுகளில் உள்ள கிரகபலன், துரதிஸ்டம், மாரகம் ஏற்படுதல் போன்ற பல்வேறு ராசி விபரங்களை உள்ளடக்கியுள்ளது. வானவியல் வரலாற்றுக்குப் பயன்படும் ஒரு தொகுப்பையும் வெளியிட்டார். பஞ்ச சித்தாந்திகை என்ற நூலே அதுவாகும். தனக்கு மன் எழுந்த சித்தாந்தங்கள் பற்றிய ஒரு தொகுப்பு. அல்பீறாணீ வராகமிகிரா் பற்றிச் சிறப்பாகக் கூறியுள்ளாா். இவரது நூல்களிலிருந்து பல மேற்கோள்களைக் காட்டுகின்றார்.

கி.பி.598ல் பிரம்மகுப்தர் பிறந்தார். அல்பீறாணீ இவரது நூல்களை மொழி பெயர்க்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டார். இவரது நூல்களாகப் பின்வருவன குறிப்பிடப்படுகின்றன. பிரம்ம சித்தாந்தம் ஆரியபட்டரின் கோட்பாடுகளைத் தொகுத்துக் கூறும் கரண கண்ட காட்யகம் போன்றவை குறிப்பிடத்தக்கன. பிரமஸ்புட சித்தாந்தத்தின் கணிதப் பகுதியின் மொழிபெயர்ப்பு 1817ல் கோல்புறூக் என்பவரால் வெளியிடப்பட்டது. 1902ல் பண்டிட் சுதாகர துவிவேதி என்பவர் பிரம்ம ஸ்புடசித்தாந்தத்தின் மூலத்தை வெளியிட்டார். அல்பீறாணீ பிரம்ம குப்தரை மிகவும் சிறந்த இந்து வானியல் அறிஞராகப் போற்றுகின்றார், குப்தர் காலத்தில் அறிவியற்துறையின் உச்சியில் மிளர்ந்தவர். இவரது காலத்தின் பின்பு கணிதத் துறையிலும் வானியல் துறையிலும் மந்தநிலை ஏற்பட்டது.

முஞ்சல என்பவர் காலக் கணிப்போடு தொடர்புடையவர்; சதானந்த என்வர் சூரிய சந்திர நிலைகளைப் பற்றி ஆராய்ந்தவர். பிற்கால அறிஞர் வரிசையில் பாஸ்கராச்சாரியர் (கி.பி.1114), கணேச தைவஞ்ஞன் (கி.பி.1478) போன்றோர். குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

சித்தாந்த நூல்கள் உலகம் பற்றியும் திக்குகள் பற்றியும், இடங்கள் பற்றியும், காலங்கள் பற்றியும் கூறுகின்றன. கிரகங்களின் போக்கு 8 விதமாகக் கூறப்படுகின்றது.

- 1. வக்கிரம் (Retrograde)
- 2. அனுவக்கிரகம் (Somewhat Retrograde)
- 3. **ആ**ழல (Transverse)
- 4. மந்த (Slow)
- 5. மந்ததர (Very Slow)
- 6. *э*ю (Even)
- 7. fag (Swift)
- 8. **சீ**க்ரதர (Very Swift)

இந்து வானியல் துறையில் இந்தியர்கள் சூரியனது பரிமாணம், சந்திரனது பரிமாணம், அவற்றின் தூரம், கிரகணங்கள் போன்றவை பற்றியும் கூறுகின்றனர். வானவியல் கருவிகள் பற்றியும் குறிப்புக்கள் உண்டு. நீர்க்கடிகாரம் (Nadika) சங்கு, சக்கரம், அரைவட்டம், வில் போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம். இவ்வாறு இந்து வானியல் அறிஞர்கள் பரந்த அறிவு பெற்றவர்களாக விளங்கினர்.

சமயக் கண்ணோட்டத்தில் சோதிடம் :

இயற்கைச் சக்திகளைத் தெய்வங்களாக வழிபடும் மரபு வேத காலந்தொட்டு இருந்து வருகின்றது, சூரியன் இந்து சமய வழிபாட்டில் சிரப்பிடம் பெறுகின்றான். ஒளியின் தெய்வமாகவும் நாளின் அளவைக் கணிப்பவனாகவும் இருளைப் போக்குபவனாகவும் விளங்குகின்றான். விஷ்ணுவின் மூவடி சூரியனது போக்குடன் தொடர்புபடுத்தப்படுகின்றது. சோமன் சந்திரனுக்குரிய பெயராக உள்ளது. இதிகாச புராணங்களில் சூரிய சந்திரராகள் முக்கியத்துவும் பெறுகின்றனர். <mark>புராணங்</mark>களில் கிரகங்கள் பற்றிய பல்வேறு விபரங்கள் காணப்படுகின்றன. இவை பற்றி தனியாக ஆராயும் அளவுக்கு விடயங்கள் உள்ளன. ஆலயங்களில் நவக்கிரக வழிபாடு முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. சூரியன், சனி ஆகியவற்றின் வழிபாட்டிற்கென தனிப்பரிவார ஆலயங்கள் உள. புரட்டாதிச் சனி விரதம் இந்துக்களிடையே சிறப்புப் பெறுகின்றது. ஏனைய கிரகங்களைவிட சனிக்கிரகத்தின் முக்கியத்துவம் மக்களால் நன்கு உணரப்படுகின்றது. சூரியன், வியாழன், சனி ஆகியவற்றுக்கு "பகவான்" என்ற அடைமொழி உள்ளது. சிவனும் உருத்திரனும் செய்யும் தொழிலை சனியின் மூலம் செய்விப்பதாக மரபு உள்ளது. எனவேதான் சனிக்கிரகம் முக்கியத்துவம் பெறலாயிற்று. சூரியன் சிவனோடும் விஷ்ணுவோடும் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டதாகும். ஹோமங்களில் மற்றும் சாந்திகளில் கிரகங்களுக்குரிய சமித்து, அவிப்பொருட்கள், தானியங்கள், வஸ்திரம் ஆகியன குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. இவை நவக்கிரக வழிபாட்டின் விரிந்த நிலை. இறைவன் ஒருவனது விதியை நிர்ணயித்து சனியின் மூலம்

நிறைவேற்றுகின்றான் என்ற ஐதீகமும் உள்ளது. ஏழரைச்சனிக்காலம் மக்களது வாழ்வில் நன்குணரப்படுகின்றது. வாழ்நாளில் ஒருவனது சாதகத்தில் சனி இடம்பெறுவதைக் கொண்டு, மங்குசனி, பொங்குசனி, மரணச்சனி எனப் பலன்கள் கூறப்படுகின்றன. அட்டமத்துச்சனி என்ற நம்பிக்கையும் குறிப்பிடத்தக்கது. வியாழ சுகம் இல்லாது விடின் தகூஷிணாமூர்த்தி வழிபாடு வியாழக்கிழமைகளில் மேற்கொள்ளப்படுவது அக்கிரகத்தின் முக்கியத்துவத்தை உணர்த்துவதோடு அக்கிரகத்தின் தெய்வீகச் சிறப்பும் போற்றப்படுகின்றது. ஆவணி ஞாயிறு சூரியனுக்குரிய வழிபாட்டு நாளாகும். சனி சில இலக்கணகாராகளுக்கு நன்மை பயப்பவனாகவும் உள்ளான். ஆலய மகோற்சவங்கள் திதி, நட்சத்திரம் ஆகியவற்றை அந்தமாகக் கொண்டு அனுட்டிக்கப்படுகின்றன. தைப்பூசம் மாசி மகம், பங்குனி உத்தரம், சித்திரா பருவம், வைகாசி விசாகம், ஆனி உத்தரம், ஆடிப் பூரம் ஆவணி சதுர்த்தி புரட்டாதிச்சனி, புரட்டாதி நவராத்திரி, ஐப்பசி வெள்ளி, ஐப்பசி கந்தசஷ்டி, கார்த்திகை சோமவாரம், கார்த்திகை விளக்கீடு, மார்கழித்திருவாதிரை போன்றவை மாதந்தோறும் வரும் சிறப்பு நாட்கள். பஞ்சாங்கத்தில் குறிப்பிடப்படும் விரதங்கள் திதிகள் மனித வாழ்வு முழுமை பெறக்கூடிய வழிபாட்டுக்கு வழிவகுப்பன. அமாவாசை, பூரணை நாட்கள் பிதிர்களுக்குரிய வழிபாட்டுக்குரியன. திதி, வாரம், நட்சத்திரம் மற்றும் கிரக நிலைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு இடம்பெறும் அன்னப்பிராசனம், உபநயனம், விவாகம், கருப்பிரவேசம், மற்றும் பல்வேறு விடயங்கள் சமயத்திற்கும் சோதிடத்திற்குமுள்ள தொடாபைக் காட்டுவன. இந்துக்கள் தொன்று தொட்டு அறிந்து வருகின்ற சாஸ்திரங்களுள் சோதிடமும் ஒன்று. வாழ்வில் இவற்றுக்கு முக்கிய இடமுண்டு. இது வாழ்வோடு பின்னிப்பிணைந்த ஒன்றாக ஆகிவிட்டது.

சோதிடம் வானசாஸ்திரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டதால் வானியல் அறிவியல் கலையாகவும் இந்துக்கள் மத்தியில் நம்பிக்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டு தெய்வீகக் கலையாகவும் இருந்து வருகின்றது. சமயச் சடங்கில் சங்கற்பத்தின் அனைத்து விபரங்களும் இடம்பெறுவது குறிப்பிடத்தக்கது. கல்பம், மன்வந்தரம், யுகம், வருடம், அயனம், ருது, மாதம், பக்ஷம் திதி, வாரம், நட்சத்திரம், ராசி, யோகம், கரணம், முகூர்த்தம் ஆகியவை சோதிடத்தின் மரபுவழிச் சிறப்புக்கு உதாரணங்கள். மனித வாழ்வில் சோதிடத்தின் முக்கியத்துவம் குறையவில்லை. நவீன போக்கில் எண்சோதிடமும் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது.

இவ்வாறாக இந்துப் பண்பாட்டில் வானியலும் சோதிடமும் பற்றிய சிந்தனைகள் அதிமுக்கியத்துவம் பெற்றும் வளர்ச்சி பெற்றும் வந்துள்ளன. இந்து அறிவியலில் மேன்மைக்கு இத்துறைகள் சான்று பகர்வன. இத்துறை சார்ந்த அறிவியல் வளர்ச்சிக்குப் பல சிந்தனையாளர்களும் அறிஞர்களும் பெரும் பங்காற்றியுள்ளனர். இந்து அறிவியல் சார்ந்த ஆய்வுகள் இன்றும் விரிவு பெறக்கூடிய வாய்ப்புக்கள் உள்ளன.

் நம்பீனோர் கெடுவதில்லை

கலாநிதி க. சொக்கலிங்கம் (சொக்கன்)

படைத்தற் கடவுளாகிய நான்முகனுக்கும் காத்தற் கடவுளாகிய திருமாலுக்கும் இருந்தாற்போற் ஒர் ஐயம் எழுந்தது. தத்தம் தொழிலே மேலானது என்ற எண்ணமும் அந்த எண்ணத்தின் பயனாகத் தாந்தாமே பரம்பொருள் என்ற தருக்கம் இருவருக்கும் உண்டாகின. முடிவும் செருக்கும் சொற்போராய் உருக்கொண்டன. அவர்களுக்கு உண்மையை வலியுறுத்திச் செருக்கடக்கச் சிவபெருமான் 'ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெருஞ் சோதியாய்' அவர்கள் முன் தோன்றியதும் அதன் அடியினைக் காண திருமாலும் முடியினைக் காண நான்முகனும் முயன்று தோற்றுப் போனதும் தாம் பரம்பொருள் அல்ல என உணர்ந்து சிவனுக்குப் பணிந்ததும் பின்பு நிகழ்ந்தவை.

'நான்' என்னும் அகந்தை அறிவினை எவ்வாறெல்லாம் மயக்கி விடுகின்றது. என்பது, மாலும் பிரமனும் போட்டிக்கான கட்டுப்பாட்டினை ஏற்பதிலிருந்து நன்கு புலனாகின்றது. கட்டுப்பாட்டை விதித்ததும் அதற்கு இசைந்ததும் அவர்களின் அறிவில் விழுந்த மறைப்பை எடுத்துக் காட்டவில்லையா?

போட்டி வைத்தவர் போட்டியாளரிலும் உயர்ந்தவர் என்பதை முன்னரே தெரிந்து பணிந்து போகாமல் போட்டியில் தோற்றது அறியாமைதானே.

ஆக, எல்லாம் வல்லவரும் எல்லாம் அறிபவருமான பரம்பொருளாகிய சிவபெருமானே யாவிலும் உயர்ந்தோர் என்று கொள்ளாமையும், நம்பிக்கை வரட்சியும் தெரியவொண்ணாததை தெரிந்ததாகப் பாவனை செய்வதும் ஆன்மீக வாழ்விற்கு இடையூறான தடைக்கற்களாகும்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் தமது மூன்று வயதுப் பராயத்திலே ஞானம் <mark>கைவரப்பெ</mark>ற்றவர். அவர் பெற்ற ஞானம் எத்தகையது எனச் சேக்கிழார் எடுத்துக் காட்டுவது இவ்விடயத்தில் நினைவு கூரத்தக்கது.

> சிவனடியே சிந்திக்கும் திருப்பெருகு சிவஞானம் பவமதனை அறமாற்றும் பாங்கின லோங்கியஞானம்.

உவமையிலாக் கலைஞானம் உணர்வரிய மெய்ஞ்ஞானம் தவமுதல்வர் சம்பந்தர் தாமுணர்ந்தார் அந்நிலையில் (திருத்தொண்டர் புராணத்தில் திருஞான சம்பந்தர் புராணம் 70)

இத்திருப்பாடலில் சாரம் முழுவதையும் உள்ளடக்கிய தலைமைக் கருத்தெ<mark>ன நாம்</mark> கொள்ளத்தக்கது.

"சிவனடியே சிந்திக்கும் திருப்பெருகு சிவஞானம்"

என்ற அடி ஒன்றேயாகும். ஆளுடைய பிள்ளையார் அந்த ஞானத்தையே தமது உயிர் நாடியாகக் கொண்டிருந்தார். என்பதற்கு அவரின் வாழ்வும், வாக்குமே சான்றுகளாகின்றன. பாண்டி நாட்டிலே தலையெடுத்த சமணிருளினை ஒட்டுதற்குப் பாண்டிமாதேவியாரும், மங்கையற்கரசியாரும் மந்திரி குலச்சிறையாரும் சம்பந்தப் பெருமாளும், அப்பரடிகளும் எழுந்தருளியிருந்தார். திருமறைக்காட்டு மடத்திற்கு, முன்னவரை அழைத்துவரத் தூதனுப்புகின்றார்கள். தூதர் வாயிலாகச் செய்தியறிந்த பிள்ளையார் உடன் எழுந்தருளுகின்றார். ஆனால் அப்பர் அடிகளோ, "சமணர் மந்திரதந்திரங்களில் வல்லவர்கள் உமக்கோ நாளும் கோளும் நல்லாயில்லை. பாண்டி நாட்டுக்கு எழுந்தருள உடன்படுவது ஒண்ணாது" என்று தடுக்கின்றார். அறிவாலும் ஆண்டாலும் அனுபவத்தாலும் உணர்ந்த அப்பரின் செப்புதல் ஆளுடையாரைத் தடுக்க வலுவிழந்து போகின்றது.

> ஞாயிறு திங்கள் செவ்வாய் புதன் வியாழன் வெள்ளி சனி பாம்பிரண்டும் உடனே ஆசறு நல்ல (ஆண்டவனின் வேயுறு தோழி பங்கனின்) அடியார் அவர்க்கு மிகவே

என்ற நம்பிக்கை ஞானமானது அந்த ஞானக் குழந்தையிலே தலை எடுக்கக் காண்கின்றோம். 'நம்பினோர் கெடுவதில்லை இது நான்குமறைத் தீர்ப்பு' என்று, பின்வந்த பாரதி அடித்துச் சொல்வதற்கு அன்றே எடுத்துக் காட்டாய்ச் சம்பந்தர் பெருமான் விளங்கிடக் காண்கின்றோம்.

> ஏதுக்களாலும் எடுத்த மொழியாலும் மிக்குச் சோதிக்க வேண்டா சுடாவிட்டுளன் எங்கள் சோதி மாதுக்கம் நீங்கல் உறுவீா மனம்பற்றி வாழ்மின் சாதுக்கள் மிக்கீா இறையேவந்து சார்மின்களே.

> > (திருப்பாசுரம். பொது.5)

காரண காரியங்கொண்டு மிக்குச் சோதிப்பதைத் தவிர்த்து, (நான்முகன், திருமால் சோதனை இதற்கு நல்ல எடுத்துக்காட்டு. அகன்ற ஆய்வறிவிற்கு நான்முகன் விண்ணளந்ததும், ஆழ்ந்த ஆய்வறிவிற்குத் திருமால் மண்ணைப் பிளந்து பாதாளம்வரை சென்றளந்ததும் குறியீடுகளாகக் கொள்ளத்தக்கன) இறைவனைச் சரணாகதி அடைவது, துயரை நீக்குதற்கான பெருவழி என்பதை,

'மாதுக்கம் நீங்கல் உறுவீர்'

என்ற சொற்றொடர் அறிவுறுத்துகின்றது.

தனக்குவமை இல்லாதான் தாள்சேர்ந்தார்க் கல்லால் மனக்கவலை மாற்றல் அரிது.

(திருக்குறள் பாயிரவியல் கடவுள் வாழ்த்து 7)

என்ற திருக்குறளொடு இ.்.து ஒப்புநோக்கத் தக்கது.

நம்பிக்கையின்மை, அதனால் விளையும் கவலை, அக்கவலையைப் போக்கும் முயற்சியின்மை, அதனால் விளையும் கவலை, அக்கவலையைப் போக்கும் முயற்சியிலே தோல்விகளைச் சந்தித்தல், அந்தத் தோல்விகளால் உண்டாகும் மனவிரக்தி, மனவிரக்தியால் மீண்டும் ஏற்படும் நம்பிக்கையின்மை என்ற நச்சு வட்டத்திலேயே மானிடர் பலரதும் வாழ்க்கை சுழன்று கொண்டிருக்கின்றது எனலாம்.

தமிழ் மக்களின் தொடக்க காலம் பெரும்பாலும் போரிலேயே கழிந்தது. போரில் ஈடுபடும் வீரனுக்கு அக்கால சமூகத்தில் பெரும் மதிப்பு, நிலவியது. சான்றோர் வரிசையிலே வீரனும் கணிக்கப்பட்டமைக்கு,

> ஈன்று புறந்தருதல் என்தலைக் கடனே சான்றோன் ஆக்குதல் தன்தைக்குக் கடனே வேல்வடித்துக் கொடுத்தல் கொல்லற்குக் கடனே நன்னடை நல்கல் வேந்தற்குக் கடனே ஒளிறுவாள் அருஞ்சமம் முருக்கிக் களிறெறிந்து படுத்தற் காளைக்குக் கடனே.

> > (புறுநானாறு - 311)

'களிறெழிந்து படுக்கும் (வீழ்த்தும்) காளை' சான்றோனாகும் நிலை நிலவிய சங்க காலத்தில், போரை ஊக்கும் மதுவும், உடலை வலியுறுத்தும் புலாலும், போரின் இடைக் காலத்தில் மகிழ்வூட்டும் ஆடலும், பாடலும் பெண்வயிற்சேரலும் (காதல் - அகம் என்று சிறப்பிக்கப்பட்டது) சங்க கால வாழ்வின் முதன்மைச் செயற்பாடுகளாய் விளங்கின. பிறப்பு - இறப்பு என்ற இரண்டிற்கும் இடைப்பட்ட காலத்தை இயன்ற அளவு மகிழ்ச்சியில் கழிப்பதாகிய முகிற்நிலைக் கோட்பாட்டாளராகவே Optimists சங்க காலத் தமிழர் விளங்கியமைக்குப் பெருமளவு சான்றுகளை அக்கால இலக்கியங்களூடாகக் காண்கின்றோம். வெறியாட்டு, பலியிடல், கூரவை, துணங்கை முதலாம் ஆடல் பாடல்களினிடையே வேலன், கொற்றவை முதலான தெய்வங்களை வழிபடலாகிய பூத வழிபாடு பெருமளவிலும், சிவன், திருமால், முருகன், வருணன், இந்திரன் வழிபாடுகள் வைதிக, ஆகம வழிபாடாகச் சிறிய அளவிலும் நடைபெற்றன. பரிபாடல், திருமுருகாற்றுப்படை என்ற இலக்கியங்கள் தோன்றிய பிற்காலத்தில் பௌராணிக வைதிக நெரி படிப்படியாக மேற்கிளம்புவதையும், காரைக்காலம்மையார், முதலாழ்வார் காலப் பிரிவில் அவை பலமான அடித்தளம் இடுவதையும் உணரலாம். கன்மம், மறுபிறப்புக் கோட்பாடுகள், ஊழ் பற்றிய கருத்துருவக்கம், அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் உறுதிப் பொருள் ஆகிய சிந்தனைகள் எல்லாம் சங்க காலத்திலேயே கருக் கொள்வதைத் தெரிந்து கொள்ளும் அதேபோது, 'வாழ்க்கை வாழ்வதற்கே' என்ற இலௌகீக மனப்போக்கும் சங்க - சங்க மருவிய காலங்களிலும் (சங்க மருவிய காலத்தொடக்கத்தில்) மேலாண்மை பெற்றவைகளாகவே கருதலாம்.

இவ்வாறாக, சங்கமருவிய பிர்பகுதியிலிருந்து பல்லவர்கால இவை காலப் தலையெடுத்து இராசாங்க மகங்களாக, நடுப்பகுதிவரை பௌத்த சமயங்கள் சமண, மக்களைத் தொடங்குகின்றன. இந்நிலை அரசர்களின் ஆதரவுடன் கம்பால் ஈர்க்கக் கொள்வது பொருந்தும் பின்வரும் காரணிகள் துணை செய்தன என்று ஏற்படுவதற்குப் போலத் தெரிகின்றது.

I பெரும்பாலும் ஒரே இனத்திடையே நிகழ்ந்து வந்த போர்களின் பாதிப்பு, சாவுகள், அழிவுகள், இழப்புக்கள்.

II உணர்வு பூர்வமான உளரீதியான பெண் - ஆண் உறவுகளின் தூய்மைக்கு ஏற்பட்ட பாதிப்புக்கள், உடன்போக்கு, பரத்தமை, பொருளாதாரச் சீர்கேடு.

III இடைவிடாத போர்களால் கல்வி, கலை என்பன படிப்படியாகப் புறக்கணிப்புக்குள்ளானமை. (சங்கப் பாடல்களில் கல்வியின் மேன்மை பெருமளவு போற்றிக் கூறப்பட்டமைக்குச் சான்றுகள் அருகியேயுள்ளன. உற்றுழி உதவியும் எனத் தொடங்கும் புறப்படல்

37

(புறநானூறு 183 - ஒன்றே கற்றலின் பெருமையைப் பேசக் காணலாம்)

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org இந்நிலையில் வடபுலத்திருந்து வந்த வைதீகர், சமணர், பௌத்தர் ஆகியோரின் செல்வாக்குத் தமிழரின் சமய வாழ்க்கையில் மேலாண்மை பெறத் தொடங்குகின்றது. முன்னரே வைதிகம் ஒரளவு தலையெடுத்து பூத வழிபாட்டிலிருந்து வேத, ஆகம வழிபாட்டிற்கு மக்களை நெறிப்படுத்திய போதிலும், அதனை மீறிக்கொண்டு சமண பௌத்த சமயங்கள் மேலெழுகின்றன. சமயத்தை மகிழ் நிலையில் (Optimism) கடைப்பிடித்தோர் அதனைத் துன்ப நிலையில் (Pessimism) நோக்கத் தொடங்குகின்றனர்.

மரணங்கள், ஒழுக்கக்கேடுகள் என்பன வாழ்க்கையை நிலையற்றது எனக்காணும் வழிமுறைக்கு மக்களை இட்டுச் செல்கின்றன. நம்பிக்கை வறட்சி தலைதூக்குகின்றது. சீலங்களையும், மறுபிறப்புக் கோட்பாட்டையும், நிலையாமையையும், நிலையாமையின் வெளித் தோற்றங்களாக யாக்கை நிலையாமை, இளமை நிலையாமை, செல்வம் நிலையாமை, என்பவற்றையும், சிற்றின்பத்தை மிகுவிக்கும் ஆடல் பாடல்களையும் அவற்றால் தூண்டப்படும் சிற்றின்ப வேட்கையையும், சிற்றின்பத்திற்கு உறுதுணையாகும் பெண்வழிச் சேரலின் கேடுகளையும் அறிவுறுத்தும் இலக்கியங்கள் தோன்றி ஆட்சியாளரின் அநுசரணையோடு மக்களில் தமது செல்வாக்கைச் செலுத்துகின்றன.

கடவுள் இருக்கலாம் இல்லாமலும் இருக்கலாம் என்ற ஐயவாதம் (அஸ்தி நாஸ்தி) தலைதூக்குகின்றது. சமணர் ஐயவாதிகள், பௌத்தரோ எல்லாம் சூனியம், ஒன்றும் நிலையாய் இருப்பதில்லை என்ற கணபங்க வாதிகள், இவர்கள் ஆட்சியாளரின் அனுசரணையோடு, வித்தியாதானம், அன்னதானம், ஒளடதானம், அபயதானம் முதலாம் தானங்கள் வாயிலாக மக்களைக் கவர்ந்து தம்பக்கம் ஈர்ந்துவிட்டமை ஒரு பெரும் விபத்து என்றே கூற வேண்டும். இவையாவிற்கும் வலுவளிக்க இவர்களின் ஆழ்ந்தகன்ற கல்வியும், வாதத்திறனும் பக்கத்துணைகளாகின்றன. இவற்றால் விளைந்த விளைவுகள் பாரதாரமானவை.

I நிலையாமைக் கொள்கை துறவுக்கு வித்திடுகின்றது. துறவின் மேலாண்மை குடும்ப வாழ்க்கைக்குச் சவாலாகின்றது.

II அது காலவரை மக்களிடையே நிலவிய கலையீடுபாடுகளை தாய் மொழிப்பற்று, என்பன கேள்விக் குறிகளாகின்றன.

III கடவுள் நம்பிக்கையும் அதன் அனுசரணையான வழிபாட்டு நெறி முறைகளும், பத்தியும் புறக்கணிக்கப்படுகின்றன. இந்நிலையிலே வைதிக நெறிக்குப் புத்துயிரளித்து அதன் வாயிலாக மக்களை இம்மை வாழ்க்கைக்கும், மறுமை வாழ்க்கைக்கும் ஆயத்தப்படுத்தத் தமிழகத்திலே

பத்தி இயக்கம் சமய குரவர் நால்வரையும் தலைவர்களாயும் வழிகாட்டிகளாகவும் கொண்டு தொடங்குகின்றது.

பக்தி இயக்கம் பின்வரும் செயற்பாடுகளால் மீண்டும் பழைய மகிழ் நிலையை நோக்கி மக்களைத் திருப்புவதுடன் கடவுள் நம்பிக்கைக்கும் வலிமையான அடித்தளம் இடக்காணலாம்.

I நிலையாமையை வலியுறுத்தி, குழவியிலே துறக்கத் தாண்டி அறிவுறுத்தியதற்கு எதிராகக் கடவுளே குடும்பத்தர் எனச் சித்திரித்து வையத்து வாழ்வாங்கு வாழ வழிகாட்டல், சிவன் தந்தை, உமை தாய், திருமால் மைத்துனர், விநாயகர், முருகன், முதலியோர் சேய்கள் என்று உறவு கூறியதோடு நில்லாது. சிவபெருமானையே அம்மையாகவும், அப்பனாகவும், மாமனாகவும், மாமியாகவும், அண்ணனாகவும் உறவு கொண்டாடல், அதே வேளை ஒன்றே இறை என்ற கொள்கையையும் கைவிடாது போற்றல்.

II கடவுளைக் கடவுளாக்கி அவர்களுக்கு உருவத்திருமேனி அமைத்து அவற்றின் பேரழகிலும், தெய்வீகத்திலும் ஒன்ற வைத்தல். கற்பனை மனமும் இலக்கியச் சுவையும் பொதுளத் தமிழோடு இசையையும் இணைத்தல்.

III ஆலயங்களின் மகிமைகளை அவை அமைந்த பிரதேசத்தோடு இணைத்துக் காட்டி அவ்விணைவின் மூலம் பிரதேச உணர்வோடு பத்தியையும் ஒன்றித்துவிடல்.

IV ஆலயத் தொண்டுகள் மூலம் ஆலயங்களை மட்டுமன்றி அவற்றின் வழி பத்தியுணர்வைப் பெருக்குவித்தல்.

V பதிகங்களைக் கூட்டிப் பாடவும் கடவுளர் திருநாமங்களை ஓதி அவ்வோதலின் மூலமும் பத்திப் பரவசத்தை ஊட்டுதல்.

VI நடனம், வாத்திய இசை, விழாக்கள், அன்னதானம் முதலிய தானங்கள் என்பவற்றால் கடவுட் பத்தியை மட்டுமன்றி கலாரசனையையும், கலைப்பேணுகையையும் மக்களில் தூண்டி விடுதல்.

VII அற்புதங்கள் மூலம் இறை நம்பிக்கைக்கு வலுவூட்டுவதோடு, தாம் தமது சக மக்களிலே கொண்ட கருணையைப் புலப்படுத்தல். VIII கடவுள் வானத்திலோ வேறெங்கோ ஒளித்திருப்பவரல்லா் அவா் எம்மோடு உடனாகவும் ஒன்றாகவும் இலங்குபவா் என்று உணா்த்தி அதன் மூலம் பத்தியுணா்வோடு, பயத்தையும் உண்டாக்கி மக்களை நன்னெறியில் ஒழுக வைத்தல்.

IX ஆலயங்கள், மடங்கள் முதலாம் சமய நிறுவனங்களைச் சமூக நிறுவனங்களாயும் வளர்த்து அவற்றின் வாயிலாகச் சமயிகளிடையே ஒற்றுமையையும், சமயப்பற்றுறுதியையும் ஏற்படுத்தல்.

X சர்க்கரையுள்ளே மருந்தை வைத்து வழங்குதல் போல மேலெழுந்த வாரியான சமய அறிவின் உள்ளீடாகத் தத்துவங்களையும் புரிதற்கு வழி வகுத்தல். X தலயாத்திரை, அடியார்களைப் பேணல், அவர்களுக்குத் தொண்டு செய்தல், தெய்வங்களாகவே போற்றுதலுக்கு வழி காட்டல்.

ஆக இந்துமதம் என்ற பொதுப் பெயரில் வழங்கி வரும் சைவம், சாக்தம், சௌரம், காணபத்தியம், கௌமாரம், வைணவம், எனப்படும் அறுவகைச் சமயங்களும் ஈற்றில் ஒரே பரம்பொருளை வழிபட அமைந்த சிறப்பு மார்க்கங்கள் எனக்காட்டி, 'யாதொரு தெய்வம் கொண்டீர் அத்தெய்வம் ஆகியாங்கே மாதொரு பாகனார்தாம் வருகுவர்' என்ற நம்பிக்கையையும் ஊட்டி, இவ்வுலக வாழ்க்கையில் இருந்து கொண்டே அவ்வுலகையும் (அம்மை) அடைவதற்கு யாதுமொரு குறைவில்லை என அழுத்தந் திருத்தமாக வலியுறுத்தி நம்பிக்கையூட்டும் மகிழ்நிலைச் சமயம் (Optimistic Religion) எமது இந்து சமயம் என்பது இக்கட்டுரையின் வாயிலாக வலியுறுத்தப்படுகின்றது.

தென்பால் உகந்தாடும் தில்லைச்சீற் றம்பலவன் பெண்பால் உகந்தான் பெரும்பித்தன் காணேடி பெண்பால் உகந்திலனேற் பேகாய் இருநிலத்தோர் விண்பாலி யோகெய்கி வீடுவர்காண் சாமலோ.

(திருச்சாழல் 9)

அளவான குடும்பமே ஆனந்தக் குடும்பம்' என்பது இன்று பலராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட உண்மை. 'நாமிருவர் நமக்கிருவர்' என்பது குடும்பக் கட்டுப்பாட்டாளரின் பிரசாரம். 'கற்பனைக் களஞ்சியம்' எனப் போற்றப்படும் சிவப்பிரகாசர், சிவபெருமானின் குடும்பத்தையே இத்தகைய இலட்சியக் குடும்பமாகச் சில நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே சித்திரித்துக் காட்டியுள்ளார். திருமணம் ஒன்றின்போது மணமக்களை அவர் வாழ்த்திப் பாடிய பாடலின் தொடக்க அடி 'அரனவ னிடத்திலே ஐங்கரன் வந்து நின்று ஐய என் செவியை மிகவும் அறுமுகன் சின்னான் என்றே சிணுங்கிடவும்'' எனத் தொடங்கிச் செல்கின்றது. அதன் சாரம், வருமாறு; ஒரு கால் திருக்கைலாயத்திலே பசுபதியாகிய சிவபெருமானும் திருவருட்சத்தியாகிய உமாதேவியும் எழுந்தருளியிருந்தனர். அவ்வேளை விநாயகர் சிணுங்கியபடி பெற்றோரை நாடி வந்தார். தந்தையாகிய சிவபிரான் அவரின் சிணுங்கலுக்குக் காரணத்தை வினாவ, "அறுமுகன் என் செவியைக் கிள்ளினான்" என்றார் விநாயகர். ஒரு தூணின் பின் ஒளித்து நின்ற அறுமுகனைக் கண்ட சிவன் "ஏன் அண்ணனின் செவியைக் கிள்ளினாய்" என்று வினவ, அவர் "அண்ணா என் முகங்களை எண்ணிப் பார்த்துச் சிரித்தார் என்றார். "அப்படி ஏன் செய்தாய்?" என்று சிவன் பிள்ளையாரைக் கேட்க அவர், "தம்பி என் தும்பிக்கை எத்தனை முழம் என்று அளந்து பார்த்தான்" என்றார். பிள்ளைகளின் குழப்படியை இரசித்தார். சிவபிரான் முகத்தைக் கடுமையாக வைத்த வண்ணம் உமாதேவியரை நோக்கி, "உன் பிள்ளைகளைப் பார்" என்றார். உமாதேவியார் அழுதுகொண்டிருந்த விநாயகரை அருகழைத்து, மடியில் இருத்திக் கண்ணீரைத் துடைத்து ஆறுதற்படுத்தினார். அத்தகைய சிவபிரானும் பிராட்டியும் உம்மைக் காத்தருள்க!

நெகிழ்ச்சி, உலகியற் சார்பு, அன்பின் வழியதாய் நின்று இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் வழிப்படுத்தல், ஆழ்ந்த தத்துவ நோக்கு என்பன ஒன்றாய் அமைந்த இந்து சமயம் உலகப் பெருமதங்களுள்ளே தொன்மை வாய்ந்த ஒன்று. இன்று மதம் மாற்றிகளும் மதம் மாறிகளும் இவ்வுண்மைகளை உணராமை கவலை தருவதாகும். இவர்களுக்காக "ஆண்டவரே, இவர்கள் செய்வதறியார்கள், இவர்களை மன்னித்தருளும்" என்று வேண்டுவதைவிட வேறு என்னதான் செய்ய முடியும்?"

மிகுசைவத் துறை விளங்க

கோ.சி.வேலாயுதம் S.L.E.A.S முன்னாள் கல்விப் பணிப்பாளர்.

வாழ்க்கையின் மகோன்னத நிலைக்கு நெறி சமைப்பது சமயம். அந்த வகையில் அதிதொன்மை வாய்ந்த சைவசமயம் மானிட இருளிற்கு வாய்த்த பேரொளியே. சைவத்துறை <mark>அன்று தொட்டு</mark> இன்றுவரை பெருமை காண்கிறதென்றால் அதன் தெய்வீகத் தோற்றப்பாடே மூலகாரணமாகும்.

பிறவி அரிதுதான். அந்தப் பிறவிப்பேற்றை அடைதல் அதனிலும் அரிதே. அறவாழி <mark>அந்தணன் தாள் சேர்ந்தார்க்கே பிறவிப்பயனை அடைகின்ற வாய்ப்பு உண்டென்பது பொதுமறை கூறும் உண்மை.</mark>

தொன்மை சான்ற, பெருமைமிக்க, புதுமை சேர்ந்த, அரும்பொருட் பொக்கிஷமாக எவரது விளம்பரமும் இல்லாது நீக்கமற நிறைந்த நிமலன் போன்று வியாபித்து உயிர்ப்புடன் விளங்குவது சைவம், சமயகுரவர் நால்வரின் தேவார திருவாசக இசையால் நனைந்து செழிப்புற்றது சைவம். அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களை அறநெறிப் பற்றுக் கோடாளர்களாய் - திசையறிக் கருவிகள் போல், கலங்கரை விளக்கங்களாய் அகவிருள் போக்க வைத்ததும் சைவமே. இத்தகைய வாழ்வியல் வைரத்தைப் பட்டைதீட்டி ஒளிகாயச் செய்யும் வைர நெஞ்சங்களே இன்று நமக்குத் தேவை. தியாக உள்ளங்களின் தீர்க்க தரிசனச் சேவையே நம்மனைவர்க்கும் வேண்டுவது. திண்ணிய நெஞ்சம், தெளிந்தநல் அறிவு என்பனவே நாம் எண்ணிய இலக்கை அடைய வழிகாணும் ஏதுக்களாகும்.

வேற்றுமையில் ஒற்றுமைகாண வேண்டும் என்பது காலத்தின் தேவையாய் ஒளிக்கும் ஓசை. ஒன்றினுள் பலவாய், நன்றல்லவெனத் தெரியும் சங்கங்கள், பேரவைகள் எம் சைவநெறிக்குக் களங்கம் கற்பிப்பவையே. ஒரே இலக்கை அடைய எழுச்சி கண்ட உள்ளங்கள் வேற்றுமைப்பட்டு விகாரமடைந்து சேவையை மறப்பது சுயபுராணம் பாட முனைந்திருப்பதே இழுக்கு, எங்கள் மண்ணில் பலம் வாய்ந்த ஒரு வையிரம் பாய்ச்சிய சமய பீடம் இன்னும் இல்லையே என்ற பெருங்குறையை யாரும் மறுக்கவோ, மறைக்கவோ முடியாது. சேவையுள்ளம்

படைத்தவர்க்கு அன்பு மயமான சைவ நெறிக்கு உழைப்பவர்க்கு அழுக்காறு அவா வெகுளி இன்னாச்சொல் என்பன அறவே கூடாது என்ற கருத்திற்கு இருகருத்துக் கிடையாது.

பலம் வாய்ந்த பீடம்மொன்றினை நடுநாயகமாக வைத்து கிளைகள் ஒச்சி நெறிப்படுத்தும் பிற்சமயங்கள் சமய, பண்பாட்டு அரசியல் ரீதியாக வளர்வதும், ஆணைபிறப்பிக்கும் ஆற்றல் படைத்திருப்பதும் கண்கூடு. எங்கள் புனித சமய நெறிக்கு அந்நிலையில்லாமை வருந்தத்தக்கதே. உதாரணமாக "இந்து சமயப் பேரவை" என்ற நாமத்தோடு ஒரு தாபனத்தை எடுத்துக்கொண்டால் நவக்கிரகங்கள் போல பல கோணப்பார்வையுடன் செயற்படுவது சான்றாண்மைக்கு இழுக்கு சமயப் பார்வைக்குக் குந்தகமாகும். பல்லாயிரம் சேவை நெஞ்சங்களை ஒரு குடைக்குக்கீழ் ஏன் கொண்டுவர முடியாது. கிளைச் செயற்பாடுகளின் ஒட்டுமொத்தமாக வினைத்திறன் ஒரிடத்திற்கு ஏன் வந்து குவியக்கூடாது. சமயப்பணியின் ஏற்றமும் வலிமையும் ஏன் உண்டு பண்ணக்கூடாது.

சமயப்பணிக்கு வருபவர்கள் பெரிது சிறிது பாராது புனிதப் பணிக்குள்ச் சங்கமமாகிவிட வேண்டும். "ஆவுரித்துத் தின்றுழலும் புலைய ரேனும் அவர்கண்டீர் நாம் வணங்கும் கடவுளார்" என்று கழறிய கருத்தொலி ஏன் சிந்தனையைத் தூண்டவில்லை. பணியுமாம் பணிக்கு என்று ஏன் உள்ளம் புலரவில்லை. இந்த வெறு நிலையற்றான் சமய மாற்றங்கள் காட்டுத்தீபோல் பரவி வருகின்றது. மக்களின் துயர் துடைக்க கைநீட்டும் பிற மதத்தார். நுழைய வாய்ப்பளிக்கக் கூடாது.

தனிமரம் தோப்பானது. ஒரு கை ஓசை ஒலிக்காது என்ற உண்மையை உணர்ந்து பொருள்வளம், அறுவளம், செயல்வளம் மிக்க இமயம்போல் ஒரு ஆளுமை மிக்க பீடம் எம்மனோர்க்கு வேண்டும். அதுவும் ஒன்றாய் நின்று நன்றே செயல் புரியவேண்டும். அந்தத் தாபனத்தின் குரல் எவ்வகை வேண்டுதலுக்கும் ஒலித்தாலும் அது வளம் சேர்க்கும். தம்மை வளர்க்கும் காளான்கள், நடிப்புச் சுதேசிகள் கிள்ளி எறியப்பட வேண்டும். உரைகல்லிற் போட்டாலும் ஒளிரும் தங்கங்களே அங்கம் வகித்து அகிலமெங்கும் சைவத்துறை விளங்க உறுகி பூணவேண்டும். வேண்டும். அச்செயற்பாட்டில் LDMI தோன்றாது செயற்பட நில்லாதனவற்றை நிலையில என்று உணராத்தன்மை வேண்டும். சமயப்பணிக்கு எம்மை அர்ப்பணித்த நாம் ஆசை துறந்தவர்களாக அறநிலை மிகுந்தவர்களாக விளங்க வேண்டும். அதீத தூய்மை நிலைக்கு எம்மை உயர்த்திக்கொள்ள வேண்டும். எங்கிருந்தும் கற்கள் வர அனுமதிக்கக்கூடாது.

"உட்செவி திறக்கும் அகக்கண் ஒளிதரும் அக்கினி தோன்றும். ஆண்மைவலியுறும் திக்கெலாம் வென்று ஐயக்கொடி காட்டலாம் கட்செவி தன்னைக் கையிலெடுக்கலாம் விடத்தையும் கோவையும் வெம்பகைய தனையும் துச்ச மென்றெண்ணித் துயரிலாதிங்கு நிச்சலும் வாழ்ந்து நிலை பெற்றோங்கலாம்" அச்சம் தீரும் அமுதம் விளையும் விந்தை வளரும் வேள்வி ஒங்கும்"

<mark>என்ற வார்த்தைப் பெறுமானங்கள் என்று தோன்றுகின்றனவோ அன்று மிகு சைவத்துறை துலங்கும், விளங்கும். ஏனைய மதங்கள் போல் மக்களை ஆளும், மக்களை ஆற்றுப்படுத்தும் - ஏன் சமூகத்தைப் புனிதப்படுத்தும் நிலைக்கு நிமிர்ந்து நிற்கலாம்; உயர்ந்து போகலாம்.</mark>

"உறுதி, உறுதி, உறுதி உறுதிக்கேயோர் குலையுண்டாயின் இறுதி, இறுதி, இறுதி"

<mark>என்ற நிலையை உன்னிப்பாக உள்வாங்கி இராவணேஸ்வரன் உணர்ந்த, சிவபூமி வாழ்மக்கள் - வீணாக கானபுரத்து சிரமார் செம்மனத்தார் சீர்த்தியொடு சிவநெறி தழைத்தோங்க சிந்தை கொள்வோமாக.</mark>

ஈழத்தின் தமிழர் மத-பண்பாட்டு விளக்கத்துக்கு.....

கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி முதுதமிழ்ப் பேராசிரியர், யாழ். பல்கலைக்கழகம் வருகைப் பேராசிரியர். இலங்கைக் கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்.

ஈழத்துத் தமிழ் மக்களின் பண்பாட்டு வாழ்வியலை முற்றுமுழுதாக எடுத்துக் கூறும் ஒரு தனி நூல் இதுவரை நம்மிடத்து இல்லை.

அத்தகைய ஒரு பண்பாட்டு அறிகையானது இரண்டு விடையங்களை உள்ளடக்கி நிற்கும்.

 தமிழ் மக்கள் வாழ்கின்ற பல்வேறு பிரதேசங்களிலும் காணப்படுகின்ற பொதுமைகள், தனித்துவங்களை உள்ளடக்கியதான ஒரு எடுத்துரைப்பு.

 சகல சமூக மட்டங்களிலுமுள்ள தமிழ் மக்களின் பண்பாட்டு வேறுபாடுகளை, ஒற்றுமைகளை ஆராய்ந்தறிகை.

இவ்விரண்டுமே முக்கியமானவை. ஒன்று நமது சமூகத்தைச் செங்குத்தாக எடுத்துக் காட்டுமேயானால், மற்றது கிடைநிலையில் எடுத்துக் காட்டுவதாக அமையும், (Both Verhical and horizontal) அப்பொழுதுதான் நமது பண்பாட்டு முழுமையை நாம் நன்கு அறிந்துகொள்ளலாம். இதுவே சனநாயக அடிப்படையிலான அறிவுத்தேடலாகும்.

மேலும் இவ்வாறு நோக்கும் பொழுது தான், ஈழத்தமிழ் இந்து/சைவப்பொதுமை பற்றிய உண்மைகளையும் நாம் அறிந்து கொள்ளலாம்.

இத்தகைய ஒரு சிந்திப்புப் பின் புலத்தில் ஈழத்தின் தமிழ்ப்பண்பாட்டை எடுத்து நோக்கும் பொழுது, இப்பண்பாடு சில முக்கிய வலயங்களாக (Cultive Zones) அமைவதை நாம் காணலாம்.

இவ்வாறு வலயங்கள் அமைவதை நாங்கள் தவறாகப் புரிந்து கொள்ள வேண்டிய அவசியமில்லை. புவியியல், வரலாறு, சமூகவியல், பொருளாதாரம் ஆகிய பல்வேறு காரணிகளின் நிமித்தமாக இந்த வலயங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன.

ஈழத்தைப் பொறுத்தவரையில் தமிழாகளின் பண்பாட்டு வலயங்களாகப் பின்வரும் பிரதேசங்களைக் குறிப்பிடலாம்.

மட்டக்களப்பு திருகோணமலை வன்னி யாழ்ப்பாணம் மன்னார் புத்தளம், சிலாபம் மலையகம்

இவற்றைவிடக் கொழும்பும் ஒரு தனிப் பண்பாட்டு வலயமாகக் கருதப்படத்தக்க அளவுக்கு முக்கிய பண்பாட்டுத்தளமாக பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதிக் கூற்றிலிருந்து இன்றுவரை இருந்து வந்துள்ளது.

நாம் மேலே குறிப்பிட்டுள்ள வலயங்களுள் புத்தளம் சிலாபப்பகுதி தமிழ்த்தன்மையைப் படிப்படியாக இழப்பதையும், மட்டக்களப்புப் பிரதேசம் (முன்னர் வெருகல் முதல் உகந்தை வரை இருந்தது) குறுகிக் கொண்டு வருவதையும் காணலாம்.

இந்தப் பண்பாட்டு வலயப் பிரிவின் பொருத்தப்பாட்டினை கலை, இலக்கியத் துறையிலும் காணலாம். இலக்கியத்துறை எனவருகின்ற பொழுது, தமிழ்பேசும் மற்றைய இனத்தினரான முஸ்லிம்களையும் கணக்கிற் கொண்டு தென் இலங்கையையும் ஒரு வலயமாகக் கொள்ளலாம்.

இச்சிறுகுறிப்பில் இவ்வலயங்களின் மத பண்பாட்டு முக்கியத்துவத்தைப் பார்ப்போம். மதம் என்பது தனியே சாஸ்திரங்களுடன் மாத்திரம் நின்றுவிடுவதில்லை. மதத்தைப் பின்பற்றுகின்ற மக்கள் இல்லையேல் எத்துணை சாஸ்திரங்கள் இருந்தும் பயனற்றுப் போய் விடும். மேலும் மதம் என்பது பிரதானமாக நம்பிக்கை, சடங்கு ஐதீகங்கள் என்பனவற்றை அடித்தளமாகவும் இவற்றுக்கு மேல் இவற்றை விளக்க முனையும் மெய்யியல் முயற்சிகளை இன்னொரு தளமாகவும் கொண்டிருக்கும். வாழுகின்ற மக்களின் நம்பிக்கை சடங்குகளின் கூட்டுத்தொகைதான் மதப்பண்பாடு. அந்த மதப்பண்பாட்டில் மெய்யியல் இயைபுகள் காணப்படவில்லையெனில் நாங்கள் அதனைத் திருத்தலாம் ஆனால் அவர்களின் மதநம்பிக்கைகள் சடங்குகளைப் புறக்கணித்தல் கூடாது.

இப்படியான புறக்கணிப்புட்படுகின்ற பொழுதுதான் அவர்கள் பிற நம்பிக்கைகள் சடங்குகள் ஐதீகங்களுக்குச் செல்கின்றனர். இலங்கையின் வடகிழக்கை எடுத்துக் கொண்டால்

மன்னார் வன்னி யாழ்ப்பாணம் திருகோணமலை மட்டக்களப்பு

ஆகியன புவியியல், வரலாறு, சமூக ஒழுங்கமைப்பு, பொருளாதார நடவடிக்கைகள் ஆகியவற்றில் வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்ற பிரதேசங்களாகும். ஆனால் இவற்றிடையே ஓர் அடிப்படையான ஒருமைப்பாடு உண்டு.

இந்த ஒருமைப்பாட்டையும் பன்முகப் பாட்டையும் அறிந்து கொள்வதிலுமே மதப்பண்பாட்டின் தொடர்ச்சி தங்கியுள்ளது.

இது பற்றிச் சிறிது விபரமாகப் பார்க்கும்போது மன்னார், வன்னி, திருகோணமலை, பெருங்கோயில் மரபுகள் தமிழகத்தின் மட்டக்களப்பு ஆகிய பிரதேசங்களின் கோயிற்பண்பாட்டுக்கால (കി.പി. 600 1300) வரலாற்றுடன் தொடர்புடையவை. -வன்னிப்பிரதேசத்தில் இன்னும் எத்தனையோ சிவன் கோயில்கள் கண்டுபிடிக்கப்படவுள்ளன. குறிப்பாக திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு பகுதியில், பொலநறுவையை மையமாகக் கொண்டு ஆட்சி செய்த சோழ அரசு நிலை நிறுத்திய சைவமரபு இன்னும் அழமாக ஆராயப்படவே இல்லை. கோயில்களின் பெயர்களைச் சொல்வதால் மாத்திரம் வரலாறு வந்து விடாது. அந்தக் கோயில்களுக்கும் அவ்வப்பிரதேச சமூகங்களுக்கும் நிலவிய உறவுகளையும் விபரமாக அறிந்து கொள்வதற்கு அவ்விடங்களிலுள்ள கல்வெட்டுகள் நன்கு விளக்கப்படல் வேண்டும்.

இலங்கையில் இந்து மதம் என்று பேசும் பொழுது மக்கள் நிலையில் காணப்படும் வழிபாடுகளை நாம் கணக்கெடுத்துக் கொள்வதே கிடையாது. ஈழத்தின் தமிழ்ப்பிரதேசங்களில் அடிநிலைமக்கள் மட்டத்திலே காணப்படும். வழிபாட்டு முறைமையை நோக்குவது அவசியம். அப் பொழுது தான் இலங்கைத் தமிழ் இந்துப் பண்பாட்டின் பொதுமைகளையும் தனித்துவங்களையும் அறிந்து கொள்ளலாம் மட்டக்களப்பு இதற்கான மிக நல்ல உதாரணமாகும்.

மட்டக்களப்பில் "ஆகம" முறையென்று கொள்ளப்படத்தக்க முறைமையிலும் பார்க்க பண்டைய தமிழ் மதமுறைமையென்று சொல்லப்படத்தக்க (சங்க காலத்தில் நிலவிய நம்பிக்கைகள் வழிபாடுகள்) முறைமையே காலமாற்றத்துடன் இயைந்து நிற்பதைக் காணலாம்.

47

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org மட்டக்களப்பில் மூன்று முக்கியமான பெண்வழிபாடுகள் உள்ளன.

கண்ணகையம்மன் திரௌபதை அம்மன் மாரியம்மன்

(காளியும் இதனுடன் இணைந்தும் தனித்தும் உள்ளது. பேய்ச்சி அம்மனும் சில இடங்களில் உண்டு)

கண்ணகை அம்மன் வாழிபாடு யாழ்ப்பாணம், வன்னியிலும் உண்டு. கண்ணகை அம்மன் வழிபாட்டையும் பத்தினி வழிபாட்டையும் பிரித்து நோக்குகின்ற ஆராட்சியாளர்களும் உள்ளனர் கண்ணகை அம்மன் பாண்டிநாடு வழியாக வந்ததென்றும், பத்தினி (கண்ணகி வாழிபாடு) கேரள சோழநாடு வழியாக வந்ததென்றும் (அதனால் சிவனை முறைமைகளுடன்) தொடர்புடையது என்றும் கூறுவர் சிலர்.

திரௌபதி அம்மன் வழிபாடு மிக முக்கியமான ஒன்றாகும். இது தமிழ் நாட்டில் தென்பகுதியில் பிராமணரல்லாதவரிடையே பெரிதும் வழக்கிலுள்ளது. இந்த நம்பிக்கை பற்றி அண்மையில் அல்வைறற் நல்ஸல் என்பவர் மூன்று தொகுதி ஆராட்சியை வெளியிட்டுள்ளார். பாண்டிருப்புத் திரௌபதி அம்மன் கோயிலில் நடைபெறும் வனவாசச்சடங்கில் பாண்டவரின் வனவாசச் செல்லுகை சடங்காக ஆற்றப்படுகின்றது. இது மிகுந்த பயபக்தியான ஒரு சமயச்சடங்காகும்.

பட்டக்களப்பிலுள்ள அம்மன், வைரவர், காளிகோவில்களில் வைகாசி மாதப் பெளர்ணமியை அண்மித்ததாக சடங்குகளைச் செய்வர்.

இங்கு "சடங்கு" என்பதும், "திருவிழா" என்பதும் வெவ்வேறான சமய நிகழ்ச்சிகளாகும். சடங்கில் தெய்வமாடுகள் கட்டுசவசால்லுதல் என்பன முக்கிய இடம் பெறும். மக்கள் பூரண மன்சுடுபாட்டுடன் பங்குபற்றுவது சடங்கிலேயே. திருவிழா என்பது ஓர் அலங்கார வைபவமே. இந்த வேறாரீடு இங்கு மிக முக்கியமானது.

மதத்தைப் பற்றிய எந்த ஆய்வும் ஒரு நம்பிக்கை முறையை (Faith belieb systum) என்பதனாலும், அத்துடன் அது ஒரு சமூக முறைமை (Social process) என்பதனாலும் அந்தச்சமூகத்தளத்தில் நின்றே பார்க்கப்பட வேண்டும். அவ்வாறு பார்க்கும் பொழுது யாழ்ப்பாணச் சமூகத்தில் சைவசமய முறைகள் பெறுகின்ற இடம் பற்றிய ஆய்வுகள் ஒன்றிரண்டைத் தவிர வேறு இல்லையெனலாம். மட்டக்களப்பு, வன்னி மன்னார்ப்பிரதேசங்களுக்கு

இத்தகைய ஆய்வுகள் மிக அவசியமாகும்.

இவ்வாறு ஆய்வு செய்கின்றபொழுதுதான் பல்வேறு பண்பாட்டு வலயங்களிடையே காணப்படும் ஒற்றுமைகளும் நன்கு புலப்படுகின்றன. மட்டக்களப்பில் நடைபெறும் சடங்குகளுக்கும். யாழ்ப்பாணத்தில் இப்பொழுது பல இடங்களில் நடைபெறும் மடைகளுக்கும் பொதுமையைக் காணலாம். புவியியல் ஒதுக்கம், தொடர்பின்மை ஆகிய காரணங்களினால் இவ்வழிபாடுகள் இன்று பல தனித்துவங்களைப் பெற்றுள்ளன. முருகவணக்கத்தில் ஒற்றுமைகள் பல தென்படுகின்றன.

வடகிழக்கின் ஒருமைப்பாட்டையும், ஈழத்தமிழ்ப் பண்பாட்டின் அடிப்படை ஒருமைப்பாட்டையும் அறிந்து கொள்வதற்கும் போற்றிப் பேணுவதற்கும், அவற்றி<mark>ன் இன்றைய</mark> நிலையையும் அவற்றின் பன்முகப்பாட்டையும் நன்கு அறிதல் வேண்டும். இது புலமையாளரின் கடமை.

நல்லூர்ப் பெரிய கோயில்

கலாநிதி க. குணராசா

நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயில் அமைக்கப்பட்ட காலம், அமைத்தவர் பெயர் என்பன குறித்து யாவரும் ஆதாரமாகக் கொள்ளும் பாடல் ஒன்று, யாழ்ப்பாண வரலாற்றின் இலக்கிய ஆதாரங்களில் ஒன்றாகக் கொள்ளப்படும். 'கைலாசமலை'யின் முடிவில் தனிப்பாடலாக அமைந்துள்ளது.

> 'இலகிய சகாத்த மெண்ணூற் நெழுபதா மாண்ட தெல்லை அலர் பொலி மாலை மார்பனாம் புவனேகவாகு நலமிகும் யாழ்ப்பாண நகரி கட்டுவித்து நல்லைக் குலவிய கந்தவேட்குக் கோயிலும் புரிவித்தானே!'

இத்தனிப் பாடலிருந்து இரு விபரங்கள் புலனாகின்றன. ஒன்று நல்லூர்க் கந்தசுவாமி <mark>கோயிலைக் கட்டியவர், 'புவனேகவாகு' என்ற பெயர் பூண்டவர். மற்றையது, அக்கோயில் சகவருடம் எண்ணூற்றெழுபதாமாண்டில் கட்டப்பட்டது.</mark>

இக்கோயில் கட்டப்பட்ட ஆண்டின் மெய்மையை முதலில் நோக்குதல் வேண்டும்.

்சக வருடம் 870ஆம் ஆண்டு என்றால், அது கி.பி.948ஆம் ஆண்டாகும். (ஜோன் -1930) யாழ்ப்பாண வைபவ விமர்சனம் என்ற சரித்திர நூலின் ஆசிரியரான நல்லூர் சுவாமி ஞானப்பிரகாசரின் கருத்தின்படி, எண்ணூற்றெழுபது என்பது 870 அன்று. ஆயிராமாகிய பேரெண்ணும் நூற்றியெழுபதும் சேர்ந்த கணக்காகுமெனத் தோன்றும். எண் என்றால் 1000. இந்த 1000 + 170 = 1170. சகவருடம் 1170ஆம் ஆண்டு என்றால், அது கி.பி. 1248ஆம் ஆண்டைக் குறிக்கும்' என்பதாகும். (ஞானப்பிரகாசர் - 1928)

எனவே, 'நல்லைக்குலவிய கந்தவேட்குக் கோயில் கட்டப்பட்டது. கி.பி.948ம் ஆண்டிலா அல்லது கி.பி.1248ஆம் ஆண்டிலா என்பது முடிவு செய்யப்பட வேண்டியதொன்றாகும். (டானியல் ஜோன் - 1930). கைலாயமாலையில் வரும் இலக்கியப் பாடற்சான்று மிகத் தெளிவாக இருக்கும்போது, கி.பி.948ஆம் ஆண்டில் நல்லூரில் ஆட்சியாளனாக விளங்கிய புவனேகவாகு, குருக்கள் வளவு என்று இன்று வழங்கப்படும், அருள் விளக்கத்துடன் இன்று விளங்கும் திருக்கோயில் அமைந்துள்ள இதேயிடத்தில், முதலாவது கந்தவேள் ஆலயத்தைக் கட்டுவித்தான் எனத் துணியலாம்.

நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயிலைக் கட்டியவர் புவனேகவாகு (தமிழ்ப் பெயர் வீரவாகு போல) என்பதற்கு வேறிரு ஆதாரங்களுமுள்ளன. யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம் எனும் ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளையவர்களின் நூலில் விசுவநாத சாஸ்திரியார் சம்பவக் குறிப்பில், நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயிலைக் கட்டியவன் 'திரிசங்கபோதி புவனேகவாகு' எனக் குறிக்கப்படுகின்றான். நல்லூர்க் கோயில் கட்டடியத்தில் 'சிறீசங்கபோதி புவனேகவாகு' எனக் குறிக்கப்படுகின்றான்.

எனவே, கைலாயமாலை கூறும் 'அலர்பொலி மாலை மார்பன் புவனேகவாகு'வும், விஸ்வநாத சாஸ்திரியின் சம்பவக்குறிப்புக் கூறும், 'சிறீசங்கபோதி புவனேகவாகு'வும், ஒருவரா என்ற வினா எழுகின்றது. பின்னவர் இருவரும் ஒருவரே என்பதில் வரலாற்றறிஞர்களிடையே பேதமில்லை. கி.பி. 1450ம் ஆண்டிலிருந்து 1467ம் ஆண்டுவரை, யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தை ஆண்ட தென்னிலங்கை இளவரசன் சப்புமல்குமரயா என்ற - செண்பகப்பெருமாள் என்ற, சிறிசங்கபோதி புவனேகவாகுவே அவனாவான்.

முதலாவது ஆலயம்

நல்லூர் கந்தசுவாமி கோயில் முதன்முதல் கி.பி.948ம் ஆண்டு கட்டப்பட்டது. என்ற முடிவிற்கு வந்ததன்பின், கி.பி.1450 தொட்டு 1467 வரை யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் அரசோச்சிய சிறீசங்கபோதி புவனேகவாகு, நல்லூர் கந்தசுவாமி ஆதிக்கோயிலை கட்டினான். என்ற கருத்து பொருத்தமற்றது. ஆதலால் கைலாயமாலைத் தனிச் செய்யுள் கூறும் புவனேகவாகுவே முதன்முதல் நல்லூர் கந்தசுவாமி கோயிலைக் கட்டினான் எனக் கொள்ளலாம். கோயில் கட்டியம் கூறும் செய்தியும் மறுப்பதற்கில்லை. ஆகவே இரண்டு கந்தசுவாமி கோயில்கள், ஒன்று அழிந்தபின் மற்றொன்றாக, இரண்டு புவனேகவாகுக்களால், வெவ்வேறு காலங்களில் அமைக்கப்பட்டன. என்ற முடிவுக்கு வரவேண்டியுள்ளது.

நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயிலை முதன்முதல் கட்டிய புவனேகவாகு என்ற பெயர் கொண்டவர் யார்? கல்வெட்டாதாரங்களும், செப்பேட்டாதாரங்களும் இவர் குறித்து கிடையாதுவிடினும், மூலாதாரங்களும், பதிவேட்டு குறிப்பாதாரங்களும் உள்ளன. அவை, ''சிங்கையாரியன் சந்தோஷத்துடன் இசைந்து, கலைவல்ல சிகாமணியாகிய புவனேகபாகு என்னும் மந்திரியையும், காசி நகர் குலோத்துங்கனாகிய கெங்காதர ஐயர் என்னும் குருவையும் அழைத்துக்கொண்டு, தனது பரிவாரங்களுடன் யாழ்ப்பாணம் வந்திறங்கினான்.'' என யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம் என்ற நூலில் ஜோன் கூறுகிறார்.

"சிங்கையாரிய மாகராசன் இப்படியே அரசாட்சியைக் கைப்பற்றி நடத்தி வருகையில், புறமதில் வேலையையும் கந்தசுவாமி கோயிலையும் சாலிவாகன சகாப்தம் 870ஆம் வருசத்தில் புவனேகபாகு என்னும் மந்திரி நிறைவேற்றினான்." என 'யாழ்ப்பாண வைபவம்' என்ற நூல் கூறுகின்றது.

யாழ்ப்பாணக் கச்சேரியில் 1882ஆம் ஆண்டு தயாரிக்கப்பட்ட சைவசமயக் கோயில்கள் பதிவேட்டில் பின்வருமாறு காணப்படுகின்றது. ''கந்தசுவாமி கோயில் குருக்கள் வளவு என்ற <mark>காணியில் கட்டப்பெற்றுள்ளது. இது தமிழரசன் ஆரியச் சக்கரவர்த்தியின் பிரதம மந்திரி புவனேசவாகரால் 884ஆம் ஆண்டளவில் கட்டப்பெற்றது.''</mark>

நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயிலின் பிரதம குருக்களாக இருந்த சுப்பையர் என்பார், 1811இல் ஆள்வோருக்கு எழுதிய முறைப்பாடு ஒன்றில் கோயிலைக் கட்டியவர் பெயர் புவனேகன்கோ (POOVENEAGEANGOO) எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

எவ்வாறாயினும் கி.பி. 948ஆம் ஆண்டில் புவனேகபாகு என்பவரால் முதன்முதல் நல்லூர் கந்தசுவாமி கோயிலில் கட்டப்பட்டது எனக்கொள்ளலாம். இவரை ஓர் அமைச்சர் என வரலாற்று நூல்கள் சில குறிப்பதால், சோழ அரசனின் அரசப் பிரதிநிதி அல்லது அமைச்சர் அவரெனக் கொள்வதில் தவறில்லை. புவனேகவாகுவால் கட்டப்பட்ட நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயில் 13ம் நூற்றாண்டுவரை சிறப்புற்று விளங்கியது.

இரண்டாவது ஆலயம்

கனகசூரியசிங்கையாரியன், வடவிலங்கையை ஆண்டவேளை தென்னிலங்கையில் கோட்டை அரசனாக ஆறாம் பராக்கிரமபாகு என்பவன் விளங்கினான். அவன் யாழ்ப்பாண அரசர்கள் மீது மாறாத பகைமை கொண்டிருந்தான். 1450ஆம் ஆண்டு தனது வளர்ப்புப் புத்திரனும் சேனாதிபதியுமான சப்புமல்குமரயா (செண்பகப்பெருமாள்) என்பானைப் பெரும் படையுடன் உத்திர தேசத்தை கைப்பற்றுமாறு அனுப்பினான். அவனது படைமுன் எதிர் நிற்கவியலாது, தமிழ்ப்படை தோற்றது. கனகசூரியசிங்கையாரியன் தன்னிரு புதல்வர்களுடன் இந்தியாவிற்கோடிப் போனான்.

சிங்கை நகரை அழித்துத் தரைமட்டமாக்கிய சப்புல்குமரயாவின் படை, நல்லூரில் புகுந்தது; அப்படை யாழ்ப்பாணத்தைத் தாக்கியபோது, நகரிலிருந்த மடமாளிகைகள் தரைமட்டமாக்கப்பட்டன. பழைய தலைநகர் பாழாய்விட்டது. சப்புமல்குமரயாவின் யாழ்ப்பாண வெற்றியைப் புகழ்ந்து பாடும் "கோகிலசந்தோபய" எனும் குயில்விடு தாதுப் பிரபந்தமொன்று, யாழ்ப்பாணப் பட்டினத்தின் சிறப்புக்களையும், படை சென்ற பாதையில் நிகழ்ந்த யுத்த அழிவுகளையும் பெருமையாகப் பாடியுள்ளது. எனவே சப்புமல்குமரயாவின் படை தலைநகரைத் தரைமட்டமாக்கியது. எனக்கொள்வதில் தவறில்லை. அவ்வேளை நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயிலும் தகர்த்தெறியப்பட்டிருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

எனவே கி.பி. 948ஆம் ஆண்டு புவனேகவாகு என்னும் அமைச்சரால் முதன்முதல் கட்டப்பட்ட நல்லூாக் கந்தசுவாமி கோயில், கி.பி. 1450ஆம் ஆண்டு, சப்புமல்குமரயாவின் படையெடுப்பால் தகர்த்தழிக்க்ப்பட்டது. தான் புரிந்த பாவத்திற்குப் பரிகாரம் தேடுவான் போன்று, யாழ்ப்பாண நகரினை மீண்டும் புதுப்பித்த சப்புமல்குமரயா, அழிந்துபோன நல்லூர் கந்தசுவாமி கோயிலையும் மீண்டும் ஆக்கினான்.

கி.பி. 1450ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1467ஆம் ஆண்டுவரை யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தை ஆண்ட சப்புமல்குமரயா என்ற றீசங்கபோதி புவனேகபாகு, குருக்கள் வளவு என்றவிடத்திலிருந்து அழிக்கப்பட்ட நல்லூர் கந்தசுவாமி கோயிலை மீண்டும் புதிதாக கட்டுவித்தான். படையெடுப்பின்போது அழிந்து சிதைந்துபோன முதலாவது தேவாலயம் அமைந்திருந்த இடத்தில் அக்கோயிலை அமைக்காது புதிதொரு இடத்தை தேர்ந்தெடுத்து அமைப்பித்தான். அரண்மனை, அரச மாளிகைகள் என்பன அமைந்திருந்த பண்டார வளவு, சங்கிலித்தோப்பு (பின்னர் வந்த பெயர்) என்பவற்றிற்கு அருகில் இக்கோயிலுக்கான இடம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது. அவ்விடத்தில் முத்திரைச் சந்தியில் இன்று கிறிஸ்தவ தேவாலயம் அமைந்துள்ளது. அவ்விடத்தில் நல்லூர் கந்தசுவாமி கோயில் இரண்டாவது தடவையாக அமைக்கப்பட்டது.

இக்கோயில் ஆகம விதிகளுக்கு இணங்க அமைக்கப்பட்டது. என்பதில் ஐயமில்லை. "இக்கோயில் விதானங்கள் செப்புத் தகடுகளில் வரையப்பட்டிருந்தன. சில விக் கிரகங்கள் இக் கோயிலில் பிரதிஸ்டை செய்யப்பட்டன. (ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை 1933) இக்கோயில் மிகப்பெரியதாக தென்னிந்தியக் கோயில்களை ஒத்ததாக இருந்திருக்க வேண்டும். "யாழ்ப்பாணத்திலேயே பெரிய கோயிலாக இதுவே இருந்தது" என்பதை, குவெறோஸ் சுவாமிகளின் குறிப்பிலிருந்து அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது. இக்கோயிலைச் சுற்றி நெடுமதில்கள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. இன்றும் இந்தக் கோயில் மதிலின் ஒரு பகுதியை, சங்கிலித் தொகுப்பில் யமுனாரி என்ற பகர வடிவ ஏரிக்கு கிழக்குப்புறத்தில், காண முடிகின்றது. நான்கு அடிகள் அகலமான செங்கற்சுவரின் அத்திவாரத்தை யமுனாரிக்கு செல்லுகின்ற ஒழுங்கை முகப்பிலும் காணலாம்.

> Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

நல்லூரில் மீண்டும் முத்திரைச் சந்தி கிறிஸ்தவ தேவாலயம் இன்று அமைந்துள்ள கோட்டத்தில் கந்தன் ஆலயம் கோபுரக் கலசங்களோடு அமைந்தது. இக்கோயிலிலிருந்த சில விக்கிரங்கள் சிலவற்றை யாழ்ப்பாணத் தொல்பொருள் காட்சிச் சாலையில் இன்றும் காணலாம். இப்பெரிய ஆலயத்தை அமைத்தமையால், இவனது பெயர் இன்றும் கோயிற் கட்டடத்தை "றீ சங்கபோதி புவனேகவாகு" என நினைவு கூரப்படுகிறது.

1450ஆம் ஆண்டிற்கும் 1467ஆம் ஆண்டிற்கும் இடையில், ஸ்ரீ சங்கபோதி புவனேகவாகுவினால் குருக்கள் வளவில் அழிக்கப்பட்டு முத்திரைச்சந்தியில் அமைக்கப்பட்ட நல்லூாக் கந்தசாமி ஆலயம், ஒன்றரை நூற்றாண்டுகளின் பின் 1621ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி 2ஆம் திகதி, இருந்தவிடம் தெரியாமல் அத்திவாரத்தோடு அழிவுற நேர்ந்தது.

ஆலய அழிவு

1620ஆம் பிலிப்டி ஒலிவேறா என்ற போர்த்துக்கேய தளபதி பெரும் படையுடன் யாழ்ப்பாணத்தின் மீது படையெடுத்தான். இதுவே போர்த்துக்கேயரின் இறுதிப் படையெடுப்பாகும். அவன் யாழ்ப்பாணத்தை பூரணமாக தன் ஆதிக்கத்திற்கு உட்படுத்தினான். பிலிப்டி ஒலிவேறா யாழ்ப்பாண இராச்சியத் திலிருந்த சைவ ஆலயங்களில் பலவற்றை இடித்துத் தரைமட்டமாக்கினான்.

"யாழ்ப்பாணத்திலன்று தமக்கெட்டிய மற்றும் பிறவிடங்களிலெல்லாம் உள்ள புத்த, சைவ ஆலயங்கள் எல்லாவற்றையும் சமயம் வாய்த்துழி பறங்கிகள் இடித்துத் நாசமாக்கி விட்டனர்". (செ.இ: 1933)

1621ஆம் ஆண்டு பிலிம்டி ஒலிவேறா நல்லூரைத் தன் உறைவிடமாக்கிக் கொண்டான். கெரியாமல் அவன் நல்லூர் கந்தசுவாமி கோயிலைத் தரைமட்டமாக்கி, இருந்தவிடமும் அத்திவாரத்தையும் கிளறிவித்தான். (செ.இ.). 'அங்கிருந்த பெரிய கோயிலின் கிறிஸ்தவர் அல்லாதவர்கள் மிக்க ஈடுபாடுடையவர்களாக இருந்தனர். அவன் அதனை அழியாது விட்டால், அவன் விரும்பிய எல்லாவற்றையும் வழங்குவதாக அவர்கள் வாக்குறுதி செய்து வந்தனர். கத்தோலிக்கனாதலால், அவர்களின் நடவடிக்கை ஒரு மதப்பற்றுமிக்க ஆனால், அவன் அவன் அக்கோயிலை அழித்தற்கு கொண்டிருந்த விருப்பத்தினை மேலும் அதிகரிக்க வைத்தது. எனவே அதனை அத்திவாரம் இல்லாது அழிக்குமாறு கட்டளையிட்டான்'. என குவேறோஸ் சுவாமிகள் தனது நூலில் எழுதியுள்ளார். "இவ்விதமான கொடுந் தொழில்களை செய்வதற்கு. அவர்களது சமயாபிமானமும், வைராக்கியமும், மறுசமயத்தவரது வழிபாட்டுக்குரிய கோயில்கள் தம் மத விரோதமென்ற நம்பிக்கையுமே காரணங்களாய் அவர்களைத் தாண்டிவிட்டவெனினும், பேராசையே முக்கிய காரணமென்பது மறுக்கொணா உண்மை. அபகரிக்கும் பொருள்

(செ.இ.1993) 'பிலிப்டி ஒலிவேறா முன்கூறியப்பு நல்லூர் கந்தசுவாமி கோயிலை இடித்து அக்கோயிற் கற்கலைக்கொண்டு, கோட்டையும், வீடுகளும் கட்டினான். யாழ்ப்பணத்திலிருந்த சைவ, வைணவ ஆலயங்கள் எல்லாவற்றையும் தரைமட்டமாக இடிப்பித்தான். இதை அறிந்த கோயில் அதிகாரிகளும், அர்ச்சகர்களும் தத்தம் கோயில் விக்கிரகங்களை கிணறுகளிலும், குளங்களிலும் போட்டு மறைத்தார்கள். (செ.இ.1933)

"கீரிமலையிலிருந்த திருத்தம்பலேஸ்வரன் கோயிலை அவர்கள் இடிக்குமுன்னே, விக்கிரகங்களை அக்கோயில் குருக்களாகிய பரசுபாணி ஐயர் ஒரு கிணற்றிலிட்டு மண்ணால் தூர்த்துவிட்டு அவ்விடத்தினின்றும் நீங்கினார். நல்லூர் கந்தசுவாமி கோயிலை இடிக்குமுன் அதன் மெய்க்காப்பாளனாக இருந்த சங்கிலியென்னும் சைவப்பண்டாரம், அக்கோயில் விதானங்கள் வரையப்பட்ட செப்பேடு, செப்புச் சாதனங்களையும் கொண்ட மட்டக்களப்பிற்கு ஓடினான். அங்கிருந்த சிலா விக்கிரகங்கள், தாமிர விக்கிரகங்களை எல்லாம் அக்கோயில் குருக்கள்மார் பூதராயர் கோயிலுக்குச் சமீபத்தேயுள்ள குளத்திலே புதைத்துவிட்டு நீாவேலிப் பகுதிக்கோடின்." (ஆ.மு:1933)

கந்த மடாலயம்

கி.பி. 1658ம் ஆண்டு யாழ்ப்பாண இராச்சியம் ஒல்லாந்தர் வசமாக்கியது. அவர்கள் யாழ்ப்பாணத்தைக் கைப்பெற்றிய காலத்திலிருந்து, தமது புரட்டஸ்தாந்து கிறிஸ்தவத்தை பரப்புவதில் தீவிரமாக இருந்தனர். மக்களை கத்தோலிக்க சமயத்தினின்றும் திருப்ப முயன்றனர். முன்பிருந்த கத்தோலிக் கோயில்களை இடித்தும், சில விடத்து புதுக்கியும், திருத்தியும் தமது மதத் தேவாலயங்கள் ஆக்கினர்.

"ஒல்லாந்தர் தங்கள் ஆட்சியின் பிற்கூற்றில் சமயவிஷயமாக கொண்டிருந்த வன்கண்மையை குறைத்துக் கொண்டனர். (செ.இ.1933) அதனால் சைவசமயிகள் தமது ஆசாரங்களையும், வழிபாடுகளையும், பயமின்றி கைக்கொண்டொழுக தொடங்கினர், நல்லூரில் வாழ்ந்த சைவசமயிகள் பலர் கந்தசுவாமி கோயில் இருந்தவிடத்துக்கு வந்து வழிபாடியற்றினர். (அ.ஜோ.1916/17) போர்த்துக்கேயர் பறங்கியர்களால் இடிக்கப்பட்ட நல்லூர் கந்தசுவாமி கோயில் அர்ச்கரின் சந்ததியோராகிய பிராமணர் சிலர் இக்கோயிலின் வழிபாட்டை மீளவும் ஆரம்பிக் காரணமாய் இருந்தார்கள் என அறியப்படுகின்றது. கிருஷ்ணையா சுப்பையர் என்ற பிராமணோத்தமர் ஒருவர், புராதன கந்தசுவாமி கோயில் இருந்த இடத்திற்கு அண்மையில், மடாலயம், ஒன்றினை நிறுவி, வேலினைப் பிரதிஷ்டை செய்து வழிபாடியற்ற காரணமாக இருந்தார் என அறியப்படுகின்றது.

'நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயில் பறங்கியரினால் இடிக்கப் பெற்று சில <mark>காலம்</mark> சென்றபின், கிருஷ்ணையர் சுப்பையர் என்னும் பிராமணோத்தமரின் முயற்சியினால் அக்கால

அரசனிடம் உத்தரவு பெற்று கோயில் கட்டி மடாலயமாக பிரதிஷ்டை செய்தனர்.' என யாழ்ப்பாண வைபவம் என்னும் நூல் கூறுகின்றது. இந்த உண்மையை ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தின் பிரதம நீதியரசராக இருந்த சேர்.அலெக்சாண்டர் ஜோன்ஸ்ரன் என்பவரின் நினைவுக் குறிப்பிலிருந்தும் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

எனவே 1734ம் ஆண்டளவில் நல்லூர்க் கந்தசுவாமிக் கோயில் முன்னர் இருந்த இடமாகிய யமுனாரிக்குப் பக்கத்தே கிறிஸ்தவ ஆலயம் அமைக்கப்பட்டிருந்த படியால் அதேவளவில் பிறிதோரிடத்தில் ஒரு சிறு மடாலயம் அமைக்கப்பெற்றது. இம்மடாலயம் பழைய கந்தசுவாமி கோயில் இருந்த அதே இடத்திற்றானே அமைக்கப்பெற்றது. எனச் சிலர் கருதுகின்றனர். இது கந்தபுராணம் படிக்கும் மடமாகவே பெரிதும் பயன்படுத்தப்பட்டது. இந்த மடத்திற்றான் ஒரு வேலையும் வைத்து வழிபட்டனர் போலும், இது மடாலயமாக இருந்தமையால் கோபுரம், தூபி முதலியன இன்றியேயிருந்தது. மேலும் உயர்ந்த கோபுரமுடைய கோயிலாகக் காணப்படின், ஒல்லாந்தர் அதனை மீண்டும் தரைமட்டமாக்கி விடக்கூடும் எனப் பயந்து பக்தர்கள் பெரிய கோயில் கட்டியெழுப்பாமல், அமைதியாக வழிபாடு நடத்தி வந்திருத்தல்கூடும் என ஊகிக்க இடமுண்டு.

கி.பி. 1734 ஆம் ஆண்டில் கட்டப்பட்ட கோயில், யமுனாரிக்கு அருகில் அமைக்கப்பட்ட கந்தசுவாமி கோயிலா மடாலயமா அல்லது. இன்றைய நல்லூர்க் என்பது முடிவு செய்யப்படவேண்டிய தொன்றாகும். யாழ்ப்பாண அரசாங்க அதிபராக 1869 தொடக்கம் 1896 வரை கடமையாற்றிய சோ். துவைனம் அவா்களின் குறிப்புக்களிலிருந்தும் 1882ம் ஆண்டில் தயாரிக்கப்பட்ட யாழ்ப்பாணக் கச்சேரியிலுள்ள சைவசமயக் கோயில் இடாப்பிலிருந்தும், மாப்பாண முதலியாரால், கல்லினாலும், இன்றைய கோயில் 1734 இல் இரகுநாத செங்கற்களினாலும் கட்டப்பெற்று ஒட்டினால் வேயப்பெற்றது என்பதாகும் (குலசபாநாதன்-1971). இது ஏற்புடையதன்று. உண்மையில் யமுனாரிக்குப் பக்கத்தில் நிறுவப்பட்ட கந்த மடாலயமே 1734 இல் அமைக்கப்பட்டது. எனக் கொள்ளவேண்டும். 'இக்கோயிலின் அதிகாரிகளுள் ஒருவராயிருந்த மாப்பாண முதலியார் 1809 ஆம் ஆண்டில் பிரித்தானிய அரசாங்கத்திற்குச் சமாப்பித்த பெட்டிசமொன்றில், இக்கோயில் 60 ஆண்டுகளுக்கு முன் கட்டப்பெற்றதெனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். (குலசபாநாதன் 1971) அதன்படி நோக்கில், இன்றைய கந்தசுவாமி கோயில் 1749இல் கட்டப்பட்டது எனக்கொள்ள வேண்டும். அதாவது யமுனாரிக்கு அருகில் கந்த மடாலயம் கட்டப்பட்டு 15 வருடங்களின் பின்பாகும்.

எனவே 1749 ஆம் ஆண்டளவில் கிருஷ்ணையர் சுப்பையரும் வேறு சைவ சமயிகள் பலரும் கந்தசுவாமி கோயிலை மீண்டும் ஆலயமாக அமைக்கும் விருப்போடு' அரசாட்சியருக்கு விண்ணப்பஞ் செய்தனர். ''ஒல்லாந்தர் காலத்தில், மலபார் சமயத்தை (சைவம்)க் கைக்கொண்டொழுகிய தனியார் சிலர், ஒரு காலத்தில் புகழ் பூத்திருந்த பின்னர் அழிவுற்ற கந்தசுவாமி கோயிலை மீண்டும் கட்டுவதற்கு ஒல்லாந்த அரசுக்கு விண்ணப்பித்தனர். அக்கோயிலைக் கட்டுவதற்கான ஒருவகை உறுதி வழங்கப்பட்டது. பொது மக்களிடம் சேகரிக்கப்பட்ட நிதியைக் கொண்டு, கந்தசுவாமி கோயில் மீண்டும் அமைக்கப்பட்டது." பறங்கிகளால் இடிக்கப்பட்ட நல்லூர் கந்தசுவாமி கோயில் அர்ச்சகரின் சந்ததியோராகிய சில பிராமணர், "அரசாட்சியாருக்கோர் விண்ணப்பம் செய்து, கோயில் அமைக்க உத்தரவு பெற்று, முன்பே கோயிலிருந்தவிடமாகிய யமுனாரிக்குப் பக்கத்தே கிறிஸ்தவ ஆலயம் அமைக்கப்பட்டிருந்த படியால், "பிராமணவளவு" (குருக்கள் வளவு) என்னும் தங்கள் உரிமைக் காணியில் சிறிது கோயிலொன்றை அமைத்துத் தாங்களே வணங்கி வந்தனர். இக்கோயில் இருக்குமிடம் அம்பலவாணர் கந்தப்பச் செட்டி பெயரில் தோம்பு பதியப்பட்டிருக்கிறது. என முதலியார் செ. இராசநாயகம் கூறியுள்ளார். இவ்வாறு குருக்கள் வளவில் இன்றைய கந்தசுவாமி கோயிலை நிறுவுவதற்கு, அக்காலத்தில் ஒல்லாந்தர் பணிமனை (கச்சேரி)யில் சிறாப்பராகக் கடமையாற்றிய டொன்யுவான் மாப்பாண முதலியார் உதவி புரிந்துள்ளார்.

'ஒல்லாந்தர் ஆட்சிக்காலத்தில் சிறாப்பராகக் கடமை பார்த்துவந்த டொன்யுவான் மாப்பாண முதலியார் தமது பதவி காரணமாகத் தமக்கிருந்த செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தி, நல்லூர்க் கந்தசுவாமிக் கோயிலை மீண்டும் கட்டுவதற்கு உத்தரவு பெற்றார். என குலசபாநாதன் தமது நூலில் குறிப்பிடுகிறார். கிறிஸ்தவராகவிருந்த டொன்யுவான் மாப்பாண முதலியாருக்கு, ஒரு சைவக்கோயிலைக் கட்டுவதற்கு ஆட்சியாளர் அனுமதி வழங்கியிருப்பார்கள். என்பது ஏற்றதாகாது.

பறங்கிகளாலிடிக்கப்பட்ட நல்லூர் கந்தசுவாமிக்கோயில் அர்ச்சகரின் சந்ததியோராகிய கிருஸ்ணையர் சுப்பையர் மீண்டும் அக்கோயிலை அமைக்க விண்ணப்பித்தபோது அந்த விண்ணப்பத்திற்கு உத்தரவு பெற்றுக் கொடுத்தவர் டொன்யுவான் மாப்பாண முதலியார் ஆவார். சிங்கை ஆரியச் சக்கரவத்தியின் முதன் மந்திரியாகவிருந்த புவனேகவாகு, முதன்முதல் கந்தசுவாமி கோயில் அமைத்த அதேயிடத்தில், புதிய ஆலயத்தை அமைப்பதற்கு ஒல்லாந்த ஆட்சியாளர் அனுமதி வழங்கினர். அதற்கு இரண்டு காரணங்கள் இருந்துள்ளன என ஊகிக்கலாம்.

ஒன்று கிறிஸ்தவ தேவாலயத்திற்கு அருகிலிருக்கும் இந்த மடாலயத்தை, அவ்விடத்தினின்றும் அகற்றும் நோக்கம்.

இரண்டு, தமது வர்த்தகத்திற்குப் போட்டியாளராக அமைந்த முஸ்லிம்களைக் குருக்கள் வளவிலிருந்து அகற்றும் நோக்கம்.

எனவே, ஆட்சியாளா்கள் குருக்கள் வளவை, கந்தசுவாமி கோயிலமைக்கத் தோம்பு எழுதிக்கொடுத்தனா். அம்பலவாணா் கந்தப்பசெட்டி எனக் கந்தவேளின் பெயாிலேயே தோம்பு பதியப்பட்டது. (செ.இ. 1933)' அம்பலவாணர் சுப்பிரமணியம் என நல்லூர் கந்தசுவாமி பேரில் பதியப்பட்டதாக குலசபாநாதன் கூறுவார்.

கிருஷ்ணையர் சுப்பையர் ஆலயத்தை அமைப்பதற்காக ஊர்ஊராக நிதி சேகரித்தார். அவருக்குப் பலவகைகளிலும் உதவியாக இருந்தவர். டொன்யுவான் மாப்பாண முதலியார் ஆவார். எனினும், அவர் நேரடியாக ஆலயத் திருப்பணியில் ஈடுபடமுடியாதிருந்தமையால், அவரது மைந்தன் இரகுநாத மாப்பாணமுதலியாரை, ஆலயத்திருப்பணியில் முழுமூச்சாக ஈடுபட வைத்தார் எனக் கொள்ளலாம்.

நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயிலை, அமைத்ததில் இரகுநாத மாப்பாண முதலியாருக்குரிய இடத்தை எவரும் மறுப்பதற்கு இல்லை. அதேபோன்று கிருஷ்ணையர் சுப்பையர் என்ற பிராமணருக்குரிய இடத்தையும் எவரும் மறுக்கவியலாது. ஆக இவிவிருவரும், கந்தவேள் சந்நிதியை மீண்டும் அமைப்பதில் ஈடுபட்டனர்.

தற்போதைய கந்தசுவாமி கோயிலின் தாபர்களில் ஒருவரான கிருஷ்ணையர் சுப்பையர், ஆலயத்தின் பிரதம குருவாகத் தெரிவானதால், ஆலயக் கட்டியத்தில் அவர் இடம்பெறமுடியாது போனது. அதனால், அந்தக் கௌரவம் இரகுநாத மாப்பாண முதலியாருக்குக் கிடைத்தது.

திருவிழாக் காலங்களில், கந்தசுவாமி கோயிலின் ஒரு தாபகராகிய புவனேகபாகுவின் பெயரை முன்னும், இக்கோயில் தாபகராக இரகுநாத மாப்பாண முதலியார் பெயரைப் பின்னும் கட்டியத்தில் கூறி வருகின்றார்கள். அக்கட்டியம் வருமாறு:

''றீமான் மகாராஜாதிராஜ அகண்ட பூமண்டல, ரத்தியதிகிந்த விஸ்ராந்த கீர்த்தி, <mark>றீக</mark>ஜவல்லி மாகவல்லி ஸமேத றீ சுப்ரமணிய பாதாரவிந்த ஜனாதிரூட, சிவகோத்திரோற்பவஹா இரகுநாத மாப்பாண முதலியர் சமூகா''

கோயில் கட்டியத்தில் இரகுநாத மாப்பாணரின் பெயர் இடம்பெற்றதால், அக்கோயில் தாபகர்களில் ஒருவரான கிருஷ்ணையர் சுப்பையரின் பெயர் உரிய கௌரவத்தைப் பெறாது போனது.

கி.பி. 1798ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணவரசு ஆங்கிலேயரின் ஆட்சியின் கீழ் வந்தது அக்கால வேளையில் நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயில் அர்ச்சகராக, கிருஷ்ணையர் சுப்பையரின் பேரர் சுப்பையர் என்ற பாலசுப்பிரமணிய ஐயர் இருந்தார். ஆலய தர்மகர்த்தாவாக இரகுநாத மாப்பாண முதலியாரின் மகன் ஆறுமுக மாப்பாண முதலியார் இருந்தார். ஆங்கிலவரசினர் சைவ ஆலயங்களுக்கு அர்ச்சகர்களை நியமனம் செய்தனர்.

'அவர்களுக்குரிய மரியாதைகளும் வரிசைகளும் ஆனைப்பத்திரம் மூலமாகக் தேசாதிபதி கைச்சாத்தோடு நியமன நிருபம் பெற்றார். உள்ளே முதல்வர் நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயில் அர்ச்சகர் சிகிவான ஐயர் புத்திரராகிய பாலசுப்பிரமணிய ஐயர். இவருக்கு நியமனப் பத்திரம் 1807ஆம் வருடம் ஜனவரி மாதம் 5ம் திகதி தேசாதிபதி தோமஸ் மெயிட்லன் (கவனர்) அவர்களால் கொடுக்கப்பட்டது. அப்பத்திரம் இன்றும் அவர் சந்ததியாரிடமுள்ளது." (செ.இ.1933) 'கிறிஸ்து வருசம் 1807ஆம் வருசம் ஜனவரி மாதம் 5ம் திகதி சகல குருத்துவ மரியாதைகளுடன் குருபிரதானியாக இவருக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடக்கும்படி வேறு ஐந்து குருமார்களே இவருக்குத் துணையாகக் குருத்துவம் நடத்தும்படியும் கவனர் உத்தரவு செய்திருக்கின்றார். (அ.யோ.1916/ 17) அவர்களில் கணபதி ஐயரும், ராமசாமி ஐயரும் குறிப்பிடத்தக்கவர்களாவர். (செ.இ.1935) பக்தகோடிகளால் நன்கு மதிக்கப்பபெற்று சிறப்பாக நித்திய நைமித்தியங்கள் நடைபெற்றன.

எனவே கி.பி.948ஆம் ஆண்டு கந்தவேளுக்கு முதன்முதலாக ஆலயத்தை குருக்கள் வளவில், சோழரின் அரசப் பிரதிநிதியாக நல்லூரில் இருந்த புவனேகவாகு அமைப்பித்தான் அந்தக் கந்தன் ஆலயம் 1450ஆம் ஆண்டு தென்னிலங்கை இளவரசன் சப்புமலக்குமரையாவின் படையெடுப்பால் அழிந்து போனது. தாம் புரிந்த பாவத்திற்குப் பரிகாரம் தேடுவான் போன்று, றீ சங்கபோதி புவனேகபாகு என்ற பெயரோடு யாழ்ப்பாண ராஜ்ஜியத்தின் அரியணையில் அமர்ந்து கொண்டு சப்புமல்குமரையா முத்திரைச்சந்தியில் மீண்டும் கந்தவேலுக்குப் புதிதாக கோயில் அமைப்பித்தான். அத்திருக்கோயிலை 1621ஆம் ஆண்டு பிலிப்டி ஒலிவேறா என்ற போர்த்துக்கேயத் தளபதி தரைமட்டமாக்கி அத்திவாரத்தோடு கிளறுவித்தளித்தான். 1734ஆம் ஆண்டு கிருஷ்ணையர் சுப்பையர் என்ற பிராமணர் மடாலயம் ஒன்றமைத்து அதிலொரு வேலை பிரதிட்டை செய்து வழிபாடியற்றி வந்தார். 1749ஆம் ஆண்டு அந்த கந்த மடாலயம் கைவிடப்பட்டு, மீண்டும் குருக்கள் வளவில் இன்றுள்ள ஆலயத்தை கிருஷ்ணையர் சுப்பையரும், இரகுநாத மாப்பாண முதலியாரும் கட்டிமுடித்தனர். சைவமக்களின் வழிபாட்டிடமாக தமிழ் மக்களும் வரலாற்றோடு பின்னிப்பிணைந்த பெருங்கோயிலாகவும் இது கடந்த 1045 ஆண்டுகளாக விளங்கி வருகின்றது.

கந்தபுராணம் காட்டும் சைவசித்தாந்தம்

திருமதி. கலைவாணி இராமநாதன் சீரேட்ட விரிவுரையாளர், இந்துநாகரிகத் துறை, யாழ். பல்கலைக்கழகம்.

"ஸ்த்யம் வத" 'தா்மம் சர' என்பன சுட்டும் உண்மை பேசு, அறத்தைப் பேணி நட என்பன போன்ற மகா வாக்கியங்கள் வேதாகம சாஸ்திரங்களில் பிரசித்தமானது. கந்தபுராணமானது சைவதருமம் எது என்பதனை விளக்கும் முகமாக அறக்கொள்கையை அத்திவாரமாகக் கொண்டு கட்டப்பட்ட அருள் இலக்கியமாகும். புராணங்கள் பதினெட்டு-அவற்றிலே சைவ புராணங்கள் பத்து. அதனிடத்து ஐந்தாவதாக உள்ள ஸ்ரீ முருகவேள் மகாத்மியம் கூறுகின்ற ஸ்கந்த மகாபுராணம் ஈழத்திலே தனிச்சிறப்பு வாய்ந்த ஒன்றாகும். அந்நூலில் உள்ள சங்கர சம்கிதையின் பன்னிரண்டு காண்டங்களுள் முதலாவது காண்டமானது 'சிவரகஸ்சியம்' எனப்படும். 13,000 செய்யுட்களைக் கொண்ட இப்பகுதியினை உற்பத்திக் காண்டம் முதல் தட்சகாண்டம் வரை ஆறு காண்டங்களாக வகுத்து 'கந்தபுராணம்' என்னும் அருள்நூலாக கச்சியப்பகவாமிகள் தமிழிலே அருளிச் செய்தார்.

சைவசித்தாந்தம் சைவத்தின் 'இலக்கண' மாயின் கந்தபுராணம் அதற்கு 'இலக்கியம்'' எனச் சிறப்பிக்கலாம். இவ்வதியற்புத திருமுருக மான்மியத்தை அழகாகக் கூறும் கந்தபுராண நூலினை வருடந்தோறும் பாராயணம் செய்வது மட்டுமன்றி, மஹோற்சவ காலங்களிலும் படனம் செய்யும் திருக்கோயில்களையும் திருமடங்களையும் கொண்டு விளங்கும் சிறப்பு யாழ்ப்பாண மண்ணிற்கு மேலும் பெருமை சேர்த்து வருவதாகும். சைவக்கிரியைகளை உடலாகவும் அவற்றினது தத்துவ ஞானத்தை உயிராகவும் கொண்டது இந்து சமயம் எனப்படும் 'சனாதன தர்மமாகும்' அதனை

"மறைபல சான்றுள வாய்மையே அவை அறிஞர்கள் நாடியே அவற்றைக் காண்கவே"

என்றவாறு கந்தபுராணமும் உண்மை ஞானமே புராணக் கதைகளின் இலட்சியமெனத் தெளிவுபடுத்தியது. அவ்வாறே முருகப்பெருமானும் சூரசம்காரத்தின் வாயிலாக உலகிலே விளையும் தீமைகளைக் கழைந்து தீமை புரிந்தவர்களையும் தனது அருளினால் நல்லவர்களாக மாற்றிய முறைமையினையும் - தீமைகளை அழிப்பது நோக்கமே தவிரத் தீயவர்களை அழிப்பது அல்ல என்னும் உயர்ந்த உட்பொருளையும் கந்தபுரணம் இவ்வாறு விளக்குவதுதாயிற்று.

> "தீயவை புரிந்தாரேனும் முருகவேள் திருமுன்னுற்றால் தூயராகி மேலைத் தொல்கதியடைவர்"

எனக் கச்சியப்பரால் இவ்வுண்மை எடுத்துக்காட்டப்பட்டது.

தென்னிந்தியாவின் சிறந்ததொரு கொள்கையாவும் தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் உயர்ந்த தென்னாட்டு மக்களை மட்டுமன்றி சிந்தனையாகவும் விளங்குவது சைவசித்தாந்தமாகும். ஈழம், மலேசியா, சிங்கப்பூர் வாழ் தமிழ் மக்களின் அன்பையும், கருத்தையும் கவர்ந்த இக்கொள்கையானது இந்நாளிலும் பேராற்றலாக கிறிஸ்தவப் பெருமக்களையும் தன்பால் **ஈர்த்து** அவர்களையும் சைவப் பற்றுள்ள மக்களாக மாற்றும் அதி சக்தி வாய்ந்த தத்துவமாக விளங்கி வருகின்றது. திருமறைக் கலாமன்ற கிறிஸ்தவ இலக்கிய மன்றங்களில் எல்லாம் வாய்ந்த தத்துவ சிந்தனையாக சைவர்களின் கவர்ச்சியும் அதிக ஆற்றலும் சைவசித்தாந்தமானது மாறி வருவது கண்கூடாகும். அவ்வாறாகத் தற்கால சிந்<mark>தனைகளுடன்</mark> மறுமை வாழ்வுகட்கு அடிப்படைகளை நல்குவதாகவும் இம்மை பொருந்துவதாகவும் வழிகாட்டுவதாகவும் அமைந்திருக்கின்றது.

வேதாகம சைவத்திருமுறைகளை முதனூலாகக் கொண்ட சைவசித்தாந்தம் வேதாந்தத்தெளிவு எனச் சிவப்பிரகாச நூலாசிரியரால் சிறப்பிக்கப்பட்டது. மெய்கண்டார் தனக்கு முற்பட்ட சைவசமய தமிழ் இலக்கிய சிந்தனைகளையெல்லாம் தொகுத்தும் வகுத்தும் சைவசித்தாந்தக் கொள்கையினை கி.பி.13 ஆம் நூற்றாண்டிலே முறையாக அமைத்ததுடன் உலகிலே நிலைபெறவும் செய்ததில் வெற்றி கண்டார்.

சைவசித்தாந்தக் கொள்கையின் அடிப்படை உண்மைகள் மூன்றாகும். பதி (கடவுள்), செய்யப்படுகின்றன. இதுவே (தளை) என அவை வரையறை LIST (அன்மா). பாசம் 'முப்பொருளுண்மை,' எனத்திட்ட மயப்படுத்தப்பட்டன. ஆன்மா உலக பந்தங்களினின்றும் நீங்கி இறைமைநிலையடைதற்குரிய சாதனைகளையும் திருவருட்சக்தியின் மகிமையினையும் இன்றியமையாததென வற்புறுத்தும். சிவபரத்துவத்தினை அடைதற்கு சக்தி சிக்காந்தம் தத்துவம் ஓர் ஆற்றல் வாய்ந்த சாதனம் எனச் சித்தாந்தம் கூறுவதனை முருகனின் இரண்டு அருட்சக்திகளிலும் கந்தபுராணமானது புலப்படுத்துகின்றது. சிவதத்துவமே சித்தாந்தத்தின் கருமங்களினின்றும் பற்றை விடுத்து மனிதரது செயல்களை தருமமாகும். பரம

தருமநெறிப்படுத்துவதால் கந்தபுராணம் அத்தகைய தருமத்தினை 'மேன்மைகொள் சைவநீதி' என விதந்து ஒதியது.

கந்தபுராணத்தின் சைவசித்தாந்த ஞானமானது எத்தகையது என்பதற்கு காசிபா் உபதேசபடலம் தக்கதொரு உதாரணமாகும்.

> "தருமம் என்றொரு பொருள் உள்ளது தாவிலா இருமையின் இன்பமும் எளிதில் ஆக்குமால்… "

என்றதனால் ஒருவர்க்கு இருமையின்பங்களையும் அளிக்கவல்லது சைவசித்தாந்த தருமமாகும் என்பது பெறப்படும். மனமாசு நீங்கி "அளிக்கவல்லது சைவசித்தாந்த தருமமாகும் என்பது பெறப்படும். மனமாசு நீங்கி "அறிவும் உணர்வும்" ஒன்றுபட்டோர்களான தூய்மையாளர்களால் அன்றி மற்றவர்களால் 'தருமம்' என்ற ஒரு மோட்ச சாதனம் பற்றிச் சிந்திக்கவே முடியாது. கந்தபுராணத்தின் இந்த தருமமே சைவசித்தாந்தம் கூறும் பரமபதிக் கோட்பாடாகும். தருமத்தின் மேலாணையானது 'ஈறில் நல்லறம்' எனக் கம்பராலும், 'அறம் செய விரும்பு' என ஒளவையாராலும் 'அல்லவை செய்தாற்கு அறம் கூற்றாகும்' என இளங்கோ அடிகளாலும் 'நால்வர்க்கன்று ஆலின்கீழ் அறமுரைத் தான்' என மணிவாசகராலும் சைவத் தலைமுறையினர் பேணியவாறு கச்சியப்பரால் 'நான் மறை அறங்கள் ஓங்க' என கந்தபுரணத்தாலும் அப்பொருள் உறுதிசெய்யப்பட்டது.

பசு, பதி, பாசம் என்னும் முப்பொருளுண்மையை கந்தபுராணமும் சிவப்பிரகாச நூலும் விதந்துரைக்கின்றன.

இத்தகைய தத்துவ மெய்ப்பாடுகளை கதைப்போக்கினூடாக விளக்குமிடத்து மும்மலங்களாகிய அசுராகளை முருகப்பெருமானாகிய பதியானவா் அழித்து தாரகனை ஐயனாருக்கும், சிங்கனை அம்பிகைக்கும் சூரனை தமக்கும் வாகனமாக்கி விடுதலை அளித்தாா். எனவும் விளக்கிக் காட்டியது. இவ்வாறு முருகப்பிரானது அருட்செயல்கள் துஷ்ட நிக்கிரகமும் சிஷ்ட பாிபாலனமும் ஆகும் என்பது புலப்பட்டது. அதனை பின்வரும் செய்யுளில் முழுமையாகக் காணலாம்.

"முத்தி முதற்கொடிக்கே மோக் கொடிபடர்ந்து அத்தி பழுத்தது அருள் என்னும் கத்தியினால் மோகக் கொடி அறுக்க முத்திப் பழம் பழுக்கும்"

என எம்பெருமான் திருவடிகளால் மக்களின் மலநாசமும் பாசநீக்கமும் சாத்திரங்களில் பெரிதும் போற்றப்பட்டன. இதன் உட்பொருளினை

"சேல்பட்டழிந்தது செந்தூர் வயற் பொழில் தேங்கடம்பன் மால்பட்டழிந்தது சூரனும் வெற்பும் அவன் கால்பட்டழிந்தது இங்கு என் தலைமேல் அயன் கையெழுத்தே"

என அருணகிரிநாதரும் அழகுற விளக்கி நின்றார். விதியையும் மாற்றும் <mark>வலிமை</mark> வாய்ந்தது கந்தவேள் திருவடிகள்.

"மறைகளின் முடிவல்ல வாக்கால் மனதினால் அளக்கொணாமல் - நிறைவுடன் யாண்டுமாதி நின்றிடும் நிமலமூர்த்தி - அறுமுகனுவாய்த்தோன்றி"

அருளினார் எனப்பட்டது. இத்தகைய நிர்தண இயல்பு வாய்ந்த முருகபிரான் சித்தாந்தக் கடவுளான எண்குணங்களையுடையவன் என்பதை "குருபுங்கவன் எண்குண பஞ்சரன்" எனக் கந்தரனுபூதியில் குறிப்பிடப்பட்டது.

"அருவும் உருவும் அறிஞர்க்கறிவாம் உருவுமுடையான் உளன்."

என்னும் திருவருட் பயனின் விளக்கத்தையும் ஒத்திருப்பதாக சொரூபமான பரம்<mark>பொருள்</mark> தடத்தத்திற்கு வருகின்றமையினை

"அருவமும் உருவமுமாய் அநாதியாய்ப் பலவாய் ஒன்றாய் பிரமமாய் நின்றதோர் சோதிப் பிழம்பதோர் மேனியாகி கருணைகூர் முகங்களாறும் கரங்கள் பன்னிரண்டும் கொண்டு ஒருதிருமுருகன் வந்தாங்கு உதித்தனன் உலகமுயய்"

எனக் கந்தபுராணமானது தெளிவாக விளக்கியது.

பசுக்களை விஞ்ஞானகலர், பிரளயாகலர், சகலர் எனச் சித்தாந்தம் மூவகைப் படுத்துவதனை ஒட்டியே பாசங்களும் ஆணவம், கன்மம், மாயை என மூவகையாகச் சித்தாந்தம் கூறுகிறது.

மும்மலங்களாற் பந்தப்பட்ட உயிர்கள் இரு வினைகளின் பயன் காரணமாக பிறப்பு, இறப்பு சக்கரத்தினையடைந்து பஞ்ச பூதங்களில் பல்வேறு விதமான பிறவிகளை அடையும் என சித்தாந்தக் கன்மம் மறுபிறவிக் கோட்பாடானது.

"மூவகை என்னும் தளைமூழ் கியுற்றிடும் ஆவிகள் உலப்பில அநாதியுள்ளன தீவினை நல்வினைத் திறத்தின் வன்மையால் போவற முறை முறை உதித்து மாயும்"

எனவும்,

"மக்களும் விலங்கும் மாசில் வானிடை புட்குலம் பறவையாம் புல்லுமாம் அதில்"

<mark>எனவும் கச்சியப்பரால் உ</mark>ணாத்தப்பட்டது. இச்செய்யுளானது மணிவாசக**ரது**

"புல்லாகிப் பூடாய் புழுவாய் மரமாகி கல்லாய் மனிதாராய்

என்ற திருவாசகத்தினை நினைவுபடுத்துவதனையும் இவ்விடத்திலே உணரலாம்.

இவ்வாறாக இக்கன்மக் கொள்கையின் அழுத்தமானது சூரனுக்கு மகனான இரண்யனால் உபதேசிக்கப்படுமிடத்து தெற்றெனப் பின்வமாறு அமைகின்றது.

"ஒன்றொரு பயன்தனை உதவினோர்கள் மனம் கன்றிட ஒருவினைகருதிச் செய்வரேல் புன்தொழில் அவர்க்கு முன்புரிந்த நன்றியே கொன்றிடும் அல்லது கூற்றும் வேண்டுமோ?

என்பதிலே சிவனார், தந்தை சூரனுக்குச் செய்த உபகாரத்திற்குப் பதிலாக அவரது மைந்தர் முருகனுக்கெதிராகவே போரிடுவது நன்றி கொன்ற செயலாகும் - அதுவே சூரனுக்கு யமனாகவும் ஆகும் எனக்காட்டுவது "செய்நன்றி கொன்ற மகற்கு உய்வில்லை" என்ற திருக்குறட்பாவிற்கு உதாரணமாகவுள்ளது. சூரனது தம்பி சிங்கமுகனும் ஓரிடத்தில்,

64

"மூலமும் முடிவுமிலாத மூர்த்தியைப் பாலன் என்று எண்ணினை படுவதோர் தலை ஆலமானதே ஐய! - என்மொழி மேல்வரின் விதியை யார் வெல்லுவர்"

என்பதாக, விதிவலியை மாற்ற யாராலும் முடியாது. செய்வினை செய்தவனைச் சென்றடையும் என்ற கன்மக் கொள்கையின் அழுத்தத்தையே இங்கு மேலும் வற்புறுத்துமாறு வருகின்றன. ஆதலால், "பெருமலமும், பிறழாமாயையும் - மற்று அவர் பிணிப்பே" என ஞாணாமிரதம் என்ற சித்தாந்த நூலும் இதற்குப் பிரமாணமானது.

மேலும் சூரன், சிங்கன், தாரகன் என்போர் முறையே ஆணவம், கன்மம், மாயை ஆகிய மும்மலங்களாகவும், அவர்களால் பந்திக்கப்பட்ட தேவர்கள் பசுக்கள் எனவும், முவரையும் அழித்தபின் கந்தவேள் தேவர்களைச் சிறை மீட்டுக் காத்தலானது. மும்மலமழிந்த பின்னர் உயிர்கள் அடையும் வீடுபேற்றினையும் சுட்டுவதாயிற்று எனக் கூறலாம். அடுத்து சைவசித்தாந்தக் கோட்பாட்டிலே "சூரு" தத்துவம் இன்றியமையாது வேண்டப்படும். சைவத்தில் சிவன் தட்சணாமூர்த்தியாக நால்வர்க்கு அறமுரைத்தவாறுபோல, முருகக்கடவுள் தந்தைக்கே உபதேசம் செய்து சுவாமிநாதனாக-சிவகுருவாக காட்சி தருபவராவர் உயிர்கள் எந்த வடிவிலே பிறக்குமோ ஈசனும் அவ்வவர் பக்குவத்திற்கேற்ப குருவாக எழுந்தருளுவார். அதன்படியே தேவர்கட்கு முருகனாகத் தோன்றி ஆட் கொண்டமையும் வேடுவ குலப் பெண்ணான வள்ளியை அதே வேடுவனாக வந்து ஆட்கொண்டமையும் கந்தபுராணத்திலே பிரசித்தமானது. இவ்வுண்மையினையே கந்தபுராண வள்ளியம்மை திருமண படலத்திலும் உணரமுடிகின்றது.

பசுவினை விளைவாகிய தினைவிளைவைக் காத்திருந்து பசுவினை முதிர்த்த பின் சைவம் சார்ந்து சிவநல்வினையிலே ஈடுபடுதலும் ஐம்புலன்களது மயக்கங்களினின்றும் விடுபட்ட வேடனாகிய ஆன்மா மன்னவனாகிய முருகவேளிடம் மீண்டும் சேர்த்து ஐக்கியப்படுதலையே அக்கந்தவேள் திருமணக்காட்சி குறித்து நிற்கின்றதெனலாம். பாதுகாவல் இல்லையேல் கதிரையும், பயிரையும் பறவைகளும் விலங்குகளும் அழித்து விடுதல்போல தினைப்புனக் காவலில் மலங்களாகிய விலங்குகளை அகற்றி ஈசனைக்காணக் காத்திருக்கும் இயல்பு பரமாக கச்சியப்பரால் இனிதே சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளது. சிவமெனும் சிக்காந்த பயிரும் வளர்ந்து சிவபோகக் கதிரைத் தரும்வரை மாயாகாரிய மலங்கள் எனப்படும் பறவைகளை விலக்குவது தினைப்புலக் அவசியமாயிற்று. காவலில் வள்ளி, கெய்வயானை திருமணப்படலங்கள் அதி உன்னத சுத்தாத்துவித சைவசித்தாந்த முத்தியையும் பேரானந்தக் கலப்பிலே ஆன்மாவும் பரமான்மாவும் ஐக்கியப்படும் பரமானந்த நிலையே வீடுபேறாகும்

என்பதையும் விளக்கவே அமைக்கப்பட்டவை போலத் தோன்றுகின்றன.

" ஞானம் தான் உருவாகிய நாயகனை" சிந்தனை செய்து

"புன்னெறியதனிற் செல்லும் போக்கினைவிடுத்து மேலாம் நன்னெறி ஒழுகச் செய்து நவையறு காட்சி நல்கி என்னையும் அடியனாக்கி இருவினை - நீக்கியாண்ட பன்னிருதடந்தோள் வள்ளல் பாதபங்கயங்கள் போற்றி"

என வழிபடுவோமாக. அத்துடன் கந்தபுராணம் கூறும் அறநெறிகள், வழிபாடுகள், விரதங்கள், தத்துவங்கள் யாவுமே இன்றும் நம்நாட்டிலே கந்தபுராண மரபு செழிப்புற்று வளரவும் நின்று நிலைக்கவும் காரணமாகி என்றால் மிகையாகாது. சைவசித்தாந்தமும் கந்தபுராண கலாசாரம் என்னும் தனிச்சிறப்பும் யாழ்ப்பாண மண்ணிலே மகிமையும் பெற்றுத் திகழ்வதாயிற்று என்பதனையும் மறுப்பதற்கில்லை.

'ஓம் குமாராய நமக'

தருக்கப்பட வேண்டிய மதமாற்றம்

ந. விஜயசுந்தரம் ஆசியர்.

இலங்கையில் என்று இனயுத்தம் தொடங்கியதோ அன்று முதல் மக்கள் நிம்மதியிழந்த<mark>னர்.</mark> வாழ்க்கையில் விரக்தி, மனநிலை பாதிப்பு, சீ, என்ன மனித வாழ்க்கை என்னும் அளவிற்கு யுத்தத்தின் கொடூரம் புரையோடிவிட்டது.

தமிழ் - சிங்களம் என்னும் மொழிகளால் ஏற்பட்டதே இனயுத்தமெனக் கூறினும் மறைமுகமான உண்மை இருமொழிக்குள் மறைந்துநிற்கும் மதங்களின் பிரிவேயாகும்.

அந்நியராட்சிக்குள் இலங்கை அகப்பட்ட காலத்தில் போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர் ஆங்கிலேயரின் வருகை வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க ஈழத்துச் சைவாலயங்களை அடியோடு அழித்தது. கிறிஸ்தவ சமயத்தை இலங்கையில் பரப்புவதற்காக சைவாலயங்களை அழித்தும், சைவ அனுட்டானங்கள் மேற்கொண்டவர்களை கொன்றும் அவர்கள் செய்த அட்டூழியங்கள் கொஞ்சமல்ல. எனினும், சைவத்தின் தொன்மையும், அதனுள் பொதிந்துள்ள ஆழமான -அர்த்தமுள்ள சிந்தனைகளும், சைவப் பெரியார்களின் தியாகமும் சைவத்தைக் காப்பாற்றியது.

அன்ற நடந்தது இன்றம்

அன்று இலங்கை குடியேற்ற நாடாக இருந்தபோது சைவத்திற்கு ஏற்பட்ட அழிவுகள் இன்றும் நடந்துகொண்டே இருக்கின்றன.

வியாபாரமென நுழைந்த ஆங்கிலேய வெறியர்கள் சைவத்தை அழித்து சைவசமயத்தவர்களுக்கு தீராத வேதனையைக் கொடுத்தது போல் வடபுலத்தில் நடக்கும் யுத்தத்தைப் பயன்படுத்தி சில கிறிஸ்தவ அமைப்புகள் சைவ சமயத்தவர்களை தம்பக்கம் இழுத்து இணைத்து வருகின்றன.

வறுமையைத் தமக்குச் சாதகமாக்கி மதம் மாற்றும் குழுக்கள் வடபுலத்தில் இப்போது பாதீனியக்களைப்போல் வேகமாகப் பரவத் தொடங்கியுள்ளது.

அன்று ஆங்கிலேயரால் வேதனைப்பட்ட சைவத் தமிழர்கள் இன்று அப்பரம்பரையின் கூலிப் பட்டாளங்களால் வேதனையடைந்துள்ளனர்.

ஒரு புறத்தில் யுத்தம் மனித உயிர்களைக் காவு கொள்ளும்போது, மறு புறத்தில் சில கிறிஸ்தவ அமைப்புகள் 'சிவ பூமியை' 'கிறிஸ்தவ பூமியாக்குவதில்' முனைப்புடன் செயலாற்றிக் கொண்டிருக்கின்றன. தமிழர்களாக இருந்துகொண்டு வெள்ளைக்காரர்களின் கூலிக்காக நம் மண்ணின் சமய கலாசாரத்தை விற்கும் கூலிக்கூட்டங்கள், சைவ பாரம்பரியத்தை அடியோடு அழிக்க முற்பட்டுள்ளன.

வெளிநாட்டுத் தூதர்களின் வருகை

யாழ்ப்பாணத்தில் தமிழ் மக்கள் படும் அவலங்களை நேரில் அறிவதற்காக யாழ் <mark>வருவதாகக் கூறும்</mark> வெளிநாட்டுத் தூதுவர்கள் சிலரின் வருகை மறைமுகத்தில் மதம் மாற்றும் நோக்குடையதே. இதனை சைவமக்கள் மறந்துவிடக்கூடாது.

் தமது சமயம் யுத்த சூழ்நிலையில் யாழ்ப்பாணத்தில் வேகமாக பரவியுள்ளதா என்பதை அறியவும் அதனை நேரில் பார்வையிடவுமே இத்தூதர்கள் யாழ் வருகிறார்கள்.

ஆனால் அப்பாவிப் பொதுமக்கள் ஏதோ வெள்ளையர்கள் வந்துள்ளார்கள் நமக்கும் <mark>விடிவு காலம் உண்ட</mark>ென நம்புகிறார்கள். யாழ்ப்பாணத்தில் இந்நிலைமை நேற்று இன்று ஏற்பட்டதல்ல, யுத்தம் ஏற்பட்ட கடந்த இருபது வருடங்களாக இது நீடிக்கிறது.

யாழ்ப்பாணத்து நிலைமைகளை நேரில் அவதானிக்க வரும் பொது அமைப்புகள், வெளிநாட்டுப் பிரதிநிதிகள், கிறிஸ்தவ மதகுருமாரையே முதலில் சந்திக்கச் செல்கின்றனர். ஏனெனில் யாழ்ப்பாணத்தில் கிறிஸ்தவ மதமே முதன்மை பெற்று விளங்குவதாகவும். தமிழ் மக்களின் உரிமை விடயத்தில் கிறிஸ்த மதகுருமாரே குரல் கொடுப்பதாகவும் ஒரு மாயையை திட்டமிட்டு சில கிறிஸ்தவ அமைப்புகள் ஏற்படுத்தியுள்ளன.

இதன் உண்மையான நோக்கம் தமிழ் மக்களின் உரிமையைப் பெற்றுக் கொடுப்பதல்ல. மாறாக யாழ்ப்பாணத்தில் சைவ சமயத்தை, அச்சமயம் சார்ந்தவர்களை இரண்டாந்தரமாக்குவதே இலக்காகும்.

சில கிறிஸ்தவ அமைப்புகள்

யாழ்ப்பாணத்தில் பல கிறிஸ்தவ அமைப்புகள் இப்போது மூலைக்கு மூலை தோற்றமெடுக்கின்றன. உலக அழிவு காலத்தில் இத்தகைய அமைப்புகள் தோற்றம் பெறுமென்பதை புனிதவிவிலியமும் ஓர் இடத்தில் சுட்டிக்காட்டியுள்ளது.

எதுவாயினும், அழிவு காலத்தில் இப்புதிய அமைப்புகள் தோன்றுகின்றன என்பதைவிட இவ்வமைப்புகளின் தோற்றத்தால் உலகம் அழியும் என்பதே உண்மை. இதனால்த்தான் சேக்கிழார் சுவாமிகள் முன் கூட்டியே.

மறுசமயங்கள் மாள பேதகம் செய்வாய் பிஞ்ஞகா போற்றி

என்று பாடியுள்ளார். மறு சமயங்கள் எனச் சேக்கிழார் விழித்துப்பாடியது இப்போது மதம் பரப்பும் நோக்குடன் சைவ சமயத்தவர்களின் வீட்டுக்கதவைத் தட்டும் சமயங்களேயேயாம். இங்கு மறு என்பது குற்றம் எனப் பொருள்படும். குற்றமுள்ள சமயங்கள் வீட்டு வாசற்படியேறினால் அது அழிவுதானே! அதனால்த்தான் பரம்பொருளை நோக்கி இறைவா குற்றமுள்ள சமயங்களை அழித்து மக்களைக் காப்பாற்று எனச்சேக்கிழார் தொழுது நின்றார்.

இதனை ஒரு கணம் சைவ சமயத்தவர்கள் உணரவேண்டும். அதேவேளை இங்கு குறிப்பிடப்படும் கிறிஸ்தவ அமைப்புகள் எல்லாம் மதம் மாற்றுபவையல்ல. கத்தோலிக்க தென்னிந்திய திருச்சபை சார்ந்த மக்கள் பிற சமயங்களையும் சமயம். மதிப்பவர்கள் தெய்வங்களுக்கு வணக்கம் செலுத்துபவர்கள். சைவத் அவரவர் தத்தம் சமயங்களில் இருந்து கம்மை நெறிப்படுத்தினால் போதுமென்ற பரந்த உணர்வ கொண்டவர்கள். இவர்களுக்கும் மதம் பரப்பும் அமைப்புகள் தொல்லை கொடுக்கவே செய்கின்றன.

சைவத்தின் சரிவுக்கு அதன் அமைப்பே காரணம்

உலகிலுள்ள எந்த மதங்களை எடுத்து நோக்கினாலும் அந்த மதங்களுக்குரிய மதகுருமார் அந்தந்தச் சமூகத்திலிருந்து தெரிவாகின்றனர். அவர்களை ஒழுங்குபடுத்துவதற்கென தனியான கல்வி நிலையம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது சமயத்தின் பால் ஈடுபாடு கொண்ட பொருத்துடையவர்களே மதகுருவாகத் தெரிவு செய்யப்படுவர். இதனால் அச்சமயங்களுக்குள் நிறுவனமயப்படுத்தப்பட்ட ஓர் ஒழுங்குமுறை பேணப்படுகிறது. ஆனால் சைவ சமயத்தின் மதகுருமார் அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஓர் சமூகத்தினால் நிர்ணயிக்கப்படுகின்றனர். இதனாலேயே சைவத்தின் வளர்ச்சி பின்னடைவை எதிர்நோக்கியுள்ளது.

சமயக்கைப் பாதுகாப்பதில் அந்தணச்சிவாச்சாரியர்களுக்கு எத்துணை சைவ அதே மதத்தின் பெயரில் இயங்குகின்ற வைவொரு பங்குண்டோ போல் இந்து அமைப்புக்களுக்கும் சமயத்தைப் பாதுகாப்பதில் பங்குண்டு. பொதுவாக இந்து சமய அமைப்புகள் இப்போது மூலைக்கு மூலை தோற்றம் பெற்றுள்ளபோதிலும், அவையெல்லாம் வெறும் அறிக்கைச் சங்கங்களாக இருக்கின்றனவேயொழிய ஆக்கபூர்வமான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுவதாகத் தெரியவில்லை.

யாழ்ப்பாணத்தில் கயங்கும் கந்து அமைப்புக்கள்

யாழ்ப்பாணத்தில் எண்ணற்ற இந்து சமய அமைப்புக்கள் பெயரளவில் இயங்குகின்றன. இவற்றின் ஆகக்கூடிய பணி தங்களுக்குத் தாங்களே பட்டம் சூட்டுவதும், பதவிகளைத் தேடுவதுமாகும்.

பட்டங்களும் பதவிகளும், இந்து சமயத்தின் வாசலுக்கே ஆகாதவை. "மீளா அடிமை **உமக்கே" என்று** பாடிப்பாடிப் பரமனடி அடைந்த நம் சமயத்தில் இருக்கின்ற பணிகள் நான்கு அப்பணிகளுக்குரிய பதவிகள் நான்கு.

சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்ற நான்கு வகை பணிகளுக்கும் சாலோகம், சாமீபம், சாரூபம், சாயுச்சியம் என்பன பதவிகளாகும். இதனை விடுத்து, நமக்கு நாமே பட்டம் சூட்டுவதில் அர்த்தம் எதுவுமில்லை.

கீந்து அமைப்புகள் ஒன்றினைய வேண்டும்

உள்நாட்டு யுத்தம் பெற்றோர்களை இழந்த குழந்தைகளையும், போஷாக்கால் பாதிக்கப்பட்ட இளம் சிறார்களையும் பிள்ளைகளால் கைவிடப்பட்ட பெற்றோர்களையுமே நம்மிடம் தந்ததெனலாம்.

ஏழ்மையின் காரணமாக, ஒருநேர உணவுக்காக ஏங்கும் சிறார்களின் நிலையை எண்ணினால் நெஞ்சம் துணுக்குறும்.

'கொடிது கொடிது இளமையில் வறுமை கொடிது'

என ஒளவை கண்ட கொடுமையை யாழ்ப்பாணத்தில் நாம் இப்போது காண்கிறோம். இத்தகைய கொடுமையை இல்லாதொழிக்க இந்து அமைப்புகள் கூட்டாக இணைந்து சிறார்களைப் பராமரிக்கும் நிலையங்களை அமைக்க முன்வர வேண்டும். யாருமற்ற முதியவர்களுக்கு உண்டி கொடுத்து தள்ளாடும் வயதில் அவர்களின் உயிரைக்காக்கப் புறப்பட வேண்டும்.

இப்பணிகளை யாழ்ப்பாணத்தில் இயங்கும் இந்துசமய அமைப்புகள் ஒன்றிணைந்து கூட்டாகச் செயற்படுத்துமாயின் அதற்கு வாரி வழங்கும் வள்ளல்கள் நம்மண்ணிலும், வெளிநாடுகளிலும் இருக்கவே செய்கின்றனர்.

இவ்வழியில் இந்துமத அமைப்புகள் தம்மை வழிப்படுத்துமாயின் மதமாற்றமென்பதற்கு இன்றே முற்றுப்புள்ளி வைக்க முடியும்.

71

Contraction (contraction of the contraction of the contraction)

என தாகவ கன்ட (ண்டும்பண்டி பாரப்பானத்தில் நாம் இப்பேது காண்றோம் இந்தலைப் சொடுகையை இல்லாதொழிக்க இந்து அன்றப்புகள் கப்பாக இலைத்து இறங்களைப் பாணிக்கும் நிலைப்புகளை அமைக்க முன்று வேண்டும். பாருமற்ற முதிபண்களுக்கு உண்டி கொடுந்து தன்னாடும் பைதில் அவர்களிக் உடங்காட்காகவ் முதிபண்களுக்கு

இப்பனிகளை பாழ்ப்பானத்தில் இயங்கும் இத்துமைப் அமைப்புகள் ஒருகேண்டும் நட்டாகச் செயற்படுத்தயாயின் கடிப்பு வாரி வழக்கும் கள்ளல்கள் நமீழ்க்களிலும். வெள்தாத்களிலும் இருக்கவே செய்கின்றனர்.

Baardulko Bikuus, senuorisen piene mijuuliksinulei resimijulinakisin Bakka (Bilaulaini merikk (Peudi

உளம் கனிந்த நன்றிகள்

2003ம் ஆண்டு நடைபெற்ற 2வது உலக இந்து மாநாட்டை ஒட்டி யாழ் பிராந்தியத்தில் 2003ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 9ஆம், 10ஆம், திகதிகளில் நடைபெறுகின்ற பிராந்திய மாநாட்டில் யாழ்ப்பாண மாநகரசபையின் சைவசமய விவகாரக்குழு யாழ் பிராந்திய "**சீறப்பு** மனா" ஒன்றை வெளியீடுவதையிட்டு பெருமை அடைகிறது.

யாழ் பிராந்திய மாநாட்டில் சிறப்பு மலர் ஒன்றை வெளியிடுமாறு இந்து கலாசார அமைச்சு கேட்டுக்கொண்டதற்கு அமைய, இம் மலரை மிகக்குறுகிய காலத்தில் வெளியிடுவதற்கு தோன்றாய் துணையாய் நின்ற இறைவனின் திருவருளுக்கு முதலில் நன்றி கூறுகின்றோம்.

மேலும், யாழ் பிராந்திய மாநாட்டில் பெருமைக்குரிய சிறப்பு மலரை வெளியிடுவதற்கான வாய்ப்பைத் தந்த இந்து கலாசார அமைச்சுக்கு எமது நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்

மிகக் குறுகிய காலத்தில் மலரை வெளியிட எடுத்த முயற்சிக்கு ஒத்துழைப்பு வழங்கி ஆக்கங்களைத் தந்துதவிய அறிஞர் பெருமக்களுக்கும் மிக அழகுற அச்சிட்டுத் தந்த நல்லூர் பிள்ளையார் அச்சகத்தினருக்கும் எமது மனமார்ந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்து மகிழ்கின்றோம்.

நன்றி

யாழ்ப்பாண மாநகரசபை, யாழ்ப்பாணம்.

சைவசமய விவகாரக்குழு

2 வது உலக இந்து மாநாகு

யாழ்பராந்திய சிறப்பு மலர் - 2003

பதிப்பாசிரியர்: நல்லையா விஜயசுந்தரம்

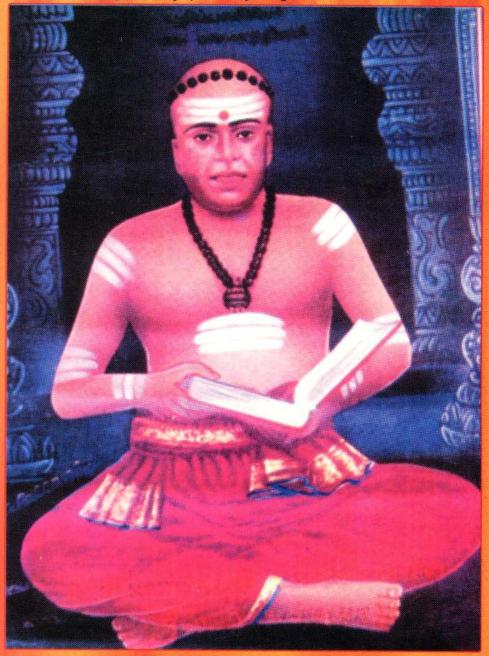
B.A (Spe.in.Eco)

வெளியீரு

சைவசமய விவகாரக்குழு

யாழ்ப்பாண மாநகரசபை, யாழ்ப்பாணம்.

2வது உலக இந்து மாநாரு யாழ் பீராந்திய சிறப்பு மலர் - 2003

நல்லைநகர் ஆறுமுக நாவலர் பிறந்திலரேற் சொல்லுதமி ழெங்கே சுருதியெங்கே - எல்லவரும் ஏத்துபுரா ணாகமங்களெங்கேப்ர சங்கமெங்கே ஆத்தனறி வெங்கே யறை. <u>கி.வை.தா</u>.

பிள்ளையார் அச்சகம், 676, பருத்தித்துறை வீதி, நல்லூர்.